

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204776

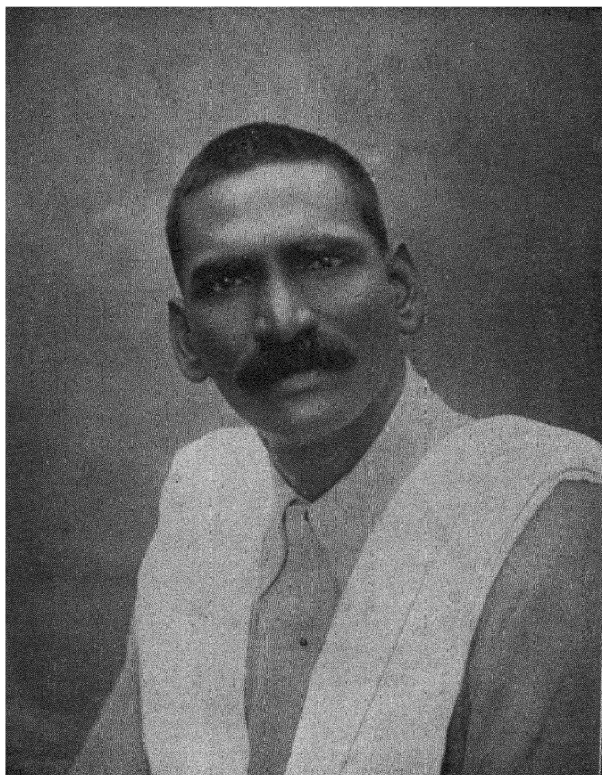
UNIVERSAL
LIBRARY

సర్వస్వామ్యసంకలితము

వెల రూపాయ

బెజవాడ, ఆంధ్రగ్రాంథాలయముద్రాక్షరశాలయందు
కుందా లక్ష్మీనరసయ్యగారిచే
ముద్రితము

౧౯౩౬

గ్రంథకర్త.

కృతజ్ఞత

ఇంతకుమున్ను వెలువడిన గద్యానువాదము నేతకుఁ బ్రధానాధారము. కాన తత్పర్యము లగు శివరామశాస్త్రిగారికిని, ముద్రణవ్యయమునఁ గొంత సాయపడిన విశ్వదాత నా గేశ్వరరావుగారికిని, నా వేడిదొలుమన్నించి మున్నుడి ప్రాసించుచు కవిగారికిని, సందియములఁ జెక్కింటిఁ దూలించిన చాటియొజ్జ వల్లమూడి వేంకటరత్నముగారికిని విషయపూర్వకమగుస్సలు.

క వ య త

అభిప్రాయములు

౧

తమ చేరచియింపబడిన “ఆత్మకథ”ను చదివి ఆశ్చర్యమును, ఆనందమును జెందితిని. విషయము గాంధీమహాత్ముని స్వీయచరిత్రము. లోకారాధ్యమైనది. సర్వజనాదరణీయమును, సేవ్యమును. తనుకైలి ఇంచుమించు ఆంధ్రమహాభారత ప్రతిబింబము. ఇంతకంటె నెక్కువగాఁ జెప్పటకు సాధ్యముకాదు; అవసరమునులేదు.

పూర్వమట్లు నేను ప్రకృతము తఱచుగ గ్రంథములఁజదువుటలేదు. కాలముకఱపు. శక్తియు తఱుగుడు స్థితిలో వ్రాలినది. అవధానము నానాముఖములఁ బ్రవర్తిల్లఁజేసితి నేని ముఖ్యకార్యములకు ముప్పువాటిల్లును. కానఁ బంపినపుస్తకముల నన్నింటినిఁ జదువుట నాకు సులభముగాని గుణముగాని కానేరదు. అట్లున్నప్పటికిని మిగ్గింథము దానియొక్క ఆకర్షణశక్తిచేత నన్ను వదలనిచ్చినదికాదు. చదివి అనందించునట్లు చేసినది.

మీరుధన్యులరు. మాతృభాషయొక్క సుకృతముల ఫలమనఁ దగినకావ్యమును, పూజనీయమైన విషయశోభితమును, తదనుగుణమైనరీతిని వ్రాసి స్థిరయశస్సుని గాంచిన కవులని మిమ్ము అయాచితముగఁ బ్రశంసించి నాకుతూహలమును తమకు నివేదించుచున్నాను.

కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి

౨

విశ్వసందేశమును సాహిత్యమున వెలయించు పట్టున కవిత్వ విశ్వరాంశము. ఇట్టి వైశిష్ట్యమును ఆంధ్రకావ్య ప్రపంచమున ప్రధమమున తొలకరించినవి “సౌందర నందము” ఇప్పటి “ఆత్మకథ” పద్యకావ్యము.

ఇతివృత్తముంగూర్చి యేకతంబాడుకవికి “విశ్వమానవ కల్యాణవిధివిధాత” యగు గాంధీమహాత్ముచరిత తలంపున మెఱయుట అతనిపుణ్యమే విరియుటకాదు. తెలుగుజగము పుణ్యమే విరిసెను.

“మా తిక్కనయజ్ఞులు త్రొక్కిన త్రోవకేను సమ్మతి వడదన్” అని చౌదరిగారు శపథించి నెగ్గినారు. మహా కావ్యరచనకు సర్వాధికారముగల భాషాప్రభుత్వమును, అనర్గళకవితాధారయు ఈపాత్రమునం దెల్లెడల ప్రకాశించుచున్నవి.

కృష్ణాపత్రిక (౨౭-౩-౩౭)

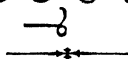
౩

మీరుపంపిన “ఆత్మకథ” చదివితిని. మిక్కిలిచక్కగా నున్నది. నిర్దుష్టముగానున్నది. విస్తరమేల? పీఠికలోని యంశములతో నేకీభవించుచున్నాడ. మీరు విద్యత్కవి శ్రేణిలోనివారు.

చెళ్లపిళ్ల వేంకటశాస్త్రి

అం లి ప లు కు

“ఆత్మకథ”

పలుకులు వందలకొలది కలవు. కాని అందు కొన్నియే మేటిపలుకు లనుపేరొందఁగలిగినవి. మనతెనుఁ గిప్పటికిని అట్టి వానిలో లెక్కకువచ్చుకలిమికి నోచుకొనలేదు. ఏల? అని అరయుచో మేలివ్రాగమి లేమియే దానికి కతమని జేటపడును. మేలివ్రాగమి అన మేలిపొత్తములమొత్తమే. మేలిమిబంగారమువంటివి మేలిపొత్తములు. వాని అరయికిగీటు పెఱపలుకుల వారు తమపలుకులలోనికి వాసిసి మార్పుకొనుటయే. అట్టి అరయికకు ఆగి వన్నెకెక్కినదికదా మహాత్మునిగుజరాతి “ఆత్మకథ”. ఇది పలువురు తమపలుకులలోనికి మార్పుకొని వానికి వన్నె తెచ్చుకొనిరి. అట్టిచో దీనిని తెనుఁగులోనికి గూడ మార్పుట మనపలుకునకు వన్నె తెచ్చుట కాదా? ఇంతకుముందే ఇది వచనముగా వెలిసి ఇప్పుడు పద్యపురూపునపై తము వెలయుట తెనుఁగునోచిన మేలినోముపంటయే

ఈపద్యపు‘ఆత్మకథ’ను మహారాజశ్రీ తుమ్మల సీతారామమూర్తిచౌదరికవిగారు బ్రహ్మశ్రీ శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారి వచనపు‘ఆత్మకథ’ ననుసరించి రసవంతముగ వ్రాసిరి. ఇందు సాధారణముగా పద్యకావ్యము లను

వానియందువలెనే కొన్ని వచనపుముక్కలును కలవు. ఇందలి కృత్యాది కొంతది.

శ్రీచౌదరిగారు అచ్చతెనుగువారు; ఇప్పుడు బాపట్ల 'హైస్కూలు'లో తెనుగుపండితులు. చిన్ననాటనుండియు పెక్కు-కబ్బములు వ్రాసినవారు. వీరికి నాటినుడులయందు మన్నన మెండు. లాక్షణికరూపములయం దాదరము హెచ్చు. అట్లయ్యు వాడుకనుకూడ పాటించువారు కాన సంస్కరణమునకును వీరు కొంతనటకు అనుకూలులే. తెనుగుమఱుగులు వాడుటకు వీరు వేడుకపడుదురు. ఈమెఱుగెఱుంగుట తెనుగువారికి పాడి అని వేటే చెప్పనేల? తమవలుకుతల్లిమీఁదనేకాక తమనాటి మీఁదను వంగడముమీఁదను పెద్దలమీఁదను కూడ చౌదరి గారికి మన్నన మిన్న. ఇది ఎంతయు మెచ్చదగిన మెఱుగు.

మనచౌదరిగారిది కావూను. దానిదగ్గటిదే 'వినయాశ్రమము' వెలయుపట్టు. అందు 'విశ్వసందేశంబు' అను పున్నెపు చోట సొంపుమీఱు గాంధీశిలాస్తంభపుటరంగుపై 'కూర్చుండి ఏదేని మహాకావ్యంబు వ్రాయుతలంపున కత్తకై తలపోయునెడ గాంధీమహాత్మునిమనుగడ తట్టెనట. వింత ఏమి? పుట్టునాటిపై మన్ననకల చౌదరిగారికి ఇట్టిమన్ననకలవారిలో కన్నాకగు గాంధీజీ బ్రతుకుకత నచ్చె; ఈపొత్తపు మగతా పైకి వచ్చె

కాని శ్రీ శివరామశాస్త్రిగారు వచనముగా 'ఆత్మకథ' వ్రాసియుండ ఇది మరల వ్రాయనేల? అని ఎవరేని అడుగ వచ్చు ననియు, అనువాదమే నిరసించవచ్చు ననియు ఊహించి చౌదరిగారు,

“ఎల్లరు గద్యమే చదువ నిచ్చవహింపరు పద్యమన్న సం
ధిల్లును వేడ్కు పెక్కురకు“అనియు,”

“పద్యంబు సర్వకవితల

కాద్యంబై గానబద్ధమై శృతిహితమై

హృద్యంబై నియతం బస

వద్యంబై లెస్స తోడువడు ధారణకు” అనియు,

“అనువాదంబ కదా పా

మ్మని పెదవిన్ విఱువఁబోకుఁ డయ్యది యసదా

పనిగా; దండును బద్యం

బునఁ బల్లుట దెప్పరంబు బుధుఁ డిది యెఱుంగు.” అనియు,

తామే ఇది వ్రాయుటకు కతములు తెలిపిరి. ఇంతకు వ్రాసినది బాగుగా ఉన్నదా? లేదా? అని చూడసగుఁ గాని ఇచ్చకువచ్చినది వ్రాయునపుడు ఎవరినిగాని ఎవ రడ్డఁగలరు? తగుతగములు వారివారి డెందములకు తట్టవలెఁ గాని పెఱ వారితలంపు లెవరి నేమి చేయఁగలవు? కాన కానిదానికై ఎవరు గాని పెనఁగులాడనేల? అయిన, ఈయనకవిత్వ మంతరసవంత ముగా ఉండునా? అని కొందఱు సందియ మందవచ్చును. తినఁ బోవుచు రుచి అడుగనేల? చొదరిగారి కెట్టికవిత్వ మింపో కనుఁడు.

“తెలుఁగునకు స్వస్తిసెప్పిన

తెలుఁగుకవిత్వంబు వల్కుఁ దియ్యము నాకు”

గలుగద; మాతిక్కనయ

జ్వల్లు త్రొక్కినతోవ కేను సమ్మతివడెదన్”

అని తెనుఁగునకు పెద్దటిక మిచ్చిన తీక్కనసోమయాజి
దారిని పోవుటయేగాక,

“పుట్టె కొక్కబుద్ధి పుట్టు జిహ్వగా నొక్క-
రుచి జనించు నంట రూఢి; యైన
సరసులెల్ల మెచ్చ మెఱయింతుఁ గవితలోఁ
గమ్మదనము మత్కులమ్మునవలె.”

అని చెప్పుకొనఁగలిగి, కమ్మదనమును స్లేషించి, కమ్మదనము కడుకమ్మగా మెఱయించి, నేర్పుచూప నోపిన నెఱవాడులు చొదరిగారు! అంతేకాదు; అంతకుమునుపే కవిత్వము చెప్పఁదగువారిం గూర్చి ముచ్చటించుచు,

“మధురతాపూర్ణ కావ్యనిర్మాణచణుఁడు
నేలవేల్పెననేమి చండాలుఁడైన
నేమి పూజ్యుండపో యతం డెల్లరికిని
అప్పకవి యీర్ష్యచే నెదో సెప్పెఁగాని.”

అని అప్పకవిపెటుకుమాటకు ఒప్పిదముగా మాఱు చెప్పఁగలిగినవారు చొదరిగారు! నిజమునకు కాపు కమ్మరెడ్డి తెలఁగ వెలమ మున్నగు అచ్చతెనుఁగువారిలో ఎవరొకాని పెక్కురు తమపలుకుతల్లిని సరిగా కొలువపూసమిచేతను, ఏకొలఁదిమందియో తప్ప హెచ్చుగా పాఱులే మేరమీఱినంస్కృతపునుడులు వాడి తెలుఁగుపొత్తములు వ్రాయుటచేతను, అపకృతి అటుల వ్రాయఁగలిగెఁగాని, లేనిచో అతఁ డంతదుడుకుగా నుడువఁగలఁడా? ఇప్పుడేని అచ్చతెనుఁగువారు—తెనుఁగు

గడ్డమీఁద మొదటినుండియు ఉండిన తెగలవారు— తెనుఁగు భాగుగా చదివి, అందలియింపుసాంపులు తేటపడ మేలిపొత్తములు వ్రాయుదురుగాక!

ఎవ రేది వ్రాసినను అది చదువుట కింపుగా ఉన్నదా? లేదా? చదువరులకు మేలుచేయునా? లేదా? అనియే చూడ నగు.

కాన మనచౌదరిగారిపొత్తము, పైఅరయిక రాతిగీతలకు నిలుచునో నిలువదో కొంచెము పరికించి చూతము.

మొదట చూడవలసినది కైకొనుకత. దీనినిగూర్చి ఎవరుగాని చులకనగా మాటలాడ వీలులేదు. జగంబునందెల్ల ఇప్పుడున్న మేటివారిలో మేటి అనఁదగు గాంధీమహాత్ముఁడు,

“జగమ్మునెదుట నానడవడులెల్ల నిడితి నేని
గొంత మేలుండు దాన నం చెంతు నేను”

అనికదా దీనిని గూర్చి వ్రాసె. అట్టిచో పెరివారు కతనుగూర్చి వంకలుపెట్టఁగలుగు తెల్లు? అందుచేతనే కృతీకర్త,

“గుణగరిష్ఠుల దేశభక్తులచరిత్ర
సెప్పుట జగద్ధితం బైన సేతగాడె?”

అని నిబ్బరంబుగా వక్కాణింపఁ జాలె. ఇంతకు అరసి చూడ ‘ఆత్మకథ’ ఎట్టిది? మహాత్ముఁడేమిచెప్పెనో చూతము:

“నారచించెడి దాత్మచారిత్రిమా? కాదు!

కాదు! నే నెప్పుడు నిక్కంబుఁగూర్చి

కడఁగి నల్పినప్రయోగంబులే కద!...”

“అట్లగుట నిచ్చరిత్ర సత్యప్రయోగ
మనెడి నామాంతరంబుతో నలరుచుండు
నింక సత్యభిన్నము లగుచు నెంచుకొనెడి
బ్రహ్మచర్యాదులుం బల్కుబడెడి నిందు”

కాన సత్యప్రయోగములను గూర్చియు బ్రహ్మచర్యాదులను గూర్చియు మేలుకోరువా కెల్లదును తెలిసికొనవలదా? అయినను మహాత్ముడు వీనినిగూర్చి ఏమనెనో కనుడు.

“ననుఁ గడుం బరికించుకొంటిని సమస్త
భావములఁ గూర్చి యపధానపటిమ నెలయఁ
దీవ్రపరిశోధన మొనర్చితిని సతంబు
నైన నివియె సిద్ధాంతంబు లనుట కొల్ల”

ఇట్లుకదా ఉండవలయు నిజమరయవారి అడంకువ! కాని ఇది మనవారిలో ఎందఱకు ఎంతవఱ కబ్బినది? తమ్ముతాము పరికించుకొని ఇది సరిగా గడించుకొన కడంగుదురుగాక! ఇక సత్యాదులంగూర్చి యిందేమి కలదో కొంతకనుగొందము: సత్యము:

“సత్యంబ నా కెల్లవానికంటె నుత్తమంబు. దానంబెక్కు గుణమ్ములు లీనమ్ములై యున్నయవి. సత్యంబన కేవలము వాచికమేగాక మానసికంబు సయితమ్మయి యుండు వలయు.”

ఇటుల నిరుకు చేసికొనుటచే గాఢజీ ఈక్రింది తెలుగున చెప్పకొనఁగలిగె:

“బొంకాడియెఱుగ నెన్నఁడు”

“ప్రక్కనున్న వానిపలకను దిలకించి

నకలు వ్రాయు టెఱుగ నొకదినంబు”

“కన్నఁ బ్రాము టెఱుగ నెన్నఁడు నొజ్జల

నీతిమాలి గురులచేత నొక్క

మాటపడుట నాదుమతమునకున్ దవ్వు

పట్టువడియె నాకు నిట్టి నడత”

“నిత్యంబు వారిశ్చంద్ర”

స్త్రుత్యపథం బూని గుణనిధుల్ జయవెట్టన్

సత్యంబువల్కి- జను లౌ

న్నత్యముఁ గనరాదె? యని మనంబున నెంతున్”

ఇటుల నిబ్బరముగా చెప్పుకొనఁగలవారు పిల్లలలోఁగాని పెద్దలలోఁగాని ఎందేని ఎందఱున్నారు? ఈ గొప్పతనము గాంధీజీకే దక్కినది! కావుననే ఆయన మహాత్ముడయ్యె. పగఱకును నమ్మదగువాడయ్యె.

ప్రధానము :

“తొలుతొత్తఁ బిల్లలతలిదండ్రు లుద్వాహమునకు నై కావించికొనెడినియమము.” దీనినిబట్టి మనతెనుఁగునాటియందు వలెనే కత్తియనాడులో ప్రధానముచేయునాచారము కలదనుట తెల్లము. ఇంతే కాదు; తరువాతిపెండ్లితంతులెల్లను సరిగా ఇచ్చటివలెనే జరుగునట్లును కానవచ్చును.

“విందుల వింతల మేళము

లం దాశమ్ములను బట్టలం బాతల నె

న్నందగునగనాణెమ్ములఁ

గ్గిందుగ సమకూర్తు రహమికల్ చెలరేగెన్”

తల్లిదండ్రులకొలుపు :

“ఇంక నెఱుంగనైతి నే సుఖమంతయు

నీగి కన్నవారి కెల్లవగలఁ

దగుసపర్యసేత ధర్మపు లన్నింటఁ

బ్రథమగణ్య మన్నపాడితెఱఁగు.

తల్లిదండ్రులను కొలుచుట మొదటిపాడి అని చిన్న నాట ఎఱుంగకుండియు పిదప అది ఎఱిగి వారిని “మాతృ దేవో భవ” “పితృదేవో భవ” అను ఉపదేశములనుబట్టి గాంధిజీ కొలిచి ధన్యుడయ్యె. ఇపుడు మనలో కొందఱుబిడ్డలు- ఇం గ్లీ షు చదువుకొనినవారిలో పెక్కురు—తల్లిదండ్రులను నిరసించి తిట్టి కొట్టువారు కలరు. అట్టివారు మహాత్మునినడత చూచిఅయినను తమతప్పు దిద్దుకొనుట మేలు.

పెండ్లముపై దొరతనము:

“హెచ్చులొచ్చులు లేక మాయీడు తుల్య

మైన నేమాయె? నించుకయేని మసల

కేను సాగింప దొరకొంటి నింతిమీఁద

దొరయెఱుంగని గరువంపుదొరతనంబు”

పాపము! చిన్ననాడు మోహనదాసుడును నలుగురి మగలతోడివాడే అయ్యె. ఇత పెరిమగలు తమ పెండ్లములపై నల్లరుమీదిబండ్లగుటలో చోద్య మేమి? ఈలోటుకలవారు దీనిని అలగించుకొందురేని హాయిగా మనుగడ కడపగలరు.

ఏకసర్వవ్రతము :

“ఏకస్త్రీవ్రతచర్య ధర్మములలో నెచ్చంచు వ్రాయంబడె”

ఇనుపపెట్టెలోని డబ్బువలె పొత్తములోని ధర్మమును వాడుకగోనికి వచ్చి మేలుచేసినపుడే లెక్కింపఁదగినది. గాంధీజీ వ్రాతలోని ధర్మమును నడవడిగా మార్చి,

“అది ముద్రావోలె నామది

నదికె మఱి సత్యదాస్య మది నావ్రతమై

కుదురుకొనియుండుట బర

సుదతీన్నేహము నభఃకుసుమ మగు నాకు”

అని చెప్పుకొనఁగలిగె. ఇట్టిమగవారు—నూటికికాదు, కోటికి—ఎందరున్నారో ! విచ్చలవిడి వలపు తలకొనిన యీ పిదపతఱిని? అయినను గాంధీజీయును,

“నాసతి నే శాసించిన

నాసతి నా కాజ్ఞయిచ్చు టర్హంబకదా;

యీసత్యమ్ము నెఱుంగక

చేసితి మగపెత్తనంబు చేడియమీదె”

అని తనత ప్పొప్పుకొనె. దీనిలోనేకల దాయనగొప్ప తనము! ఇట్లు తమ తమ తప్పులను అందఱును ఒప్పుకొని,

దిద్దుకొనుచో జగమెల్ల హాయికి అటపట్టు కాదా? ఇది వట్టి అడియాస! అడ్డమగుకడగండ్లపాలగుచున్న నేటిజగమ్మే దీనికి తార్కాణం.

మంచినడత :

“శీలమ్మునయం దన్యుడు
వేళిలు మడచి చూప నెట్టివీలును గలుగం
జాలని లీలఁ గడుంగడు
మేలుకొని చరింతుఁ బ్రీతిని మేషమునందుర్ ”

ఈనడత ఎల్లర కొజ్జబంతికాదా? అయిన ఇది చూచి పట్టి వ్రాసికొనువారు కలరా? ఉండినను వేళిల్లోనే లెక్కకు వత్తురుగాని అంశకంటె హెచ్చుగా వత్తురా?

సాము :

“విద్యావిధానంబునందు మానసికశిక్ష కెంతప్రాధాన్యం బుండు సంతయు శారీరకశిక్షకు వలయు సనునర్థంబు నేడెఱింగితి”

“నడకయే నాకు వలయు దేహదార్ఢ్యంబుం బ్రసాదించె”

ఇది యెఱిగి దీనినిబట్టి నడచి మనవారు మేలొందదగు.

వ్రాత :

“వంకరటింకరవ్రాత యసమగ్రమగువిద్యకు గుర్తని నే నూహింతు”

“ముద్దుగుల్కునాణిముత్యాలపోలిక
వ్రాలు వ్రాయునేర్పు వడయుకొఱకు
నన్నుఁ జూచి యెల్లపిన్నలు శ్రద్ధ వ
హింతు గాక! కడురహింతుగాక!”

అని తనపాలుమాలికకు వగచి, తమ్ములట్టివగఘనకు
లోనుకాకుండునట్లు చేయఁగోరుగాంధిజీకోరిక తీర్చి, తాము
సంతసింపఁ గడంగుట తమపాడి అని చదువుకొను పిల్లలు
గ్రహింతురు గాక!

సంస్కృతము :

“.....నిత్యము కంఠ పాఠముఁ
జితన యున్నఁగాని యది చిక్కద!”

“హైందవబాలికాబాలకు లెల్లరు స్థిర్యాభాషం దప్పక
నేర్వవలయునని నాయాశయమ్ము”

అని ఒకచో అనుభవమును, మఱొకచో ఆదర్శమును
తెలిపె. రెండును పాటింపఁదగినవే.

భారతదేశభాషలు :

“భారతదేశంబునం దున్నతవిద్యావిధానంబున దేశభాషయు,
హిందీ సంస్కృతంబులుం, బొరసియు, సరబ్బియు, నాంగ్ల
మ్మును బాఠ్యములగునట్లొనర్చుట యవశ్యాచరణీయమ్మని
నాతలంపు”

“ఇన్ని బాసలఁ బఠియించు తెట్లటంచు
జంకఁ బఠియుండ దొక్కభాషను సమగ్ర

పాండితి గడించినం బెఱబాసలెల్లఁ
గరతలామలకంబు లౌఁ గాదె మనకు?”

అని మహాత్ముడు తెలిపె. అన్ని పలుకులయందును తల్లిపలుకే ముందుగా నేర్చుకొనఁదగినదని ఆయన ఇప్పుడును తెలుపుచుండుట నిజమే. కాని, అది పాఠించువా శ్రీ? “తెను గెఱుఁగక సంస్కృతంబు తెన్నే మెఱుఁగున్” అను మాట లొని కీటుకు తెలిసికొని, మానవాగు తల్లిపలుకగు తెనుఁగు సరిగా చదువుకొందురేని పిదప ఓపికకొలందిని మతెన్ని పలుకులైనను సులువుగా చదువుకొనవచ్చునని గుర్తింతురుగాక!

చెడుచెలిమి - చెప్పడుమాటలు :

“పొలఁతుకకు నాకు నెడఁదలఁ బొరపు పుట్ట
నితనిపొ త్తుక హేతువై వెతలఁ గుడిపె”

చెడుచెలిమివలన చెడునడత అబ్బుటయే కాక, ఆలు మగలకు పొరపునైతము కలుగును. కాన, చెడ్డవారితో చెలిమి చేయరాదు; నారిమాటలు నమ్మరాదు. చుట్ట బీడీ సిగరెట్లు కాల్పుట, డబ్బులేనిచో వానికొరకు దొంగతనముచేయుట, చెడిపెరియిండ్లకేగుట మొదలగుచెడుపనులకు దారిచూపునది చెడుచెలిమియే. మహాత్ముడు కావలసినవాడు కావున మోహన దాసగాంధీ చెడలవాట్లదారినుండి తప్పించుకొనఁ గల్గెగాని, తక్కినవా రెందఱు వీనికి బానిసలై ఉండుటలేదు? ‘మోతీలాల్ నెహ్రూపండితునంతటివాడు సిగరెట్లుకాల్పు నలవాటు వదలఁ జాలకపోయె! గాంధీజీ అన్ననో తానుచేసిన దొంగతనము

తండ్రికి తెలిపి మానుకొనె! ఆయనవలె నడచుకొనఁగలవా
రెందఁ అన్నారు ?

వలపుగుడ్డితనము:

“...ఏకపత్నీవ్రతాలంబి

నయ్యఁ గామాంధుడ నటంచు నాత్మ నెంతు”

అని తన్నుతానే తెగడుకొనునట్లు చేయఁజాలె గాంధీజీ
వంటివానినే వలపుగుడ్డితనము! ఇఁక పెరివారిలెక్క ఏమి?
కాన దానికి చిక్కకుండ చూచుకొనవలె.

తన్ను తానెఱింగెడి యెఱుక!

“మతసంబంధిప్రబోధంబు నా కిసుమంత యేని పాఠ
శాలయందు లభింపదయ్యె.....మతంబన నాత్మసాక్షా
త్కారం బనియొండె, నాత్మజ్ఞానం బనియొండె నాయా
శయమ్ము”

ఇది ఇప్పుడును బడులలో అబ్బుట సున్నయే.
కోవెలలయునికియు ఇంచుమించుగా అట్టులే ఉన్నది.
ఇంతటితో సరిపోయిన మేలే. అని పెళ్ళి లిప్పుడు ఎఱుక
మాలినపనుల కాటపట్టు లయినవి! ఇది పెద్దలోటు. దీనిని
తీర్చుటకు నాటిమేలుకోరువారందఱును ప్రయత్నింపనగు.

రామనామము :

“ఈనాఁడు రామనామంబు నా కప్రతిహతంబగునోషధి...”

ఎందఱు కల రిట్టినిబ్బరముకలవారు? వెక్కిరించువా
రున్నారు పెక్కురు.

మతసహనము :

“అఖిలమతసంప్రదాయమ్ములందు నాకుఁగూడె సమదృష్టి”

ఇదే ఎఱుకకు మేలిగుర్తు; కాని, ఇదికలవారు నిక్కిలి తక్కువగా ఉన్నారు. పెక్కురున్నచో ఇప్పటిపోరాటములు పెక్కులు పుట్టెడివేకావు. ఇప్పటికైనను మనవారు మతసహనము నేర్చుకొని హాయిగా మనెదరుగాక !

నా స్తిక్యము :

“ఇంచుక నా స్తిక్యముఁ బ్రాప్తించెను నా కపుడు”

అపుడు అది ఇంచుకయే కాని ఇపుడు పెచ్చుపెరుగుచున్నది. ఇంగ్లీషు చదువుకొనినవారిలో పలువురు దీనివలలో చిక్కినవారే. అందు ఎలప్రాయమువారు దీనిబానిసలు. వీరికి తగినయెఱుక కలిగింప పాటుపడువారు కానరాకున్నారు.

కీడునకు మేలు :

“...‘కీడొనర్చిన మేలు నాచరింపు’

మన్నసూక్తి జీవనసూత్ర మయ్యె నాకు”

ఇది ఒకగుజరాతినీతిపద్యమున కలదట. ఈపట్టున,

“చంపదగిరయట్టి శత్రువు తనచేతఁ

జిక్కనేని కీడుచేయరాదు

పొనఁగ మేలుచేసి పొమ్మనుట చాలు

విశ్వదాభిరామ ! వినుర వెను!”

అనువేమన తెనుఁగుపద్యమువిలువ మనవారు గుర్తించి దాని ననుసరించి నడతురేని ‘అహింసా పరమో ధర్మః’ అను

పాడిని పాటించినవా రగుదురు. గాంధీమహాత్ముని అనుసరించి నవా రగుదురు.

సీమకు పోవుట :

“మాంసమును మెక్క మద్యంబు మరగ నెపుడు
నంగనం దాఁక”

అని బాసచేసినపిమ్మటనే గాంధీగారికి ఆయనతల్లి ఇంగ్లాండునకు పోవ సెలవొసంగె. దీనివలన సీమకు పోయినవారీమూఁడింటిబారికి చిక్కక వచ్చుట కడింది అనికదా తేలును. మద్యమాంసములమాట అటుండ, మగువలను పెండ్లియాడువారె పెరుగుచున్నారు. వారికొకట పెండ్లిచట్టము మార్పవలె ననుచున్నారు! సీమచదువువలన లాభము లుండుననుకొన్నను తమవారికి దవ్వగుట మేలని తలంప నగునా? కాన సీమకు చదువుకొకట పోవువారు బ్రహ్మచర్యవ్రతము గాంధీజీవలె పూనుట పాడికాదా?

వెచ్చపులెక్క :

“ఏ నపుడు వెచ్చపెట్టిన యెల్లడబ్బు
నకు విసువులేక లెక్క వ్రాసికొనువాఁడ
ననుదినంబును శయనించు నపసరమున
నిలువ సరిచూచుచుందు నిర్ణద్రమతిని”

ఈలెక్క సరిగా వ్రాసికొనుట ఎంతో మంచిలలవాటు. దీనివలన పొదుపును, మన్ననయు కలుగును.

నంజుడుతిండి :

“.....మానవుండు తక్కినప్రాణుల
కంటె వలఁతీయైనకతన సతఁడు
చంపఁదగదు వాని సంరక్ష గావింప
వలయు.....”

అని సీమలో నంజుడు తినరాదని పొత్తములు వ్రాసిన
వారు తెలిపిరి. ఇదియుంగాక,

“మానవున కతనిశరీరనిర్మాణంబు ననుసరించి చూడఁ
బక్వాహరంబు త్యాజ్యం బనియు, నాయుద్వేదముంబట్టి
యూరుగాయ లుష్కబచ్చులు తాలింపులు మున్నగునవి
వర్జ్యంబు లనియు నెల్లరికి నాకుబువ్వ చేరికలోని దనియుఁ
జౌకయనియుఁ దద్గ్రంథకర్తలు సవిమర్శమ్ము నిర్ణయించిరి”

ఇది “నాయనుభూతికి లోనయ్యె” అని గాంధీజీ చెప్ప
చున్నాఁడు. ఇట్టిచో బుద్ధిమంతులు దీని ననుసరించి నడచుట
మేలుకదా!

టీ కాఫీలు :

“టీ కాఫీ లారోగ్యనాశకంబులు” అని గాంధీజీ వానిని
వదలివేసెనట. ఇప్పుడు మానవారేమిచేయుచున్నారు? ఆరోగ్యము
పోవుచున్నను వానిని వదలకపోవుటయే కాక నానాఁటికి
హెచ్చించి త్రొగుచు డబ్బును బడలును పాడుచేసికొను
చున్నారు. ఇప్పుడైన అవి విడువ యత్నింతురా? బాగుపడు
దురా? ఏమో! ఏమియు చెప్పఁజాలము.

బిడియము :

“నాబిడియంబపో నాకు డా లయ్యె”

అని మహాత్ముడు చెప్పుకొనజాలె. కాని ఇప్పుడు బిడియములేనివారే తమ్ము తాము గొప్పవారుగా తలంచువారు పెక్కురు కానవచ్చుచున్నారు. అట్టివారు తమతలంపు త పుని దిద్దుకొందురా? ఏమిచేయుదురో చూడవలె.

బొంకు :

“పూని బొంకనుపుంటి నిప్పోల్కి మూల

ముట్టుగాఁ గ త్తిరించితి”

గాంధీజీవంటివాఁడు తనకు పెండ్లి అయినను మొదట కాలేదని బొంకి తుదకు నిజముచెప్పివేసె. ఇట్టిచో సీమకు వెళ్లు తక్కిన మననాటివారిమాట చెప్పవలసినదేమి? సీమకు పెద్ద చదువులు చదువుటకు పోవువారు పలువురు నేర్చుకొనున వేవో చూచితిరా? మాంసముతినట; మద్యముత్రాగుట; బొంకుట! ఇవి నేర్చుకొనినవాళే ఇటకు తిరిగివచ్చి పెద్దఉద్యోగములు చేయువారు! వీరివలన ప్రజలకు ఎట్టిమేలు కలుగునో దేవునికే ఎఱుక! ఏమైనను సీమకు వెళ్ళుమనవారు మెలకువతో మెలగి చెడక తిరిగిరా ప్రయత్నింతురుగాక! హెచ్చరింపఁదగు.

అహంకారము:

“మానవుం డెప్పుడు తనసాధనాబలంబున కహంకరించు నపుడ తద్బలంబు నిర్మూలం బగునని యెఱుంగవలయు నిట్టి వేళలందు శాస్త్రజ్ఞానముకంటె ననుభూతి పరమావశ్యకము.”

దీనివలన అహంకార మెట్టిమర్గుణమో గుర్తించి
దానిని చంపుకొనఁజను.

ఈశ్వరుసాయము:

“వెరవులు సకలంబు విఫలమైనపుడు
తోడున్నవారెల్లఁ దొలఁగినయప్పు
డవకాశ మంతయు నడఁగారినప్పు
డెట్టులో చేకూరు నీశ్వరుసాయ
మే ననుభుక్తిచే నెఱిగితిం దీని”

ఇది అనన్యభక్తులకే తెలియఁదగినది.

స్తుత్యపాసనాప్రార్థనంబులు:

“స్తుత్యపాసనాప్రార్థనంబు లంభవిశ్వాసంబులు గావు.
అన్నపానాదులకంటె నయ్యవి కడుంగడు సత్యంబులు”

“మోకఱించుటయు వేడికోలును గుడ్డినమ్మికలు
గావని నాయాశయంబు. మఱియు నాభక్తులు మోకఱించుట
నిరర్థకమ్మగు పాపాణమునకా? కాదు కాదు! తదర్థమైన భగ
వంతునకు. వా రిట్టివిగ్రహారాధనంబుచే భగవన్మహిమను గుం
చక పెంచుచున్నారనియ నాతలంపు”

చూచితిరా మహాత్మునిభక్తిపెంపు? తెలియనివారు
భక్తులను నిరసింపకుండుట యైనను మొదట నేర్చుకొనుచో
పిదప తామును బాగుపడి భక్తులుకాఁగలరు. దైవభక్తిలేని
విద్యార్థు లిది గుర్తించుట మేలు.

భారతదేశచరిత్ర :

“ఔర! భారతదేశచారిత్రమైన సీ వెలుంగ వెతివి కదా! యింతవట్టు” అని “ఫెడరిక్ పిన్ కట్” అను సుప్రసిద్ధాంగ్లేయన్యాయవాది ‘బారిష్టరు’ పట్టాపొందినగాంధీజీని అనే నట. చూచితిరా విద్యావిధానపుసాంపు? నీళ్లకునీళ్లు; ప్రిసాదమునకు ప్రిసాదము. ఏది చదివిన అదేకాని మఱొకటి చదువుట జరుగదు. ఈలోటు పెద్దది; దిద్దుకొనవలయునది.

‘ఆత్మకథ’ వలన చదువరులు నేర్చుకొనఁదగినది ఎంతయో కలదు. ఇట మచ్చుగా కొంతచూపితిని. ఇట్టిది చక్కనిపద్దెములుగా వ్రాయుటవలన ఎంతమేలు చేకూరునో వేతే చెప్పవలయునా ?

ఇక, చౌదరిగారు తమప్రతిసనుబట్టి తిక్కనతోక్కిన తోవను మెఱయించినకమ్మదనము మఱికొంత చవిచూతము:

“వీరుల్ త్యాగులు దేశభక్తులు జగద్విఖ్యాతకీర్తిప్రభా
శ్రీరోచిష్టులు బుద్ధశంకరశివాజీగాంధీగంగాధ రా
నాగరీముఖ్యులు పుత్రు లేజననికీ జన్మించి రగ్గారవా
ధారణ భారతమాత నెంతుఁ జరితార్థత్వంబు నర్థించుచున్”

ఈపద్దెము చౌదరిగారికి భరతఖండముపై నున్నమన్న ననే కాక అన్నిమతములయెడ కూడ వారికి కల మన్ననను తెలుపుచు, ఎడఁదపఱపును చాటుచున్నది.

“భారతంబును బల్కుపనిఁ బూని తిక్కన్న

పసిఁడిగంటము కేలఁ బట్టునాఁడు”

3,౪ పొరలులు.

అనువదైము తెనుగుతల్లియందు ఉండవలసిన గౌరవము వెల్లడించుచున్నది.

“ఇంచుక నేర్పులేక.....” ౬ పా.

ఇది కుకవినిరాకృతి అయినను ఇందు వారిమేలు కోరుటలో కడుంగడు నాజూకుతనము చూపినారు చొదరిగారు.

“కుటిలశాత్రునకోటిగుండియల్...కమ్మవారు” ౭ పా.

ఇందు ఒక్కొక్క అడుగు కమ్మవారి మెఱుంగులు మెఱుపులవలె మెఱయించుచున్నది.

“అతనికి గల్గె.....”

“ఒక్కొడు కయ్యవా రాట యుచితమె కద” ౮ పా.

“జనియించె నతని.....అతనికి నా స్తనయుడు రమణాభిధుండు తనయుండయ్యె” ౯ పా.

“నిత్యసత్యాలాప...నివ్వటిల్లిన నారయ్య కెవ్వరీడు” ౧౦ పా.

“ఏసల్లెదీపించు లేపల్లెనీమలో...“కావూ”రనంగ” ౧౧ పా.

“ఎవనిపుట్టువు.....నాతలంపున మెఱసె బుణ్యంబు విరిసె” ౧౩ పా.

“పొగడదగుకతల.....డిందనిబత్తి” ౧౪ పా.

“ఈరీతినెతల హైందవ.....మదినమ్మగువ” ౧౫ పా.

“సలింబు నీకు.....గెల్పుబో! యిజ్జగంబు”

౧౬, ౧౭, ౧౮ పా.

“ధ శ్రేతరంబు సధర్మంబుచేత...మాతనికొసగు”

౨౦౧, ౨౦౨ పా.

“ఊడనిఁబాడితి.....జడిగొనఁజెమటల్” ౨౦౨ పా.

ఇవి యీపొత్తపుగనియందలి కొన్ని యెంపుడుకెంపులు. వీనినిబట్టి చొదరిగార్కికైత చవులూరించుటలో ఎంత మేటియో చదునరు లెఱుంగనగు. ఇందు తిక్కననుడికారంపుప్రోడతనంబును, పెద్దన్న అల్లికజిగిబిగియును, నందిత్మన్న ముద్దుపలుకులును జేరి, ఒండొంటితో వియ్య మందినవి.

ఏపొత్తమునఁగాని కతతరువాత ఎన్నఁదగినది కైత నేర్పు. ఇందు మనచొదరిగారు అందె తొడిగినచేయి అని వైమచ్చపద్దెములే డంకాకొట్టి చాటుచున్నవి.

ఇక పొత్తపుబాగోగులు తేల్చుటతో చూడఁదగినది వాడిననుడిగమి. తెనుఁగుపొత్తములు వ్రాయువారికి నాటినడులును తెనుఁగుమఱుఁగులును సామెతలును వాడి తెనుఁగుతనము నిలుపుట పాడి. ఇది చొదరిగారు పాటించి తమపొత్తమునకు మంచినన్నె తెచ్చినారు. దీనికి క్రిందివి తార్కాణములు.

“దుమ్మురవ, తొలిపాలు, అయితిగామి, నల్లేరుపై బండి నడకంబోనివి, కన్నులఁగట్టినట్లు, తలకెక్కవయ్యె, చిన్నమంతేని, మాటపడు, కన్నుపడియె, కడుపుచుమ్మలువాఱఁగ, గింగుర్వెట్టె డిక్, మఱుగుసేత, నాకాపుగడ కగ్గంబై నాటినాయాడుగల్గి వెల్గొందుకుట్టలం జూచుతటి, తలఁపునంబాఱ, ఏనందుగొట్టియో యెగిరిరంట, తలలూపిన, ముదిమిబ్రదిమియందు, ఉబలాటము, తూర్పుపడమరల్ గుర్తింప నేరనికుట్టజంట, ఒకయయ్యచెంత,

దొరయెఱుంగనిగరువంపుదొరతనంబు, నాకన్నంతయు నచ్చెలి
 పోకడపై నుండు, అత్తఱి గొంగొత్తకాపురంబులు నడపు
 మాకు నొండురులముచ్చట్లు నిప్పచ్చరం బయ్యె, మగపెత్త
 నంబు, సందడికయ్యంబులకు వియ్యంబునూపె, కల్లబొల్లులు
 వల్కి వాల్గంటి కేను తెప్పవడనీయ నడ్డమరేయివఱకు,
 పైపెచ్చు, తెరచాటునడవడి, ఆసులోనిదారంబువోలె, పేరె
 మ్ములవాటుట నాకుఁ దప్పనిపని యయ్యె, తల్లిదండ్రులకుఁ
 బంపుకిల్లాకునం దెన్నండును జెడ్డవ్రాత కానంబడదాయె, నలు
 సంతదొసఁగు పొసఁగిన, అం దొక్కపిట్టయేని గంటఁబడ
 దయ్యె, రాకరాములపట్టికఁ, కొందఱ యందంబుచిందు
 వ్రాలం గాంచినతఱి, అరయేటితో, ఉక్కిరిబిక్కిరియయ్యె, కాని
 యతనిం జక్కదిద్దుటయే నాయొనర్చుచెలిమికిం గతంబు, వెట్టి
 పప్పలై, నడుముగట్టవలయు, “మే మే” యటంచు నొక్కమేఁక
 యఱచు, మది కియ్యది గాలంబై, చాటుమాటులు, తలఁపు
 సేతలు, సొరపువుట్ట, అలఁతెయలంతి మొయిళ్ళ, మంచముపట్టి
 యున్న, మేలివెరిపు, పలుకుచేవయునడలె, బిట్టుకట్టు చట్టంబు
 లుంటదే, ఎదిఁించునిదురతోడఁ, మాయనిమచ్చ, ఎల్లరేపులఁ,
 చిచ్చుకనువేల్పుగుడికిఁ బొచ్చె మ్రొడయైనబత్తి పొంపిరివో
 వఁ, ఆఁబొలసుఁ దింట, నాకసుగాయతనంబు, పొఁజెలికాఁడు,
 బయలిమేడలు, అట్టె నిల్వన నీతైతి నపుడు నేను, ఎడబందు
 గుండు, తల్లి కిచ్చినబాస తన్నుచుండు, కెంగడలి, నా కొంట
 దయ్యె సతనియింటివంట, ఆకుబువ్వనెలపు, పెదవి విఱుచు,
 జగామొండివాఁడు, వింగులవెచ్చము, సొంతవంట్ట, లోవెలి

బ్రతుకులు, రాబడి కగ్గమైనవెచ్చము, బండిబాడుగలు, లెక్కచిక్కులు, నామనుగడ, గోడమీఁదిపిల్లివాటమ్ముగా, పాడినెఱి పొడవడఁగూ, వేరుచుర్వంబోనిది, కనులుపచ్చవడె, ఆకుఁదిండిని మెక్కునట్టి నెయ్యురకెల్ల విందుఁజేసితి, అలఁతివిందు, ఎగతాళి కగ్గమైతి, చదువునకుఁ బెండిలికిని జుక్కెదురు, కూడిమాడి, తఱుకుంబన, విలువయిడరానిపొత్తము, గుడ్డినమ్మికలకుఁబుట్టి నిల్లు, ఏనెఱింగినబాసయే నాకుఁ బదివేలు, అమ్మనాడికకుం బయనమ్ముగట్టి, ఆవిరిపడవ.

తెనుఁగుపొత్తములలో తెనుఁగుశల్లికి పెత్తన మీయఁ గోరుట ఇంటిలో ఇల్లాలికి పెత్తన మీయఁ గోరుటయే. ఇల్లాలు వలయువారిని మన్నించునటులే తెనుఁగుతల్లియు పెఱ పలుకులలోని వలయునుడులను మన్నింపనగును. కాని ఇల్లాలు అడ్డమగువారి నెల్లర మన్నింపఁగలదా? మన్నింపవచ్చునా? తెనుఁగుతల్లియు అట్టిదే. ఈపాడియెఱిగి మన చౌదరిగారు పెఱపలుకులలోనినుడులును వాడినారు. అందు తొంటిపెద్దతో డగు సంస్కృతమునకు పెద్దఱికము వచ్చినది. అలవాటుబలిమిచే రాక తప్పదు. కాని అది హెచ్చనియే నాతలంపు. ఈతప్పు అచ్చ తెనుఁగుపొత్తములు వ్రాయువారు తప్పు తక్కిన తెనుఁగు కవులు అందఱును చేసినదే; చేయుచున్నదే; ఇఁక ముందును చేయునదే. అయినను తప్పు తప్పే కాన అది ఒప్పుకొని వీలగునంతవఱకేని ఎవరుగాని దిద్దుకొనుట మంచిది. ఇప్పటి తోడులలో దొరతనపుబలిమిని బట్టి తెనుఁగునకు ఇంగ్లీషే పెద్దతోడు. కాన, అందలినుడులు కొన్ని ఇందు చొచ్చినవి.

ప్రోళ్లు మొదలగువానిపేరులును కొన్ని చేరినవి. తక్కిన పలు కులనుడులును కొన్ని పడినవి. సంస్కృతపునుడుల నెత్తి వాయ నక్కఱలేదు. క్రిందివి పెఱపలుకులనుడులు.

బాంబాయి, ఎరవడ, కతియవాడు, పోరుబందరు, దివాణము, నకలు, దుస్తులు, బికారి, నహి, ఇంగ్లాండు, ఆఫ్రికా, గిమీ, క్రికెట్టు, మైదానము, మాల్వీ, సవారీ, వస్తాదు, బూచి, సిగరెట్లు, బడీ, బాబు, పార్సీలు, ఫునాది, బార్బెరు, మోఢు, బేచరజీ, జోషి, తేలీ, రిచ్చండు, వెస్టుకెన్సింగ్టన్, సాట్టు, సూపు, ఫిడేలు, బెల్, మెట్రిక్యులేషన్, లాటిను, రోమన్ లా, పరాసు, పాను, టీ, కాఫీ, కోకో, పెన్నీ, ఓట్టుక్కిట్టు, అల్లిసన, హిల్సు, వెంటనరు, బ్రెటన్, ఫ్రెంచి, చిత్తు, ఆర్నాల్డు, బీసెంటు, బైబిలు, కార్లయిలు, పేక, హిందీ, మరాఠీ, బంగాలీ, డెక్కు, మానింగు, దుబాసి, ప్యారిసు, టూలుస్టాయి, వర్జిన్ మేరీ, కోర్టు, ఫిరోజిషా, దాదాభాయినారోజీ, ఫెడరిక్ పిస్కాటు, బదురుద్దీను, వకీలు.

పొత్తపుమంచిచెడ్డలు తేల్చునెడ నుడులవాడుకపిదప చూడఁదగినది నుడితీర్పును పాటించుట. దీనియెడ మనచౌదరి గారికే పట్టుదల మెండు. కాన వీరు తాము చదివిననుడితీర్పులలోని కట్టుబాట్లనుబట్టి ఏర్పడురూపములే వాడుదురు. ఇపుడు వాడుకలో లేనివానికిని చోటిచ్చెదరు. నుడితీర్పులందు వీరింతగట్టివా రయ్యును,

“తప్పలేనికైత సెప్పెద నని గుండె

పైని జేయివైచి పలుకఁ జాలు

కవి యెవండు? బుధులు కారుణ్యమూర్తులై
యుంట నాటసాగుచుండుఁ గాని”

అని తమఅణంకువను చూపి చక్కగా వక్కాణించి నారు. నిజమునకు వా డు క ను బట్టి ను డి తీ ర్పు లు మాటవలసినవి కాన వానినిబట్టి యెవరుగాని సరిగా వ్రాయఁ జాలమి నిక్కువంబు. నుడులవాడుక మాటుచో కట్టుఁ బాట్లును నూటవలసినవే. ఈ నుడితీర్పుకిటు కెటింగి వ్రాత కారులు మెలంగుట మేలు. ఈ కిటుకు మన చొదరిగా రెఱుంగనివారు కారు. అయినను వ్రాతనుడితీర్పులలోని రూపుల యందలిమక్కువ వీరికి అడ్డువచ్చుచున్నది. ఈఅడ్డు వలయు వఱ కై నను తొలఁగించుకొనుచో వీరివ్రాతకు మఱిత మెఱుఁగు రాఁగలదు.

వ్రాతనుడితీర్పుకట్టుఁబాట్లే గాక తొంటివ్రాతకారుల వాడుకకూడ మనచొదరిగారు పాటించెదరు. ఇందులకు వీరు వచనపుముక్కలలో కొన్ని విడఁదీసియు, కొన్నివిడఁదీయక తొంటిపొత్తములందువలె కలిపి గొలుసులవలె కూర్చుటయే తార్కాణ. అంతటను మాటలు విడఁదీసి ఆపుగుర్తు లుంచి నచో చదువుకొనువారికి సులువుగా నుండును.

“జగద్ధితంబై న సేతగాదె” ఇందు ‘చేత’లోని ‘చా ‘సా’ గా మార్పకుండుట తగు.

‘ఎల్లరికి’ ‘ఎల్లరియాచారము’--ఇందు ‘ఎల్లరి’ అనురూపు వాడుటకు కతము ‘ఎల్లరు’, ‘ఎల్లవారు’ అనుదానిటూకీ రూపుగా కై కొనుటయే.

ఇందు “ఊహపృశ్న” శబ్దములు చరిత్రాదులలోనివిగా కైకొనిరి.

“నాకసుగాయతనంబ దీని కెల్ల నిదానంబు” — ఇందు “కసుగాయ” పోడవాడుక.

“సిద్ధముగ నుంటి నింగ్లాండుచేరి చదువ”

“ఇంతదాఁక మీకు నివ్వార్తఁ దెలుపమి

కేను మివులఁ జింత నెనయుచుంటి

నై న నేడు నిక్కమాడుధైర్యము నీశుఁ

డొసఁగెఁ గాన వేడ్క నొందుచుంటి”

ఇందలిభూతార్థకరూపములు వాడుకబలిమింబట్టి వాడ నియ్యకొనిరి. కొంద ట్రీవాడుకకు ఇయ్యకొనరు. అయినను మన చాదరిగారు దీనికి వెనుదీయలేదు. ఈసడలింపే తక్కినచోట్లను సైతము కొంతనఱ కైనను చూప నగు. అపుడు చాదరిగారి వ్రాతలు వాడుకపల్కునకు దగ్గఱకు వచ్చి, ఇప్పటికంటె హెచ్చుగా మినమినలాడఁ గలవు.

ఇక ఛందస్సుకట్టుబెట్లను గూర్చి చూతము. మన చాదరిగారు తెనుఁగుతనము వెలయించుటకు అచ్చతెనుఁగు నుడులు వాడుటలో తిక్కనతోనివ తొక్కికుటయేకాక తెనుఁగుపదైములనే హెచ్చుగా వాడి సంస్కృతవృత్తముల వాడుకశక్తించిరి. ఇదిచేయఁదగుమార్పే. ఇందుకథను తెలుపుటకు సీసమునకు పెద్దటికమిచ్చిరి. పొత్తమంతటను వాడఁదలఁచి నపుడే ఇంతకుముందు మంజరిని వాడెడివారు. అట్టి మంజరిని చాదరిగారు కందము మొదలగువానివలె విడిగా పెఱవద్దై ములనడుమ వాడి వానికి ఎక్కటిమన్నన చేకూర్చిగారు.

‘రా’ ‘తా’ లకు యతిప్రాసలయందు పొత్తుకుదుర్చుటకు చౌదరిగా రియ్యకొందురు. పుట్టు, ‘తా’కు కూడ ‘నా’తో ప్రాసమున పొత్తుకూర్చుటయు వీరి తలంపున తగినదే. ఈ సడలింపులో ఒకచో అఖండయతియు చౌదరిగారికై తజాలుతోలు కరియేటివటదపొద్దులో దొర్లినది. కాని డెంద మియ్యకొనమిచేదానిని వీరు త్రోసిరాజుచేసిరి.

ఇప్పటికి నాలరయిక ఐనది. ప్రాతనెయ్యడను కాకున్నను తమ “ఆత్మకథ”కు తొలిపలుకు నన్ను వ్రాయఁగోరి చౌదరిగారుచేసినమన్నన నే నెన్నఁడును మఱవఁజాల. తెనుఁగువారికి ఈ మేలిపొత్తము కానుకగా ఒసఁగి తెనుఁగువ్రాగమికి వన్నె తెచ్చిన శ్రీ సీతారామమూర్తిచౌదరిగారి కడంక మెప్పుకప్పుమునకు ఎంతయు తగియున్నది. ఇప్పటికి తొలిపాలే పైకి వచ్చినది. కాన తక్కిన నాల్గును కొలదినాళ్లలోనే వెల్లడించి వానితో తెనుఁగుతల్లిని కై నేసి ఆమెను మెప్పించి దీవనలంది చౌదరిగారు పే రందెవరుగాక!

ఈ “ఆత్మకథ” తెనుఁగువారికి చేతితోడవై వారిడెందపు టినుపముక్కలకు సూదంటురాయియై వారిమెదడుతమ్ములకు వేవెలుంగై వెలయుఁగాక ! తగునగులు కలిగి పుట్టుమెఱుఁగుల కాటపట్టగుకొత్తడింబోనియీపొత్తము చూపఱమన్ననకు వలంతియగు గుటిగా చెలంగుఁగాక!

ధాత్య స॥ ఆశ్వయుజ
బ ౧౩ బుధవారము
ది ౧౧-౧౧-౧౯౩౬,
బె జ వాడ.

మారేపల్లి రామచంద్రశాస్త్రి
తెనుఁగుగుడితొలికొలువరి

విషయ సూచిక

		పుట
కృత్యాది	...	౧
ప్రస్తావన	...	౧౭
* * * *		
౧ జన్మాదికము	...	౩౩
౨ బాల్యము	...	౪౧
౩ బాల్యవివాహము	...	౪౭
౪ యాజమాన్యము	...	౫౭
౫ ఉన్నతవిద్యాభ్యాసము	...	౬౭
౬ దుర్వార్త - ౧	...	౭౭
౭ దుర్వార్త - ౨	...	౮౬
౮ దొంగతనము - సాక్షియశ్చిత్తము	...	౯౬
౯ నాపితృనిర్మాణము - నామహానిమానము	...	౧౦౪
౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము	...	౧౧౩
౧౧ సీమకుఁ బ్రయాణసన్నాహము	...	౧౨౫
౧౨ జాతీయహింసారము	...	౧౩౭
౧౩ తుదకు సీమ	...	౧౪౩
౧౪ నాయభిరుచి	...	౧౪౯
౧౫ అంగక్షేపము	...	౧౫౮
౧౬ మార్పులు	...	౧౬౩
౧౭ భక్త్యపరిశీలనము	...	౧౬౯
౧౮ బిడియము నా డాలు	...	౧౭౮
౧౯ అసత్యవ్రణము	...	౧౮౬
౨౦ మతపరిచితి	...	౧౯౭
౨౧ దిక్కులేనివారికి దేవుఁడే దిక్కు	...	౨౦౪
౨౨ నారాయణహేమచంద్రుఁడు	...	౨౧౦
౨౩ గొప్పసంత	...	౨౧౭
౨౪ పట్టా పుట్టినది - కాని పిమ్మట	...	౨౧౯
౨౫ నాబెంగ	...	౨౨౩

કૃત્યાદિ

ఉ. ఎవ్వని సేవ భద్రముల కెల్ల నిదానము; ప్రేమమూర్తియై
యెవ్వఁడు సర్వలోకముల నేలుచునుండు; నెవండు శాశ్వతం
డెవ్వఁడు వాఙ్మనఃక్రియల కేర్పడరానిమహాత్ముఁ డీశ్వరుం
డెవ్వఁడు నిత్యహర్ష నిధి యెవ్వఁడు వానిభజంతు నిచ్చులున్.

శా. వీరుల్ త్యాగులు దేశభక్తులు జగద్విఖ్యాతకీర్తిప్రభా
శ్రీరోచిష్టులు బుద్ధశంకరశివాజీగాంధిగంగాధరా
స్సరీముఖ్యులు పుత్రులేజననికిఁ జన్మించి రక్తగౌరవా
ధారన్ భారతమాత నెంతఁ జరితార్థత్వంబు నర్థించుచున్.

సీ. భారతంబును బల్కు పనిఁ బూని తిక్కన్న
పసిడిగంటము కేలఁ బట్టునాఁడు
వేదభాష్యము సెప్పువేడ్క విద్యారణ్యఁ
ఁజొంకారమును వ్రాయుచుండునాఁడు
దిగ్గయాపేక్ష సంధిల్ల రాయలు విజ్ఞం
భించి దుందుభి మొరయించునాఁడు
సంఘసంస్కరణదీక్షాకంకణంబును
రెడ్డివేమన్న ధరించునాఁడు

కృత్యాది

తే. వారల కొసంగినట్టిదీవనల నిచ్చి
 వారలం గన్నకంట నింపారఁ గాంచి
 యాదరింపఁగదమ్మ ని న్నాశ్రయించి
 యంజలి ఘటించుచున్నాఁడ నాంధ్రజనని! 3

శా. ఏశ క్తుల్ తనకున్న నేమి పురుషుం డెబ్బంగి రాణించు నీ
 యాశీర్వాదబలంబు లేనియెడ నంబా! యుష్మదీయార్పనా
 వై శారద్యము గన్నవాఁ డితఁడు నీవాత్మల్యసంపత్తిల
 లేశం బీతని కెమ్ము పాలు కవితాలీలారతీ! భారతీ! ౪

ఉ. ఈవిధి నాంధ్రవాణి భజియింపఁగ నాకు నెవండు ముందర
 ద్రోవలనెల్లఁ జూపి కడుఁ దోడ్పడె నగ్గురువర్యు సాహితీ
 శేవధిఁ దత్త్వవిన్నికరశేఖరు భూరియశోవిభాసి మా
 బావనుగొల్తు“జాస్తి”కులపావనుఁజల్లయసుబ్బయాఖ్యునిఁ.

శా. ఏకశ్లోకరహస్యబోధనముచే నెవ్వఁడు శిష్యున్ సుధీ
 లోక్త్రగేసరుఁ జేయు నవ్విబుధుఁ గొల్తున్ వేంకటప్పర్యు న
 స్తోకశ్లోకమయూఖి రాజదఖలాశున్ రామగాధామృతా
 ఖ్యాతగ్రంథమతల్లి కాజనకు మద్గైర్వాణభాషాగురున్. ౬

తే. శబ్దశాస్త్రాదిలక్షణసంప్రదాయ
 మెవ్వఁ డెఱిగించె నాకు నయ్యిద్ధ చరితుఁ
 బ్రస్తుతించెదఁ బుంభావపద్మజాత
 రమణి దువ్పూరి వేంకటరమణశాస్త్రి. ౭

కృత్యాది

సీ. కాళిదాసకవీంద్రు గణుతించి శబ్దశా
 సను మెచ్చి నన్నెచోడని భజించి
 మదిఁ బాల్కురికి సోముఁ గదియించి తిక్కయ
 జ్వను వేడి శ్రీనాథు నన్ను తించి
 మొల్ల కంజలివట్టి మూర్తిసత్కవిఁ గొల్చి
 యలచేమకూర వెంకన్నఁ బొగడి
 చిన్నయసూరి నర్చించి పిరేశలిం
 గార్యు వేదమువాని నభినుతించి

తే. ఘనులు తిర్పతివేంకటకవుల కెరఁగి
 విశ్వనాథకులాధ్యు భావించి కట్ట
 మంచి రామలింగారెడ్డిమహిమ నెంచి
 తలఁతు సూతపురాణకర్తను జయేచ్ఛు. ౮

శా. ఆతంకం బది లేని సాహితీయు హృద్యంబై రసాధారమా
 కై తన్నేరిచి పండితుల్ కవులు సుంకంబేచ్చి మన్నింప వి
 ఖ్యాతిన్ సూరపనేనివంశమణియై కన్నట్లు మన్నిత్రునిన్
 సీతారామకవిన్ దలంతు గుణరాశిన్ జౌటపల్ల్యాశ్రయున్.

తే. పండితశ్రేణి వేలుపుంబాసమూఁది
 తగులమునఁ జేసి తెల్లును దెగడునాఁడు
 మాతృభాషను మన్నించి మనిషివట్టి
 వారి కర్పింతు మన్న మోవాకశతము. ౧౦

తే. మధురతాపూర్ణకావ్యనిర్మాణచణుఁడు
 నేలవేల్పెననేమి చండాలుఁడైన
 నేమి పూజ్యుండపోయతం డెల్లరికిని
 అప్పకవి యీర్ష్యచే నెదో సెప్పెఁగాని. ౧౧

క. తప్పొప్పు లెఱుంగక యిది
 తప్పనినన్ వినక చొప్పదంటుకపితముల్
 సెప్పచు విద్యత్పదములఁ
 జప్పట్లన్మునిగి తేలు చవటలుఁ గవులే? ౧౨

ఉ. ఇంచుక నేర్పులేక సుకవీందులకుఁ బ్రజలిచ్చుమన్ననల్
 గాంచఁగ నోర్పులేక కలకాలమునేడుచు వేడియూర్పులఁ
 నించెడు కింకవీశులకు నేరము లెన్నక భావిజన్మమం
 దంచితమైన కైత నిడవమ్మ! నమస్సు లివే సరస్వతీ. ౧౩

వ. ఇట్టిప్రదేవతానమస్కృతియు గురుస్తుతియుఁ బురాత
 నాద్యతన కవిభుంగవ బహూకృతియుఁ గుకవినిరాకృతియుం
 జలిపి విశ్వశ్రేయోనిదానంబగు నొక్కకబ్బంబు విరచింపఁ
 గృతనిశ్చయుండనై మున్ముందు శిష్టసంప్రదాయమ్ము
 గొనియాడి యించుక మద్వంశానువర్ణనం బొనర్తు. ౧౪

క. ధాతిో వెలసెను బూతచ
 రితోం బరివీరశౌర్యరింఖణహేతు
 ఊతోం బౌదార్యరమా
 మితోంబై రాచకొల మమేయప్రభలఁ. ౧౫

కృత్యాది

తే. అమ్మహాకులవృక్ష రాజమ్మవలనఁ
బెక్కుశాఖలు రూపెత్తి పిక్కటిల్లఁ
దెలుఁగుదేశమ్మనకు సాగి దీర్ఘమగుచుఁ
గమ్మ యను పేరికొమ్మ యందమ్మఁ గులికె. ౧౬

సీ. కుటిలశాత్రువకోటి గుండియల్ విదళించి
కడిమి సూపినవారు కమ్మవారు
చతురభీవలయితక్షితనెల్లఁ బాలించి
గణుతికెక్కినవారు కమ్మవారు
పారతంత్ర్యము పటాపంచలు నేయఁ గం
కణము గట్టినవారు కమ్మవారు
నిరతదానత్యాగనిరత్తులై దీనార్థి
గణము నేలినవారు కమ్మవారు

తే. కవితలన్నేర్పు గన్నారు కమ్మవారు
ఘనయశంబును గొన్నారు కమ్మవారు
కలిమికి న్నెలవైనారు కమ్మవారు
కరము చాపకయున్నారు కమ్మవారు. ౧౭

క. తెలుఁగుం బుడమికి వెలుఁగుం
గలిగించిన మీరు లోరుగంటి మహీనా
ధులు శ్రీ ప్రతాపరుద్రా
దులు వెలసిరి కమ్మవంశతోయధివిధులై. ౧౮

క. ఆకమ్మకులమ్మనయం

దాకాశధునీసుధాకరానంతనిభ

శ్లోకుండు రిపుభీకరధా

టీకుండోగి బుట్టెబేరు “టీకన్న”యనన్. ౧౯

వ. అతండు “తుమ్మల”యను గృహనామంబునం బరంగి. ౨౦

ఆ. పెమ్మసానికులుండు తిమ్మభూజానికి

గండికోటనేలు దండిమగని

కాపుండై యమాత్ముండై దళవాయ్యై

వన్నెకెక్కె సాటివారు మెచ్చ. ౨౧

క. తజ్జన్మఫలం బనగా

సజ్జనసంభావ్యశీలసంపన్నిధియా

నొజ్జయ్యవొడమె సతనికి

విజ్ఞెను దత్తీర్తి సురగవీసమ్మితమై. ౨౨

తే. అతనికిం గల్గె నయ్యవారప్పయనెడి

సందనుండు దయావిర్మ కందమగుట

నయ్యవా రయ్యె నెల్లరి కమ్మహాత్ముం

డొజ్జకొడు కయ్యవారౌట యుచితమకద. ౨౩

క. జనియించె సతని కన్నయ

కనదాచారుం డతండు గనె ముత్తయ్యన్

విసయాశ్రయుం డతనికి నా

త్తనయుండు రమణాభిధుండు తనయుండయ్యెన్. ౨౪

కృత్యాది

క. ఆరమణయచౌదరి సా

ధ్వీరత్నము కిచ్చమాంబఁ బెండ్లాడి గుణా
ధారుని శూరుని బుధమం
దారుని శేషయ్యఁ గనె ముదం బెసలారన్. ౨౧

క. అతిమాత్రా పూత చరితాం

చిత్రయగు సుబ్బమ్మవలన శేషార్జునకుఁ
సుతు లుదయించిరి వేంకట
పతి, సీతారామనామభాస్వరులగుచున్. ౨౨

క. అం దగ్గజుండు శారద

కందపురందరకరీందుకరసురతటిసీ
మందారహీరలవలీ
కుందసమాస్పందకీర్తి గొని రాణించెన్. ౨౩

క. భాసురగుణసంపద ల

క్షీసతికిం దుల్యయగుచు మించు మహాల
క్షీసతి క య్యసఘుండు పతి
యైనలైగృహస్థధర్మ మార్కులు మెచ్చన్. ౨౪

తే. సన్నతాచారులైన తజ్జంపతులకుఁ

బాగ్గవార్జిత సుకృతమ్ముపంట యనఁగఁ
బుట్టి రిద్దఱుకొమరు లప్పత్తులందుఁ
బెద్దయై బాపయాఖ్యుండు తద్దనెలసె. ౨౫

కృత్యాది

క. తదనుజుడై కమ్మకులాం
 బుధిశీతమయూఖుడై ప్రభూతమనీషా
 స్పదుడై నైతికపదవీ
 నదవీయసియైనబుద్ధి నారయ నెగడెన్. 30

సీ. నిత్యసత్యాలాప నియతిపై నమరక్తి
 సెందినాడు జయంబు సందినాడు
 పరవిత్త మది తృణప్రాయంబయనివిశ్వ
 సించినాడు తిరస్కరించినాడు
 దీనార్థిలోకమ్ముఁ దిలకించి కన్నీరు
 కార్చినాఁ డండకుం జేర్చినాడు
 మొగమోట దిగఁద్రావి తగవుసెప్పెడినేర్పు
 గాంచినాడు యశంబు పెంచినాడు
 తే. కష్టమున్ సుఖమున్ దుల్యదృష్టితోడఁ
 జూచినాఁ డొక్కత్రాసులోఁ దూచినాడు
 నాడు నేడును బుధులు కొండాడు నడత
 నివ్వటిల్లిన నారయ్య కెవ్వ రీడు. 31

చ. చదువకయున్న నేమి? బుధసత్తము లుబ్బంగ సర్థభావసం
 పద వికసింప భాగవతభారతముల్ వివరించు, హృద్యముల్
 తదమలకావ్యపద్యములు ధారణ కగ్గముసేసి వేనవేల్
 చదువు నతండు తచ్చృణసాహితీ దుశ్శక మెట్టివారికిన్.

కృత్యాది

క. గోవిందచరణసేవా

ప్రాప్తివీణ్యకళానిరస్తపిస్తామండై

జీవన్ముక్తుండై సుజ

నావళి కతఁ డొజ్జబంతియై హావణిల్లెన్.

33

ఆ. పున్నెములకొటారు నన్నపనేని వం

శాబ్దసోము లక్ష్మయార్యుతనయ

చెంచమాంబ వినుతశీల గుణావాల

నారయాఖ్యు నింతియై రహించె.

34

౧. బౌద్యార్యం బది చెల్లికత్తెగ మగం డారాధ్యదై వమ్ముగాఁ
బేదల్ బిడ్డలుగా ఋత్యోక్తి నగగాఁ బెంపొంది విద్యత్ప్రశం
సాధారేయము శాశ్వతం బుభయనంశఖ్యాతికిఁ దావలం
బై దీపించిన చెంచమాంబచరితం బాదర్శ మిల్లాండ్రకున్.

తే. ధన్యజీవనులైన తద్దంపతులకు

సగ్గిసుతుండై జనించినాఁ డంకిసీఁడు

పిమ్మటన్ బ్రవమార్గశీర్ష మ్మునందుఁ

బుట్టితి నేను రెండవపట్టినగుచు.

35

క. జనులెల్ల రామతింతురు

నను “నీతారామమూర్తి” నాఁడగుపేరన్;

అనవద్యచరిత వనితా

జనతామణి యన్నపూర్ణ సతీయగునాకున్.

32

కృత్యాది

వ. ఇట్టి నేను గురుశుశ్రూషాదులం బరిలబంబైన విజ్ఞానంబు
నూతగాఁగొని బాల్యముందొట్టి కబ్బంబులు పెక్కులు
నిర్మించియు నంతం దనివోక వెండియు నెద్దియో నొక్క
మహాకావ్యంబు రచియింపఁ వేడ్కవడి. ౬౮

సీ. ఏపల్లె దీపించు రేపల్లెసీమలోఁ

బాఁడిపంటల కాటపట్టనంగ

ఏపల్లె నిజదేశహితకార్యనిరతులౌ

స్వాతంత్ర్యయోధులజన్మభూమి

ఏపల్లె పరధర్మ మాపంగ నెలకొల్పె

జాతీయవిద్యానికేతనంబు

ఏపల్లె గాంధీ కెంతో ప్రీతిపాత్రమై

యినుమాటు వడసె న య్యనఘురాక

తే. ఎందు గాంధీశిలాస్తంభ మెత్తఁబడియె

నెచటఁ దుమ్ముల బసవయ ప్రచురదాన

మానితంబైన “వినయాశ్రమంబు”వెలసె

మీరు నేపల్లెవేరు “కావూ” రనంగ. ౬౯

వ. మా కాణాచియైన తజ్జనపదంబున “విశ్వసందేశం” బను
పవిత్రక్షేత్రంబునం బరఁగు గాంధీశిలాస్తంభంపు టరఁ
గుపై నమ్మహాత్ముని చతుష్పతితమ జన్మదినోత్సవసమ
యంబు (౨-౧౦-౩౨) నం దాసీనుండనై సమాహిత
చిత్తంబున నితివృత్తముం గూర్చి యేకతం బాడు నవ
సరమ్మున. ౭౦

కృత్యాది

సీ. ఎవని పుట్టువు మహాకవిగేయవిఖ్యాతి
 సంధించె హైందవసంఘమునకు
 ఎవని రూపంబులో రవణించె నద్వితీ
 యంబు సనాతనం బార్ష తేజ
 మెవని సేవాత్యాగసవనంబు భారత
 మాతృదాస్యముఁ దూల్పు మంత్రమయ్యె
 ఎవని ధర్మంబు సర్వవసుంధరాప్రజా
 సంతానమునకు మేల్బంతి యయ్యె

తే. విశ్వమానవకల్యాణవిధివిధాత
 యీతఁడే యంచు జయపెట్టె చెవనిలోక
 మట్టిగుణకంధి గాంధిమహాత్ముచరిత
 నాతలంపున మెఱసెఁ బుణ్యంబు విరిసె. రం

ఉ. అంతటఁ బెన్నిధింగనిన యర్థి వలెం బులకాంకితుండనై
 యెంతయుఁబొంగిగాంధిరచియించినయాత్మకథఁ దెలుంగులో
 మంతునకెక్కఁబడ్యమయమార్గమునకవచియింతునంచు నే
 సంతనకట్టితిఁ జననిశారదకుఁ గిడిగిట్లువెట్టితిఁ. రం

సీ. ఏసూరినో పేరినో సుబ్బినో నిల్చి
 పచ్చిసింగారంబు పల్కుకంటె
 హేతువాదమ్మున కింతనిల్వగలేక
 బూతులబుంగలై జాతివైర

ములకు మతద్వేషముల కుపాధ్యాయులై
 యాదార్యమునకు దవ్వగుచు నీతి
 రతుల కెంతయు లోత రాజేయునట్టి పు
 రాణమ్ములన్ బూని వ్రాయుకంటె

తే. కాసులకు దానుడగుచు ముక్కిడిని బాగడి
 కల్లకై తలనల్లుటకంటె నిట్టి
 గుణగరిష్ఠుల దేశభక్తులచరిత్ర
 సెప్పట జగద్ధితంబైన సేతగాదె.

౪౩

క. “శివరామశాస్త్రి విద్వ
 త్కవిసింహము దీని మధురగద్యాకృతిలో
 సవరించెగదా యిప్పని
 కవసర మేమి” యటంచు నాడకుఁ డార్యుల్. ౪౪

ఉ. ఎల్లరు గద్యమే చదువ నిచ్చవహింపరు, పద్యమన్న సం
 ధిల్లును వేడ్క పెక్కురకుఁ; దెల్లుకవిత్వచరిత్ర జూచినన్
 దొల్లిటినుండి పద్యపుఁగ్రతుల్ ప్రజల్ దనియించి గౌరవా
 భ్యుల్లసితంబులై వెలయుచున్నవిధం బది శెల్లమయ్యెడిన్.

క. పద్యంబు సర్వకవితల
 కాద్యంబై గానబద్ధమై శుశ్రీహితమై
 హృద్యంబై నియతం బన
 వద్యంబై లెస్సతోడువడు ధారణకున్.

౪౬

కృత్యాది

క. “అనువాదంబకదా పా”

మ్మని పెదవిన్ విలువఁబోకుఁ డయ్యది యసదా
పనిగా; దందును బద్ధం
బునఁ బల్కుట దెప్పరంబు బుధుఁ డిదియెఱుఁగున్.

క. తెలుఁగునకు స్వస్తిసెప్పిన

తెలుఁగుకవిత్వంబు వల్కుఁ దియ్యము నాకున్
గలుగద మా తిక్కన య
జ్ఞులు తొక్కినతొవ కేను సమ్మతివడెదన్. ౪౮

ఆ. పుట్టె కొక్కబుద్ధిపుట్టు జిహ్వకునొక్క

రుచిజనించునంట రూఢి; యైన
సరసులెల్ల మెచ్చ మెఱయింతుఁ గవితలోఁ
గమ్మడనము మత్కులమ్మునవలె. ౪౯

ఆ. తప్పలేని కైత సెప్పెదనని గుండె

పైని జేయివైచి పలుకఁజాలు
కవిమెవండు? బుధులు కారుణ్యమూర్తులై
యుంట నాటసాగుచుండుఁగాని. ౫౦

గ డ్ద శ థ
హ్న హ్న

ఓమ్.

తే. నాలుగై దేడులకు మున్ను నాదుచెలిమి
కాండ్రొయ్యెత్తిడిచే నాత్మకథ లిఖింపఁ
బూని పదిపంక్తులను వ్రాయులోన జరుగఁ
దొడఁగె “బొంబాయి” సగరాన దుండగములు.

క. ఆయంతరాయమున నా
వ్రాయసము నిరుద్ధమాయెఁ బదపడి ఘటనా
తోయధి మున్నుచుఁ దేలుచు
నా “యెరవడ” బందెయందు నందితి శాంతిఁ. ౨

తే. అందు “జయరామదాసమహాశయుండు”
నపుడు గలఁ డాతఁ “డితరకార్యముల్లెల్ల
నాపి తొలుతొల్ల రచియింపుఁ డాత్మచరిత”
మని సమాచార మంపె నా కాదరమున. 3

క. “ఇది యదనుగాదు నా కిటఁ
జదువఁ దమి గలదు పెక్కుసద్గ్రంథము ల
య్యది తీఱుదనుక నితరం
బెదియుం బొనరింప నేర సిద్ధచరిత్రా.” ౪

క. అని యతనికి నేనుత్తర
మును బంపితి; నాఱువర్షములు నచ్చెఱయం
దు నిలుచు భాగ్యము నా కొద
వినఁ గూరిచి యుండు నచట స్వీయచరిత్రా. ౫

ప్ర స్తావన

శే. కాని మత్పతనక్రియ కాకమున్నె
దొరతనమువారు వెలిక నన్ దోస్తీవైచి
రేతదాతంకమునఁజేసి యిచ్చరిత్ర
మయితిగాదయ్యె నెరవడయందుఁ బలుక.

౬

క. ఆనందస్వామి మరల
నీనాఁ డిద్దానిఁగూర్చి హెచ్చరికింపన్
నేనుం దల యూపితి నపు
డే నాసఖుఁ డొకఁడు నచ్చి యివ్వధిఁ బలికెన్.

౭

తే. ఆత్మకథ నుగ్గడింప నేలానవడితి
రిట్టినడవడి పొచ్చులం దెపుడు లేదు
జగతి నియ్యది పాశ్చాత్యసంప్రదాయ
మైన మీ రిపు డెద్ది వ్రాయంగలారు?

౮

సీ. ఇది ధర్మమని మీర లీపుడు నమ్మినదాని
నెల్లి యధర్మ మం చెంచవచ్చు
నేటిసిద్ధాంతముల్ పాటించి యొనరించు
పనుల రావచ్చు మార్పాటు శేపు
పెక్కండు మీ పల్కు నెక్కుడు మన్నించి
తమనడవల్లఁ దత్ప్రమృతముగ
సవరించుకొనుచుంట సత్య మిద్దాన దు
ష్పథమునం దవ్వారు పడిననెట్లు

తే. ఇట్టి హేతువులంబట్టి యిప్పుడు మీర
లాత్మకథ సంతరించుట నాఁపడగదె
అనుడు నప్పల్కులంగూర్చి మనమునందుఁ
గొంత కొంత విచారించికొనఁగవలసె.

౯

వ. అయినను.

౧౦

నీ. నా రచించెడి దాత్మచారిత్రమా? కాదు!
కాదు! నే నెప్పుడు నిక్కంబుఁగూర్చి
కడఁగి నల్పిన ప్రయోగంబులేకద! లిఖి
యింపఁబూనితి నిప్పు; డీప్రయోగ
ములు నాదుజీవితమ్మున నిండియుంటచే
నవ్వానిఁ దెల్పిన నవియె వెలయఁ
గలవు మజ్జీవనకథరూపముం దాల్చి;
యీగ్రంథమునయందు నెల్లయెడల

తే. నీ ప్రయోగమ్ములే యుండునేని దీని
దోషదూరంబుఁగాఁ దలంతును, జగమ్ము
నెదుట నానడవడులెల్ల నిశితినేని
గొంత మేలుండు దాననం చెంతు నేను.

౧౧

వ. ఇయ్యది మూఢవిశ్వాసంబ యగుఁ గాక! ఏలన నా కున్న
యెఱుక యేపాటిది? మఱియు నారాజనీతిప్రయోగ
మ్ములు లోకంబునకెల్లం దెల్లంబుల! కాన వాని వివరించు

టనావశ్యకంబ! వీనిదెస నాకుం గల గౌరవంబు నత్యల్పంబ.
 వీనిచే “మహాత్మ” బిరుదంబు నా కబ్బుటంజేసియు నాదృ
 ష్టిలో వీనిఁ గడుంగడుఁ దేలికగాఁ జూచుచుండుఁ బెక్కు
 సారు లిబ్బిరుదు నాకుం దీవ్రవేదనాజనకంబాయె. దీన నే
 నుబ్బితబ్బిబ్బయిన నిముసం బొకండును గానరాదయ్యె
 నయ్యది యట్లుండె ననన్యవిదితంబు లగుట నాయాధ్యాత్మిక
 ప్రయోగములమాత్రంబ నే నావిష్కరింప వలయు
 నిక్కార్థంబు నా కెంతయు నింపితంబు. వెండియు నేత
 త్రయోగములఁజేసియ నాకు రాజకీయరంగమునం దగు
 పాటవంబు వాటిల్లె నయ్యవి సర్వధా యాధ్యాత్మికంబు
 లగునయేనియేను వీని వివరించుట న్విసయమ్ము విస్తరిల్లుటకే
 వీలుండుఁ గాని తుల్లింతకుం దావెక్కడ? మఱియు. ౧౨

క. నాపూర్వజీవనముదెసఁ

జూపు న్నిగిడించి లెస్సచూచినకొలఁదిన్

జూపట్టదొడంగెడి నా

లోపమ్మలె వేలు లక్షలుగఁ దెల్లములై.

౧౩

ఆ. ఆత్మదర్శనంబు నర్థించి పరమేశుఁ

జూడఁదలఁచి ముక్తిసుఖము వలచి

చేసినాడ నెల్లచేతల నీ ముప్ప

దేండ్లనుండి దీక్ష యిగుచ్చుచుండ.

౧౪

క. ఇందులకే నామనుగడ

యందలి కర్జుంబులెల్ల నాచరితము; ల

స్పందగతి రాజకీయము

లం దూకుటకై న నిత్తలంపులె కతముల్.

౧౫

తే. మానిసికి నొక్కనికి సాధ్యమైన కృత్య

మెల్లరికి సాధ్యమగునంచు నే దలంతు

నట్లగుట మత్ప్రయోగంబు లాచరింప

నైతి లాఠివార లెఱుంగనట్టిరీతి.

౧౬

తే. ఎల్లరికి నీ ప్రయోగముల్ తెల్లమగుట

కూడదని పల్కుచుందురు కొంద శిలను

గాని యద్దాన నాధ్యాత్మికప్రభావ

మూనమగు నంచు నే నించుకేని నమ్మ.

౧౭

వ. కేవలము జీవాత్మపరమాత్మలకు వేద్యంబులగు సంశం

బులు కొన్ని యుండును. కాని యయ్యవి నాయెఱుకకు

నందరానివి. నా యీ యథ్యాసంబులందు నాధ్యాత్మిక

మన నైతికము. ధర్మ మన్న నీతి. సర్వాత్మభావముతో

నవలంబించు నీతి ధర్మంబు నాఁబడు. కావుటంజేసి యీ

కృత్యియందుఁ బండితులుం బామరులుం జర్చింపఁ గగిన

విషయంబు లుండు. నేను దటస్థుఁడనై నిరభిమానినై యి

చ్చరిత్రంబు రచియింతునేని సత్యాన్వేషణతత్పరుల కిందుఁ

బాధేయంబు లభింపఁగలదు. మఱియు,

౧౮

పృ స్తా వ న

సీ. మత్ప్రయోగములు సమగ్రతాబద్ధంబు
 లని వచింపఁగఁజాల, నద్వితీయ
 నైపుణి దీపింప నడపు నిజప్రయో
 గావళి విజ్ఞానకోవిదుండు ౧
 అతఁడు తజ్ఞాతంబులగు మాఱుపాటులే
 యంత్యసిద్ధాంతంబు లని వచింపఁ
 డవ్వని యాధార్థ్యమందు సందేహమ్ము
 తనకు లేకున్నను దాఁ దటస్థ
 తే. భావమే పూనుఁగాని తత్పండితుం డ
 హంత సూపింపఁ డొక వేళ నైన నుంత
 మత్ప్రయోగంబులన్నియుం దత్ప్రయోగ
 మార్గమున నుండుననుట సమంజసంబు. ౧౯

తే. ననుఁ గడుం బరికించుకొంటిని సమస్త
 భానములఁ గూర్చి యవధానపటిమ వెలయుఁ
 దీవ్రపరిశోధన మొనర్చితిని సతంబు
 నైన నివియె సిద్ధాంతంబు లనుట కొల్ల. ౨౦

వ. ఇయ్యవి నాదృష్టిలో నింతదనుక సత్యంబులు, సిద్ధాంతం
 బులునై వెలయుచున్నవి. అటుకానినాఁడు వీనిపై నాధార
 పడి నేనెట్టిపనియుం జేయఁజాల నడుగడుగునకుం గర్తవ్య
 కర్తవ్య విచార మొనరించుచు గర్తవ్యములని తోచిన

ప్రస్తావన

వాని నేనాచరించుచున్నాడగాన నీనేతయెందాఁక నాకాఁ
బ్రమదమ్మునేకూర్చు నందాఁక నాకీ సిద్ధాంతములపై సుస్థి
రం బగు నమ్మిక యుండు, వెండియు. ౨౧

ఆ. తత్వములె వెలార్పఁ దలఁచితినేని యీ
పుస్తకంబు వ్రాయఁబోను గాని
వాని ననుసరించి నే నాచరించిన
పనుల గాధ నుడువ మనసువడితి. ౨౨

తే. అట్లగుట నిచ్చరిత్ర “సత్యప్రయోగ”
మనెడి నామాంతరంబుతో నలరుచుండు
నింక సత్యభిన్నములంచు నెంచుకొనెడి
బ్రహ్మచర్యాదులుం బల్కఁబడెడి నిందు. ౨౩

వ. కాని సత్యంబ నా కెల్లవానికంటె నుత్తమంబు. దానం బెక్కు
గుణమ్ములు లీనమ్ములై యున్నయవి. సత్యంబనఁ గేవలము
వాచికమేగాక మానసికంబు సయితమై యుంట వలయు.
మతియు నది కల్పనాతీతము, స్వతంత్రము, శాశ్వతము
నగు పరబ్రహ్మంబు. పెక్కు విలాసంబులుంట నప్పర
బ్రహ్మంబునకు లక్షణంబులుం బెక్కుగలవు. వానిం దిల
కించునపుడెల్ల నే నాశ్చర్యమగుండ నగుచుండు,
నొక్కొక్కయెడ ముగ్ధుండ నగుచుండు, వెండియు. ౨౪

ప్ర స్తా వ న

ఆ. సత్యమూర్తియైన సర్వేశ్వరునకే నే
సర్పకుండ సత్య మతః షాకంఢ
ఎన్నినాళ్లనుండి యే శ్రీమించినను నా
కతఃకు గోచరింపడయ్యె నదిర ! ౨౧

క. శోధకిమాత్రుడ నేనీ
శోధనమున విడుతు నెల్లసుఖముల మఱి స
మ్మోదంబున వేల్చెద నీ
సాధనయజ్ఞమున నాదు సంహననంబున్. ౨౨

వ. మఱియు నెంతదనుక నా కీ పరబ్రహ్మంబను సత్యంబు
ప్రత్యక్షానుభూతంబు గాకుండు నంతదనుక నాబుద్ధికి
గోచరించు సత్యంబునే యాశ్రయించి కాలంబు గడపెద
నిది యసిధారావ్రతంబైనను నాకు సులభతమంబ. ౨౩

క. ఈతెరువున నడచుచు నే
నేతప్పులు సల్పినను సహించి ననుం బే
మాతిశయమ్మున సాకెడి
నాతండ్రి న్మఱవనేర్తునా? జగదీశున్. ౨౪

క. ఈతెన్నున నిక ముందును
నేతుం బయనింప నదిగొ నిర్మల సత్య
స్థితాకృతి దాదవ్యుల
నాతతతేజంబుతోడ నగపడు చుండెన్. ౨౫

ప్ర స్తా వ న

తే. ఒక్కటియె లోకమునయందు నిక్కమనియుఁ
దక్కినట్టిదియెల్ల హుళక్కియనియు
నహరహంబును విశ్వాస మది మదీయ
చిత్తమున వృద్ధినందు విచిత్రీరితి.

30

మ ం జ రి .

అసమై నవజీవనాదిపతికలఁ
బరియించుచున్న నాప్రజలెల్లవారు
నేరీతి నామది నీనమ్మకంబు
కొననాగెనో కనుగొందురుగాత !
కృష్ణులు నీప్రయోగములందు నాకు
సవ్వారు పాలివా రయ్యెదగ్గాత !
సత్యస్వరూపుని సదమలచ్ఛాయ
సనుబోలె వారలు న్నాంతురుగాత !

31

క. నా కగ్గమైన కార్యం
భేకుట్టిస్మితైస నాధ్యమే యగు సంచుఁ
వాకొనఁదగు కారణము ల
నేకంబులు నాఁడునాటి కెచ్చుచునుండె.

32

వ. సత్యాన్వేషణంబునకు వలయునుపకరణమ్ములఁ దెంత బెడి
దంబుండు సంత సవకమ్ము వెలయు. వెండియు సహాయు
వున కెయ్యది దుస్సాధంబగు సయ్యది యమాయికుండగు

బాలునకుఁ దృణపాఠ్యంబగు. సత్యారాధకుం డెందనుకఁ
దన్నొక చుమ్మరవకంటె సధముఁగా నెఱుంగఁ జాలఁ
డందనుక సతఁడు స్వచ్ఛందమగుసత్యంబునీడనేని చూడఁ
జాలఁ డివ్విషయంబు వసిష్ఠ కౌశికచరిత్రంబున సువ్యక్తంబు
కైస్తవ మహమ్మదీయ మతమ్ములుసైత మిద్దాని సమర్థిం
చెడిని. 33

తే. నారచింపఁగఁబోవు గృంథమ్మునందుఁ
జదువరికి సహంకారవాసన యొకింత
సోఁకు నటులై న మత్పరిశోధనమున
వెలితి కల దెద్దియోయంచుఁ బలుకఁ దగదె ? 34

సీ. అటులై న నాకంటి కగపడు నవ్వెలుం
గెండనూపులుగాక యుండునేమి?
మాదృశుల్ పెక్కండు) మరణించెదరుగాక!
యెల్లకాలము సత్యమే జయంబుఁ
గాంచి విరాజిల్లుఁ గావుత! సత్యప)
మాణ మల్పజ్ఞప్రమాణమునను
బీరువోకుండుత! నారచనలఁ బ్రమా
ణమ్ముగా నెవరేని నమ్మకుండు)

తే. గాత! లోకులు మత్ప్రియోగముల నెల్లఁ
దెలివిడిగఁ దీసికొని స్వబుద్ధిని బలంబు
ననుసరించి ప్రయోగంబు లాచరించు
కొందు)గావుత! మనియ నేఁ గోరువాడ. 35

వ. విషయవిభ్రాంతిమంతమగు నీలోకమ్మున నాత్మకథా
ప్రకటనమునంజేసి కడుంగడుఁ దోడ్పాటు లభించునని నావి
శ్వాసము. ఏలయనసత్యంబు నెఱుంగుటకు నాయొనర్చినశోధ
నము లన్నియు వివరించుట నాయాశయ మగుటంజేసి
దాఁపటికంబులేక నాదోషంబులనెల్ల నిందు వెల్లడించితిని.
నాసత్త్వవర్తనముంగూర్చి నివేదించుకొనుటనాకావంతయు
సమ్మతము కానేరదు. ఏప్రమాణము మన కెల్లరికిం
గ్రాహ్యమో యాప్రమాణముచే నన్నఁగూర్చి. 3౬

ఆ. * “కలఁడె నన్న దొరయఁగల కుటిలాత్ముండు
దుష్టజనుఁడు లౌల్యదూషితుండు ?
ఎవ్వఁడొసఁగె నాకు నిమ్మేని నమ్మహా
దాత మఱచితి” గృతఘ్నఁడైతి. 32

వ. అని తలంచుకొనుచున్నాఁడ నిదియునుంగాక. 3౮

క. నాయూపిరి కెవ్వనిని
నాయకుఁగా నెంతు నిండు నమ్మికమై నే
నేయయ్యయుప్పుఁ బులుసుం
బాయక తినుచుందు సల్లపరమేశునకున్. 3౯

* మోసమకొన కుటిల ఖిల కామి జిన తనుదియో తాహి బిసరాయో
ఐసో నిమక హరామి. (సూరదాస్)

ప్ర స్తా వ న

తే. ఇందనుకఁ జాలదూరంబునందె యుంటి
నను విచారంబు రేపవల్ ననుఁ గలంచు
నిందులకు నావికారంబులే కతంబు
లని యెఱింగియుఁ దుఁపలే నైతి పీని. ౪౦

తే. ఇంక నిష్పీఠిక స్మరియింతు నిందు
మత్ప్రయోగమ్ములంగూర్చి మాటలాడఁ
బాతకమహాశయుల్! కథాప్రకరణంబు
లందె మున్నుండు వానిఁ గన్గొందుగాత. ౪౧

సాబర్మత్యాశ్రమము }
మార్గశీర్ష శు. ౧౧, ౧౯౫౨. } మోహనదాస్ కరంచంద్ గాంధీ

ఆత్మకథ

తొలిపాట

౧ జన్మాది కము

క. కలదుగదా! భరతోర్వీ
 తిలకం బగు ఘూర్జరాఖ్యదేశము దానన్
 గలుములకు నాటపట్టె
 చెలువొందుం “గతియవాడుసీమ” కరంబున్.

తే. అందు * గాంధీకుటుంబముం దవతరించు
 వైశ్యు లాదిని జిల్లరవర్తకంబు
 నాశ్రయించిరి కాని తదన్వయంబు
 మంత్రితాసిద్ధి వెలసెఁ గ్రమక్రమమున. . . ౨

* కత్తియవాడులోఁ బచారుదినుసులమ్మవారికి ‘గాంధీ’ అని పేరు.

ఉ. ఉత్తమచందుగాంధి యన నొప్పెడినాదుపితామహుండు ధీ
మత్త రహింప మంత్రపదమండితుడై యల“పోరుబంద”రం
దుత్తములెల్ల మెచ్చ నృపునూర్జితభక్తిని గొల్పెగాని దు
శ్చిత్తులకుట్రచేసతఁడునేరె * జనాఘడుకొల్పునేతకు. ౩

క. ఆసంస్థానపుదొరకై

చేసె జొహం రాతఁ డెడమచేత, నపుడు “నీ
కీసేత చెల్లునా? యిది

దోసముగా దంచుఁబల్కుదురొకో? సభ్యుల్.” ౪

తే. అని యొకఁడు వల్క దక్షిణహస్త మర్పి

తం బితఃపూర్వమందె బందరున కింక

లాఠివెర వెద్ది నా కంచు నాతఁ డనియె

నిరుపమానం బహో! వానినియమశుద్ధి. ౫

క. ఆతని కైదవసుతుడై

పూతాత్ముఁడు నాదుశండి పొడమె నతఁడు వి

ఖ్యాతమనీషాబలవి

జ్ఞాతాఖిలరాజ్యతంత్రచతురుం డయ్యె. ౬

సీ. జనులెల్లరును “గరంచందుగాంధి” యటన్న

పేరఁ బిల్వ నతండు పెంపుమీటి

నెఱపె నుద్యోగంబు నెఱమంత్రయై పోరు

బందరుసంస్థానమందు నిలిచి

* ఒకానొక సంస్థానము.

కా'లె రాజస్థానిక * న్యాయసభయందు
సభ్యుడై సడమలాచారగరిమ
నది రాజులకును దదన్వవాయులకును
దగవు దిద్దంజాలుధర్మసంస్థ

తే. రాజకోటకు “వాంక నేర్” రాజ్యమునకుఁ
బ్రేగడయై కొంతకాలంబు నెగడి యతఁడు
కాలగతి నందువల కుపకారవేత
నంబు గొనె రాజకోటభూనాథువలన.

౭

తే. అతఁడు భార్యావియోగాప్తికతనఁ బెండ్లి
యాడె నాలుగుమార్లు; గుణాధ్యకుండు
రీయజాయకుఁ బుత్రలీబాయి కేను
బ్రభవమందితిఁ గడగొట్టుపట్టి నగుచు.

౮

తే. అమలసత్యవ్రతుండు కులాభిమాని
శూరుఁ డౌదార్యమూర్తి నిస్తుల్యధర్మ
రతుండు లంచం బెఱుంగని నుతగుణాధ్యుఁ
డన జగతిఁ గీర్తికెక్కి నాయనుఁగుఁదండి.

౯

తే. నలుభేదేడులు కడచన్న నాడతండు
సిద్ధపడె నాలుగవభార్య చెట్టపట్ట
నట్లగుటఁ గొంత విషయపరాయణత్వ
మంబుకొనియుండె నాతని కనుట తగదె!

౧౦

* కోర్టు.

చ త్న క థ

సీ. రాజకోట * సహాయరాజకీయప్రతి

నిధి యొకం దొకమాటు నిజనరేంద్రుఁ
దూలనాడఁదొడంగ దోస మియ్యది యంచు
నాతండ్రి వారించి సీతు లాడ
నాగ్రహం బంది యయ్యధికారి “పొరపాటు
మన్నింపుఁ డని బతిమాలు” మనిన
నతఁ డియ్యకొనక బంధితుఁడయ్యె నటులయ్యు
లొంగకుండుటకు వెఱంగునంది

తే. ప్రతినిధి మదీయజనక నిర్బంధశిక్షఁ

దొలఁచె ప్రీడాభరం బెదం గలఁచివైవ
నల్లవో! యేమి సెప్పెద నాదుతండ్రి
మానసీయ సంస్థాననాభిమానగరిమ.

౧౧

క. ధనసంచయేచ్ఛ సుతయుఁ

గనిపింపదు నాదుతండ్రికడ నల్లగుటక
దినఁ దొడుగ మాకు శేషిం

చిన దెంతయు నలఁతి యంచుఁ జెప్పన్వలయుక. ౧౨

క. చదు వల్పమైన నాతఁడు

కుదిరిన లోకానుభూతి గొప్పదియగుటక
విదళించె గట్టిచిక్కులఁ
జదురేర్పడ వేలకొలఁదిజనముల నేలెక.

౧౩

* అసీపైంటు పాలిటికల్ ఏజెంటు.

మతమునయందతండు బహుమాత్రము శిక్షణమందఁడయ్యెగా
ని తరచు కోవెల ల్గని మనీషు లొనర్చు మతప్రసంగముల్
సతతము నాలకించి సువిచార మొనర్చుటఁజేసి యందుఁ బాం
డితి గడియించె గీతయుఁ బఠించె నతం డల వార్ధకంబునన్. ౧౮

క. చిత్తమ్మున మజ్జననియు
నుత్తమసతి యన్న భావ మొదవెను నాకున్
బత్తియుఁ బ్రపత్తియును రే
కత్తఁగ నగ్గరిత దేవు నెపుడుం దలఁచున్. ౧౯

క. ఆయమ్మ దేవతార్చన
నేయక బోనంబు నెపుడుఁ జేయదు మతియున్
బాయక విష్ణులయమున
కేయెడనే ననుదినంబు నేగుచునుండున్. ౨౦

వ. నాయెఱింగినతవట్టు చాతుర్మాస్యమ్ము నామె విడువ
దయ్యె నయ్యమ్ము కఠినదీక్షారక్షితంబులగు వ్రతంబులు
సతంబు నిరంతరాయమ్ముగా నాచరించు నెట్టి యిక్కట్టు
ముట్టడించినను దాఁ బట్టిన నోము సుజ్జగించుట మజ్జనని
యెఱుంగనికర్జంబు. చాంద్రాయణంబునెఱుఘుతఱి నాకెకుం
దెవులు సోకుటయు నయ్యామయమ్మున కామెనేమనంబు
నేమాత్రయుం జెఱుప నయితేగామియు నెఱుంగుదు.
రెండుమూఁడు కఠినోపవాసమ్ము లా సాధ్వీమతల్లికకు నల్లే

రుపై బండినడకంబోనివి. ఆమెకుఁ జాతుర్మాన్యలయం
దేకభుక్తంబ నియమంబు. అంతం దనివోక యొకదాన
నయ్యమ్మ వాసరోపవాసంబు నాసిం చె. కొండోకదాన
భానుసందర్శనంబై నఁగాని బోనంబు ముట్ట నను కట్టడిఁ జేసి
కొనె నపుడు నాసైదోడులంగూడి వేడివెలుంగు కాన
నయ్యెనని మాయమ్మకు నివసించుట కేను మిన్నమానికం
బుపైఁ గన్న నిలిపియుండువాడ. నడిజడికారునఁ బ్రేము
కంబుగా నంబుజబాంధవుండు కంటగబడమి యెల్లరికిని
దెల్లంబ. ఆకస్మికంబుగా లోక బాంధవుండు దర్శనం బొసం
గుడు నేమొక్కగంతునం బోయి యయ్యదంతం బమ్మకు
నివేదించువార మాసుకీల పరుగుపరుగున వచ్చు నీలోనన
భాస్కరుండు మేఘచ్చన్నండగుడు నామె “పోనిండు నేడు
నాయారగించుట భగవానున కసమ్మతంబు కాఁబోలు”నని
వేడుకమై నాడి యింటిపనులఁజక్కదిద్దసరుగు, వెండియు. ౧౭

క. కానంబడు వ్యవహార

జ్ఞానము మాతల్లియం దఖండమ్ముగ సం

స్థానస్థవి శేషంబు ల

నూనముగాఁ దెలియు నామె కరుమతి యగుట. ౧౮

ఉ. అంతిపురంబునం గలకులాంగన లెల్లరు నామె తెల్వి క
త్యంతము సంతసించు రపుడప్పుడు బాల్యముచల్య నేను నా
చెంతకుఁ దల్లివెంటఁ బడి చేరితి నాజనయిత్రికిన్ ధరా
కాంతునితల్లికిఁ జరగుక్రికమ్మనిముచ్చట గుర్తు నేటికి. ౧౯

తే. * రత్న రుచి హ స్తి పంకజారాతి సంఖ్య
నలరు కై స్తవశకనిబద్ధాబ్దమందు
దశమమాసద్వితీయమై తనరునాట
జననమందినవాడ నీ జంపతులకు

౨౦

సీ. పృథ్వమందిన పోరుబందరుపురమందే
నాకుఱ్ఱతనమెల్ల నడచిపోయె
పల్లెకూటమునకుఁ బంపిన దృశ్యంబు
కన్నులఁ గట్టిన ట్లున్న దిపుడు
ఎక్కము ల్వల్లించు టెంతేని చిక్కయ్యె
నెంతవాడినఁ దలకెక్క వయ్యె
తోడివిద్యార్థులతోఁ గూడి నాడు మా
యొజ్జల దూషించు టాకటితప్ప

తే. నభ్యసించిన దిసుమంత యైన నేడు
గానరాదయ్యె; నిటులై నకతనఁజేసి
నాకు నిశితబుద్ధియు ధారణాబలంబుఁ
బూజ్యమని సెప్పు టెంతయుం బోలకున్నె.

౨౧

౨ బాల్యము

తే. బందరుదివాణమున మంత్రోపదవి నెడసి
న్యాయసభయందు సభ్యమర్యాద వడసి
నాకు నేడేండ్లవయసున్ననాడు చేరె
రాజకోటకు నాతండ్రి తేజ వెలయ.

తే. అతడు నన్నప్పరంబునం దలరునొక్క
పాఠశాలకు బంపె నందు
నాపఠించినవిద్య నెన్నంగదగు వి
శేష మొక్కటి లేదు యోచించి చూడ.

౨

వ. అంతః గ్రామకృమంబున నే నున్నతపాఠశాలకుం జేరితి
నప్పటికి నాకు బండ్లొడేడులయీ డుండు నక్తాలంబున. ౩

క. బొంకాడి యెఱుంగ నెన్నఁడు
జంకుదు సి గైక్కుడగుట సంఘము దరియన్
బొంకపుబొత్తమ్ములె గా
కింకెవ్వరు లేరు నాకు నించిన మిశ్రుల్. ౪

ఆ. పృక్కనున్న వానిపలకను దిలకించి
నకలువ్రాయు టెఱుంగ నొకదినంబు
గురుఁడు దీని మప్ప దొరఁకొనెఁ గాని నే
లొంగనైతి నిట్టి దొంగపనికి. ౫

ఆ. ఇట్టిదుర్గుణంబు లెన్నేని తద్గురు
నంటియుంట వింటిఁ గంటిఁగాని
యతనిదెస మదీయమగు వినయంబు తాఁ
జిన్నమంతయేని చెదరదయ్యె. ౬

క. గురువులయా దేశంబుల
శీరమున ధరియింతుఁగాని చిత్తమ్మునఁ ద
చ్చరితంబులఁ దర్కించుట
యెఱుంగ నేనాఁడు నాకు నిది సాజమగున్. ౭

ఆ. కన్నుఁబ్రాము టెఱుంగ నెన్నఁడు నొజ్జల
నీతిమాలి గురులచేత నొక్క
మాటపడుట నాదుమతమునకున్ దప్పు
పట్టువడియె నాకు నిట్టి నడత. ౮

వ. కావుటంజేసి లాఠిపొత్తంబులపైఁ జిత్తంబు హత్తుకొన
నీక పాత్యగ్గంధమ్ముల నిరంతరంబు వల్లించువాఁడ నిట్ల
య్య నొక్కతఱి మజ్జనకసంపాదితంబు పితృభక్తిబోధ
కంబు నగు శ్రీవణచరిత్రం బను నాటకంబుపై నాకన్న
వడియె సంత నద్దానిఁ దుదముట్ట నవధానంబుమెయిం జది
వితీ నయ్యవసరంబునంద బొమ్మలాటకాండు) కొందఱు
మామందిరమునకు స్వచ్ఛి.

క. నేతోత్సవకరములఁ బలు
చిత్రింబులఁ జూపి రందుఁ జీకుముసల్లఁ
మాత్రపితలఁ గావడి నిడి
యాత్రకుఁ గొనిపోవు శ్రీవణనాకృతిఁ గంటిక్. ౧౦

క. ఈ చిత్తరు వాపోత్తము
నాచిత్తమునందు పెద్ద నాటుకొనియె సా
రాచారుఁ డక్కుమారుఁడు
తోఁచెను నా కొజ్జబంతితో నెన యగుచుక్. ౧౧

చ. అతఁడు కథావశిష్టుఁడయినట్టితఱిక్ దలిదండు) లార్జిమై
సుతుని దలంచుచుం గడుపు చుమ్మలువాఱఁగ నేడ్చుగీత మ
చ్యుతమయినాస్మృతిన్నిలిచెశోకముపైకొనుమాడ్చినన్నుఁదల్
కృతికరఁగించెదాని గురుఁడిచ్చినజంఘ్రముమీఁదఁబాడితిక్. ౧౨

అ త్మ క థ

మ. సరిగా సత్తరుణంబునం దలహరిశ్చంద్రావనీనాధున
చ్చరితం బాడఁగ నొక్కనాట్యసభ యుత్సాహంబు దీపింప మ
ద్గురనాజ్ఞం గొని దానిఁ గంటి నది గింగుర్వెట్టెడిన్ శ్రోత్రగ
వ్యారమం దిప్పటికేని దోచె నది నాభావంబు నువ్వెత్తుగన్.

ఆ. ఆప్రదర్శనంబు ననిశంబుఁ దిలకింప
నిచ్చ వొడమఁ గాని “యెన్నిసార్లు
జనకుఁ డాజ్ఞ నిచ్చు? న్వాతంత్ర్య మేపాటి
కలదు నాకు? దానిఁ గాంచు పెట్టు?” ౧౪

తే. అని తలఁచి వేటొకం డుపాయంబు లేమి
నాహృదయరంగమందె తన్నాటకంబు
గోటిమార్లు ప్రదర్శించికొంటి నేన
నిరుపమానందసామ్రాజ్యనేత నగుచు. ౧౫

క. నిత్యంబు హరిశ్చంద్ర
స్తుత్యపథం బూని గుణనిధుల్ జయవెట్టన్
సత్యంబు వల్కి జను లౌ
న్నత్యముఁ గనరాదె? యని మనంబున నెంతున్. ౧౬

క. ఆయనఘునిగతి సత్యముఁ
బాయక తద్ధర్మమూర్తిభంగి విపత్తుల్
మూయించు టొ ప్పను నభి
ప్రాయము న న్నావరించె బంధుర మగుచున్. ౧౭

క. ప్రత్యక్షరంబుఁ దత్కథ

సత్యము సత్యం బటంచు స్వాంతములోనన్

బ్రత్యయము కల్గె దుఃఖం

బ్రత్యంతం బగుఁ దలంచునంతన దానిన్.

౧౮

మ ం జ రి .

ఇపుడు లోకజ్ఞాన మెచ్చిన కొలఁదిఁ

దర్శించి తర్కించి తలఁచినకొలఁదిఁ

జరిత కందఁడు హరిశ్చంద్రుని డటంచుఁ

దోరంబుగా నాకుఁ దోచుచున్నయది;

శ్రీవణుండు నా హరిశ్చంద్రభూవిభుఁడుఁ

జింతింప నాకు సజీవసత్యముల

తన్నాటకంబు లిత్తఱిఁ బఠించినను

వెనుకటివలె నే ద్రవింతు నిక్కువము.

౧౯

౩ బాల్యవివాహము

ఆ. ఈవివాహఘట్ట మావిష్కరింపక
మఱుగునేత నాదుమదికి నింపు;
కాని దీన నిట్టి గరళంపుముద్దల
మెక్కవలయు నేను బెక్కుమార్లు.

క. పొగడఁదగుకతల నిటఁ బలు
వగల నొడివి లెగడఁదగినవాని నివ్విడ వీ
లగునే నిజమున శే నూ
డిగముం బొనరింతు నేని డిందనిబత్తి.

క. పదుమూడువత్సరంబుల

యదనన్ నాపెండ్లి జరగె నని కట్టుమునం

గదియించుట సంతాప

స్పదమగు విధి యయ్యె నేమిపల్కుదు నింకన్. ౩

వ. నేడునాకాపుగడకు నగ్గంబై నాటినాయీడుగల్గివెల్లొందు
కుట్టలం జూచుతరి నావివాహవృత్తాంతంబు తలఁపునం
బాట నాదుర్దశ కెంతయుం జింతిల్లి యేతదనర్థకంబునకు
దవ్వైనయవ్వారి నవ్వారిగాఁ గొనియాడు చుందుఁ
గొండిక నాట స్థరిగిన నాపెండిలి స్సమర్థింప నెట్టి నైతిక
విధియుం గానరాదయ్యె వెండియు. ౪

సీ. కత్తియవాడులోఁ గలపు సంస్కారముల్

రెండు, ప్రధానంబు పెండిలి యన

తొలుతొల్లఁ బిల్లలతలిదండ్రి లుద్వాహ

మునకునై కావించికొనెడి నియమ

మాద్యసంస్కార మయ్యది దురతిక్రమం

బగు; గాని పెండిలి ముగియులోనఁ

గుట్టవాఁ డుసులులఁ గోల్పోయినఁ గుమారి

వైధవ్యదుర్దశావశ్య కాదు

తే. తటచుగా నీప్రధానగాధల నెఱుంగు

పిల్ల లుండరు; నా కిట్టి వింత తంతు

ముగిసెనంట మున్నూ, అందు మొదటిపాప

లిద్ద తేనందుగొట్టియో యెగిరిరంట.

తే. నాతృతీయప్రధానంబునాఁటి కేడు
వత్సరమ్ములవయ సున్నవాడఁ గాని
దానిఁగూరిచి నాతోడఁ దల్లిదండ్రు
లెఱుక గావించిరో? లేదో? గుఱుతు సున్న.

౬

సీ. మువ్వర మన్నదమ్ముల మేము; జరిగె ని
తన్నావ్వనాడె పెద్దన్న పెరిగి
నాడ్వితీయాగ్రజునకును నాపెదతండ్రి
సుతునకు నాకు నౌత్సుక్య మలర
నొకముహూర్తమునంద యుద్వాహ మొనరింప
నిశ్చితంబయ్యె; నీనిర్ణయమున
మామంచిచెడ్డల మది నెంచఁ బనిలేదు
మానమ్మతియు ననమ్మతియు నరయు

తే. “నక్కఱయు లేదు పెద్దల; కందు వారి
కానుకూల్యంబు నల్పవ్యయంబు నొదవు
టొక్కటే చాలు నితరంబు నూహ నేయ
రెంతసాహస మీకర్జ మెంచి చూడ.”

౭

క. హైందవసంసారమ్ముల
యందు వివాహంబటన్న సంతతలతో
డం దీఱ దిచ్చవారలు
సందెడువా రడఁగిపోదు రక్కార్యమునన్.

౮

క. అర్థమ్మును గాలమ్ము ని
రర్థకముగ వెచ్చపెట్టి యాడంబరముల్
వర్ధిల్లజేయ నుభయులు
వ్యర్థస్పర్ధాసమాశ్రియతఁ గాంతు రహాః! ౯

క. విందుల వింతల మేళము
లం దాశమ్ములను బట్టలం బాఁతల నె
న్నందగు నగనాణెమ్ములఁ
గ్రందుగ సమకూర్తు రహమికల్ చెలరేగెన్. ౧౦

శ్రోతలు మేల్! బలారె! యనుచు స్థల లూపిన నిస్సీయంచుబల్
రోతవహించినం గనక తొప్పుచు గొంతులు చీలునట్లు సం
గీతిము పాడి రోగములకింకరులై పొరుగిండ్లవారికిన్
యాతన దెచ్చిపెట్టెద రహర్నిశము న్మఱికొంద టిత్తఱిన్. ౧౧

క. కిమ్మనక భరింతురు పా
ర్వమ్ములఁ గలవార లీ యసహ్యమ్ముచు వా
రు మ్ముం దీ యల్లరి నా
గమ్మును గావింపవలయుఁ గావున నవురా! ౧౨

తే. నెచ్చమా తగ్గు విభవమా హెచ్చనచ్చు
ననుచు మాపెద్దవా రెల్ల నరసి యరసి
యేకవారంబ యీవీడనెల్లఁ బాఱఁ
దోల నెంచిరి చెలులు బందుగులు మెచ్చు. ౧౩

వ. అదియుంగాక మజ్జనకుండును దదగ్రిజుండును జరాభార
 వీడితులగుటయు, వారు నెఱవేర్పందగిన శుభారంభంబు
 లింతకు వెలిగా నన్యంబులు కానరామియు, ముదిమి
 బ్రదిమియం దెల్లరికిం దమపిల్లల ముద్దుముచ్చటలం దిల
 కించు నుబలాటంబు వొడముట సాజంబగుటయు, మా
 వివాహంబు లొక్కమాటు నడచుటకుం గారణంబులయ్యె
 బూర్వోక్తప్రకారంబున నైవాహికకృత్యంబులు దిద్దం
 గతిపయమాసమ్ములు చెల్లె; నీసందడిం గంచి నేనాగామి
 విశేషమ్ములం బసివట్టి.

౧౪

ఆ. ఆట లాడికొందు నప్పిల్లతోఁ గూడి
 యందలంబు లెక్కి విందు బాట
 మంచిదుస్తులకు ధరించి కులుకుచుందు
 ననుచు నుబ్బినాడ నగ్గలముగ.

౧౫

వ. తదనంతరంబు వివాహమ్ముకొఱకు.

౧౬

ఆ. రాజకోట విడిచి రంగదానందతు
 రంగమంబు నెక్కి చెంగలించి
 యగ్రిజన్ముఁ గూడి యరిగితి మామాతృ
 భూమియైన తత్ *సుదామపురికి.

౧౭

* పోరుబందరునకు నిది నామాంతరము.

ఆ త్మ క థ

సీ. ఒకయయ్యచెంత సేవకుఁడౌట మాతండిరి
కలవిగాదయ్యె మ మ్మనగమింప
ఎట్టెటో సెలవు నొక్కింత యార్జించి తాఁ
బయనమయ్యెం బోరుబండరునకు
దారిలో శకటంబు తలక్రిందులై కూల
నతనిమేనెల్ల నుగ్గయ్యె నకట!
క్షతగాతుఁడైన మజ్జనకుఁ జూచినయంత
మాసంబరంబెల్ల నోసరిలై

ఆ. ఇట్టిచెట్ట మమ్ము ముట్టడివైచిన
నాఁగదయ్యెఁ బరిణయప్రయత్న
మేను బెండ్లివేడ్కలోన మునింగి చిం
తింపనై తి దండిరితీపుమోపు.

౧౮

క. తలిదండ్రులదెస నాకుం
గల దెంతయు భక్తి దానికంటె లవంబున్
వెలితివడఁబోదు భోగం
బులపైఁ గల రక్తి యుక్తముగ నూహింపన్.

౧౯

ఆ. ఇంక నెఱుంగనైతి నే “సుఖమంతయు
సీగి కన్నవారి కెల్లవగలఁ
దగుసపర్య సేత ధర్మపు లన్నింటఁ
బ్రథమగణ్య” మన్నపాడితెఱుగు.

౨౦

తే. మామకీనంబు నింద్యమై మలయుభోగ
 తృష్ణకున్ బుద్ధి సెప్ప వర్తిలె నొకటి,
 అది మనశ్శల్యమై నాడు మొదలు నన్నుఁ
 గరము వేధించు ముందు ♦ తత్కథ వచింతు. ౨౧

క. * “ఓరీ కోటియుపాయము
 లొగసి పన్నెదవుగాక ! యకలంకంబౌ
 వై రాగ్యము లేకుండిన
 నేరవు త్యాగంబు వడయ నీ వెన్నటికిన్.” ౨౨.

వ. అని నిష్కులానందుండు రచించిన గీతంబును బాడునప్పుడు
 స్విసునప్పుడుం దలంపునం బాటి తద్దుర్విషయంబు నన్ను
 లజ్జావశుం జేయుచుండు నది యట్లుండె. ౨౩

క. నలగియు గాయమ్ములతోఁ
 గలగియు నగుమోము వెట్టి కావించెను బెం
 డిలితంతునెల్ల జనకుం
 డల దృశ్యము కనులఁ గట్టినట్టుల యుండున్. ౨౪

తే. చిటుతపాయంబునం బెండ్లి నేయుకతన
 మజ్జనకు నిట్లు తీవ్రవిమర్శనేయ
 సాహసింతు నటంచు నాఁ డూహవడితి
 నోటు? సకలంబు నా కప్పు డొప్పియుండె. ౨౫

♦ ఈ కథ ౯ వ ప్రకరణములో వచ్చును.

* త్యాగ నటకే రే ఖైరాగ వినా కరీ యే కోటి ఉపాయజ్ఞ.

ఆ. పెండ్లియరుగు నెక్కి పిల్లయు నేనుఁ గూ
 ర్చున్న తెఱఁగు నపుడు నన్నెకల్లు
 తొక్కినట్టిజాడ నెక్కినువేడ్కఁ ♦ గం
 సారుఁ గోలు లీల మఱపురాదు.

—౨౬

క. మా యాలుమగలు సంస్పృతి
 నేయ దొరయొన్నభంగి చిత్రమువోలె
 నామెట్టయెదుట నున్కిం
 బాయక యీనాఁటికేని భాసిలుచుండు.

—౨౭

సీ. ఆ తొలిరేయి నోహో! తూర్పుపడమరల్
 గుర్తింప నేరని కుట్టజంట
 మొనసి సంసారసముద్రగర్భమునం
 దు సమాంతముగ నొక్కదూకు దూకె
 ఆరేయిక ర్తవ్యమంతయు నాకు మా
 వదిన బోధించె బావనగుణాభ్య
 నాకొమ్మ కెవ్వ రా పోకడ ల్మప్పిరో
 యిసుమంతయేని నా కెఱుకవడద

ఆ. యెఱుంగ వేడనైతి నెన్నడు, ముందైన
 గోరవలయునన్నకోర్కి లేదు
 మాకు సిగ్గు నిరుపమాన మన్యోన్యము
 ఖావలోకసిద్ధి యబ్బ దెపుడు.

—౨౮

♦ ఇది గోదుమలతో జేయు నొకానొక పదార్థము. దీనిని వివాహ
 మైనపిదప నాలుమగలాండొరు ద్రావుదురు.

క. అమ్మగువతోడ నే నిక

నెమ్మెయి మాటాడు టాదవు? నెయ్యది వత్త

వ్యమ్ము? వధూనీసాహ

య్యమ్ము స్ననుఁ జేర్పదయ్యె నతిదూరంబున్. ౨౯

వ. అప్పట్ల నిక్కమ్ముగా నెట్టి శిక్షయు నక్కఱకు రానేర
దదానితో నొక్కింతయే నావశ్యకమ్ము లేకుండఁజేయఁ
బురాభవసంస్కారంబు లెంతయు సమర్థంబులు. కావుటం
జేసి కాలక్రమంబునకా మాకుఁ బరిచయమ్ము వర్ధిల్లి
శంకాతలకంబు లెఱుంగని సల్లాపంబులు బలియఁజొచ్చె. 30

తే. హెచ్చులొచ్చులు లేక మాయీడు తుల్య

మైన నేమాయె? నించుకయేని మసల

కేను సాగింప దొరఁకొంటి నింతిమీఁద

దొర యెఱుంగని గరువంపుదొరతనంబు.

31

౪ యా జ మా న్య ము

శా. నాకుం బెండిలియైనకాలమున నానానీతులంగూర్చి సు
 శ్లోకుల్ వ్రాసెడు పత్రికల్ వెలసి వచ్చున్ స్వల్పమూల్యం
 బునన్

సాకల్యంబుగ వాని నేఁ జదివితీన్ సంప్రాప్తమైనప్పు డం
 దేక స్త్రీవ్రతచర్య ధర్మములలో నెచ్చంచు వ్రాయంబడెన్.

క. అది ముద్రావోలె నామది

నదికె మఱిన్ సత్యదాస్య మది నావ్రతమై

కుదురుకొనియుండుటన్ బర

సుదతీస్నేహము నభికుసుమ మగు నాకున్.

—౨

వ. మఱియు నేకపత్నీవ్రతంబుం ద్యజించుటయు నవ్వయసు
నందు నా కసాధ్యంబ; యైన నవ్విచారంబు నా కొండు
చెట్టకుం గతంబయ్యె నెట్లన. 3

తే. “ఏకపత్నీవ్రతంబు నే నిట్లు నెఱప
నానెలంత పాతివ్రత్య మూనవలదె ?”
యని తలంచితి నియ్యూహ మట్టె పెరిగి
యువిదపై నాకు సందియం బొదవఁజేసె. ౪

క. ఆయమచిత్తం బెఱుంగఁగ
నాయధికారంబు నేర్పునం జూపితి దో
షాయత్త చరిత యని య
త్తోయలి కంకింపఁ గతము దుర్లభమునుండి. ౫

క. నాక న్నంతయు నచ్చెలి
పోకడపై నుండు నెల్లపుడు, సందేహ
వ్యాకులితచిత్తులకు నే
లా కావలె గార్యకారణాన్వయ మరయన్. ౬

క. “ఇరుగిండ్లకుఁ బొరుగిండ్లకు
నరుగం గూడదు మదాజ్ఞ నందక నీ”వం
చరలేకయె శాసించితి
గరిత ; నిదియు బీజమయ్యె గలహంబునకున్. ౭

చ. ఇది యొక బందియై వెలసె నింతికి నిట్టికడిందొకరముల్
ముదితసహింపదయ్యెఁ దనముచ్చట హెచ్చినచోటి కేగనా
ముదలఁదొలంగె నట్లుగుటముమ్మరమయ్యె మదీయకోపమా
సుదతిస్వతంత్రతాగరిమ సుస్థిరమయ్యె నిఁకేమి సెప్పదున్.

వ. అత్తఁజేఁ గ్రొంగ్రొత్తకాపురంబులు గడపు మాకు నొం
డొరులముచ్చట్లు నిప్పచ్చరంబయ్యె. ౯

ఆ. నిక్క మరయ నాదునిర్బంధచర్యల
నరకుగొనక తలఁపుజాడఁ బట్టి
పొలఁతి మెలఁగు తెట్లు పోలని చేతయా
నురక నెఱవఁడుగునె? దొరతనంబు. ౧౦

క. ఊరేగింపులఁ జూడకు
వేరంటంబులకుఁ బోకు పేముడికత్తెల్-
చేరికఁ గోరకు గుడికిం
జేరకు మను చట్ట మేసుశీల భరించున్. ౧౧

క. నాసతి నే శాసించిన
నాసతి నా కాజ్ఞయిచ్చు టర్హంబకదా;
యీసత్యమ్ము నెఱుంగక
చేసితి మగపెత్తనంబు చేడియమీఁదన్. ౧౨

వ. చదువరులార! మాజీవితంబెల్ల నిట్టి సందడికయ్యంబు
లకు వియ్యంబు సూపెనని యూహింపకుడు. నిష్కళంకం

బగు ప్రేమయే లేమయెడ నావిధించు నిర్బంధమునకు
మూలంబు. నాయిల్లాలి నెల్లపొలంతులకు నొజ్జబంతిం
జేయవలయు నను నాన నాకు మిక్కుటంబయ్యె. ౧౩

ఆ. నిప్పువంటి నడత నేరిచి నాకన్న
దెల్ల నెఱిగి పనుల నిచ్చలందు
నాకు వేఱుగాక నారాణి రాణింప
వలయు నన్న కోర్కె బలిసె నాకు. ౧౪

సీ. కస్తూరిబాయి కీ కాంక్ష యున్నదో లేదో
యించుక యేని నే నెఱుంగనైతి
వాల్తెన నెఱుంగ దవ్వనిత, మాయామర్మ
వతిగాదు స్వాతంత్ర్యవాంఛ వెలయు
లభినివేశం బున్నయతివ మితాలాప
చదువులేమికినై విచారపడదు,
చదువుకై నాసల్పుజతనంబు గని యైన
విద్యాభిలాష చూపింపఁబోదు

తే. నాకుమాత్రము తద్వాంఛ వ్రేకనయ్యె
నామెయే నాదుప్రేమ కిల్లె తనర్పుఁ
గాన నమ్మానినియు నవ్వీధాన నన్ను
వలయుఁ బ్రేమింప నంచు మద్వాంఛితంబు. ౧౫

క. మా కన్యోన్యప్రేమము
లేకున్నను నిత్యనిర్వ్యభీకప్రణయం
బేకత్ర యైన నుంటా
నాతోరికి తీవ్రవేదనకు ద వ్యయ్యోక్.

౧౬

సీ. భార్యానురాగం బపారమై యుంటచే
బడినైన నా కదే పలవరింత
దినకరుం డపరాంబుధిని బుగ్గింగు తెప్పడో
కాసంతచీకటి కృమ్ము తెపుడో
అడరి లేజవరాలికడ వ్రాలు తెప్పడో
మించుబోడిని గుస్తరించు తెపుడో
చెలువచిన్నారిచూపులఁ గాంచు తెప్పడో
జిలిబిలిపల్కులం జిమ్ము తెపుడో

తే. యనియె నా బెంగ; దుర్భరం బావియోగ
మవనరం బున్న లేకున్న నవియు నివియుఁ
గల్గబొల్లులు వల్కి వాల్గంటి కేను
తెప్పవడనీయ నద్దమరేయినఱకు.

౧౭

తే. మితి యెఱుంగక యిటు పొలిమేర దాటి
మూరిబోయిన నా లౌల్యమునకుఁ దోడు
నాకుఁ గర్తవ్యకాంక్షయే లేకయున్న
నెట్టిచెట్టకు నగ్గమై యేడ్చునొక్కో ?

౧౮

ప ం చ చా మ ర ము.

బికారి నై దురంతరోగపీడ సుక్కి యుందునో
యకాలమృత్యు ఘోరవక్త్ర మందుఁ జిక్కి యుందునో
యిఁకెట్టి సంచరచ్ఛవత్వ మేవుసూపఁగాఁ బ్రపం
చకం బినీ ! యటంచు రోయ సంతపించి యుందునో. ౧౯

వ. కాని ప్రతిది నంబును గాల్యకృత్యంబులు విధిగా నిర్వహిం
చుటయు స్వప్నమందేని దబ్బుటలాడకుంటయు నాముఖ్య
వృత్తంబులు కాన నన్నుఁ బెక్కుమాఱు లీ రెండవనియ
మంబ యుద్ధరించె నది యట్లుండె. ౨౦

తే. పొదలె నుత్కంఠ భార్యకుం జమపు నేర్ప
నేమిలాభంబు? భోగేచ్ఛ యిండుకేని
కాలము ననుగ్రహింప దక్కమలనేత్ర
కిష్టమా లేదు నెఱవేర్పు శైట్లు దీని. ౨౧

క. పైపెచ్చు రాత్రులం దే
నీపని సాగింపవలయు నెవ్వఁ డెద్దల్-
దాపున మాటాడుదు? నే
నోపఁగదా! వారిచెంత నుంటకు నైనన్. ౨౨

తే. నాఁడు నేఁడును గత్తియవాడునందుఁ
బాడు ♦ తేరచాటునడవడి బలిసియుంట
జవ్వనంబునఁ గస్తూరిచదువుజతన
మక్కఱకు రాక బిట్టు వమ్మయ్యె నకట. ౨౩

తే. ఆవరించిన కామాంధ్య మంతరించి
సుంత యెఱుక సమీపించునంతలోన
లోకయాత్రానమారంభలోలబుద్ధి
వొడమి యవకాశ మింతేని వడయనైతి. ౨౪

క. గురుకడఁ జదివించుటకై
నెఱపిన జతనంబు సెడియె, నెలత తుదకు ను
త్తరము లిఱుచుటకును, గు
జ్జరాతిపొత్తంబుఁ జదువ శక్తి గడించెన్. ౨౫

క. ఆ యున్నత ప్రేమం
బే యెడయై యున్న నాకు; నిప్పటికి సుధీ
గేయంబగు వైదుష్యం
బాయమకుం గుదిరియుండు నని యూహింతున్. ౨౬

వ. ఏల యన. ౨౭

♦ ఘోషాపధ్ధతి.

క. ఆమె కప్పుడున్న విద్యా

వైముఖ్యముఁ బాపి యుండువాఁడ విశుద్ధ

ప్రేమకు నజయ్యకార్యం

భీమహి సహి యంచుఁ దలఁతు నేఁ జిత్తమునన్. ౨౮

క. ♦ లాలసబారిం బడు న

న్నేలెనొకం డంటిఁ దొల్లి; యింకను నుడువన్

బోలిన విశేష మున్నది,

యాలింపుఁడు విన్నవెంత నద్దాని నిటన్. ౨౯

క. నమ్మించెను బలుదృష్టాం

తమ్ములు న న్నెఁడు విమలతరనిష్ఠాయో

గమ్ము విడువం డతని దై

వమ్ము కటాక్షించుఁ దుది కవశ్యం బనుచున్. ౩౦

వ. ఎట్టులన హిందూసంఘమ్మునం దతిబాల్యవివాహదురా
చారం బున్నను, దాన జనించు నుపద్రవంబుఁ గొంతవట్టు
తొలగింప జననీజనకులు నూతనవధూవరులకుం దఱచు
వియోగంబ సమకూర్తు రయ్యాచారంబు మాయందుం
బ్రయుక్తంబయ్యె. పరిణయానంతరంబు చెల్లిన వత్సరంబు
లైదింట మాజంట కూడియున్నకాలంబు మూఁడేండ్లకు
స్థించినేరదు. మాకలయికయం దై దాటుమాసమ్ములు

• చూ. ఈ ప్రకరణమునందలి గూ వ పద్యము.

నిండియు నిండకమున్న పుట్టినింటివారు కస్తూరిబాయి
కాహ్యనంబు సంపెడివారు. అప్పిలుపు లప్పుడు నాకుఁ దీవ్ర
వేదనాజనకంబులై యుండెడివి. కాని మా యాలుమగల
నవీయ బ్రదికించె ననుట నిక్కువలబు; వెండియు. 30.

ఆ. చదువుకొఱకు నేను బదునెన్నిదవయేటఁ
జేరినాఁడ నాంగ్లసీమ; కదియ
మాకు దీర్ఘవిరహమంత్రమై నేర్పె వి
యోగసహనశక్తి నుభయులకును. 31

ఆ. ఇంగలాండు విడిచి యింటికిఁ జేరిన
పిదపనైన మాకుఁ గుదురదాయె
నాఱు నెలలకొలది మీఠినకాలంబు
విషయసౌఖ్య మనుభవించు వీలు. 32

ఏలన నక్కాలంబునం దాసులోని దారంబువోలె రాజు
కోటకున్ బొంబాయికిన్ దఱచు పేరెమ్ములువాఱుట.
నాకుఁ దప్పనిపనియయ్యె. 33

ఆ. అవల “దక్షిణంపు టాఫ్రికా”పయనంబు
కూడివచ్చె, దానితోడ నాకు
విషయసౌఖ్యవార్ధివీచీపరంపరా
హతులఁ గడచుభాగ్య మగ్గపడియె. 34

౫ ఉన్నతవిద్యాభ్యాసము

తే. పరిణయమునాటి కున్నతపాఠశాలఁ
జేరితి నటంచు'మున్నె భాషించియుంటి
నేను నాయన్న లిద్దఱుం దానియంద
చదువుచున్నార మయ్యవసరమునందు.

క. రెండవయన్నకు నాకుఁ
బెండిలితో నొక్కయేటివిద్య నశించెన్
వెండియ్యైనయ్యగ్గిజుఁ డె
న్నందును విద్యాలయంబునకుఁ జనఁడయ్యెన్. ౨

అ త్మ క థ

క. హైందవసంసారమ్ముల

యం దెందఱు కుఱ్ఱవార లకటా! నేఁ డీ

చందంపు దుర్దశ స్వగఁ

బొందుచునున్నారో! దైవమునకే తెలియున్. 3

వ. మదీయవిద్యావ్యాసంగముమాత్రము శదనంతరము

నిరంతరాయమ్ముగా సాగుచుండె బాతశాలయందు

మందబుద్ధియను మచ్చ నాకు లేదయ్యె నొజ్జలకు నాదెస

గూర్చి మిక్కుటంబు వారు నావిద్యాశీలంబులంగూర్చి

తలిదండ్రులకుఁ బంపు కిల్లాకునం దెన్నండును జెడ్డవ్యాత

కానంబడదాయె నంతియ కాక నే నాయాయికక్ష్మలయం

దదృష్టవశంబునంజేసి బహుమానమ్ముల విద్యార్థి

వేతనమ్ములఁ బడయఁగల్గితి. నాబుద్ధివైశద్యమ్ముపట్ల

నాకుఁ దృప్తిలేకుంట నిట్టిసమ్మానంబులు వ్రాప్తించుతఱి

నే నబ్బరంపడుచుండువాడ నిట్లుండియు. ౪

క. శీలమ్మునయం దన్యుడు

వేల్చుమడచి చూప నెట్టివీలును గలుగం

జాలనిలీలఁ గడుంగడు

మేలుకొని చరింతుఁ బ్రీతినిమేషమునందున్. ౫

క. నలుసంత దొనఁగు పొనఁగిన

“జలజల” నా కశుజలము జాల్కొను; నిఁక నొ
జ్జలు నను శిక్షార్హునిగాఁ
దలఁచినతఱి నొదవుచింత తరమే నుడువన్.

౬

ఆ. ఒక్కమాటు నన్ను నొజ్జలు దండించి

రవుడు దాని కడల నైతిఁ గాని
దండ్యమైనయఁత తప్పునల్పితిసంచుఁ
బ్రజతలంచు ననియ పనవినాడ.

౭

క. ఒండగు తరగతియందో

రెండవ తరగతినొ యిది జరిగె; నిట్టిద వే
తొం డేడవతరగతియం
దుండినతఱి జరిగె; నప్పు డొజ్జలలోనన్.

౮

ప. ప్రిదానాభ్యాపకుండై “గిమి” యనునతండు వెలయు
నయ్యయ్య.

౯

క. అంతేవాసులదెసఁ దా

నెంతే నాదరముసూపు నెల్లప్పుడుఁ గా
సంతయు నియమము దాటఁడు
మంత్రుఁ గనిన శిక్షకుండు మాన్యం డరయన్.

౧౦

ఆ త్మ క థ

క. ఆయన మాకు శరీర

వ్యాయామంబును గిక్కికెట్టునాట విధించెన్

నాయిచ్చ వీని మెచ్చదు

వాయని బిడియంబు గల్గువాడను గానన్.

౧౧

వ. మఱియు దేహపరిశ్రమంబునకుం జదువునకును సంబంధ
మావంతయుంగానరాదనియ శ్లాఘి నాకొక దురభిప్రాయంబు
హత్తుకొనెగాని విద్యావిధానంబునందు మానసికశిక్ష
కెంత ప్రాధాన్యంబుండు నంతయు శారీరకశిక్షకు వలయు
నను నర్థంబు నే డెఱింగితి నది యట్లుండె.

౧౨

క. అందందు స్మయిదానము

లందుగడున్ దప్పునడచు టది యుత్తమమం

చుండెలిసి నిత్యజీవిత

మందుఁ బ్రయోగించినాడ న మ్మరియాదన్.

౧౩

వ. దానంజేసి పాఠశాలయందలి వ్యాయామంబు వదలుట
నాకనర్థదాయకంబు గాదయ్యె నడకయే నాకు వలయు
దేహదార్ఢ్యంబుం బ్రసాదించె మఱియు.

౧౪

క. నాయయ్యకుఁ బరిచర్యం

జేయుతలం పెక్కుడగుటచేతన దేహ

వ్యాయామవాంఛ తొలగం

దోయవలసివచ్చె నాకు దుర్వారముగన్.

౧౫

క. విడుదల గంటం గొట్టుడు
బడి విడి శరవేగ మడరఁ బర్వెత్తి కడుం
గడుబత్తిం బరిచర్యల
నడపుదుఁ దండ్రికి ముదమ్ము నాట్యము సేయన్. ౧౬

సీ. వ్యాయామనిర్బంధ మంతరాయంబయ్యె
నయ్యకు నుడిగంబు నాచరింప
ఇయ్యక్కఱందెల్పి యీశిక్షనుండి నన్
దప్పింపుఁ డంటిఁ బ్రధానగురుని
వినఁడయ్యె నతఁడు నావిజ్ఞప్తి సుంతయే
నత్తటి శని నుదయంబె చదువు
నాయంతనంబందు వ్యాయామ మనివార్య
మొనగూడె దుర్దినం బొక్కఁడపుడు

తే. చెంతలేదయ్యె గడియార, మంతుపట్ట
దాయెఁ గాలంబు, కనుఁబ్రామె నభ్రపటల
మట్టె బడిఁజేర నందొక్కపిట్టయేని
గంటఁబడదయ్యె నపరాధ మంటుకొనియె. ౧౭

ప. మఱుసటిదినంబునం బ్రధానాధ్యాపకుండు రాకరాముల
పట్టికం బరికించి యోయీ! నిన్నటిసాయంసమయంబునం
దీ వేల గావైతివని నన్నడుగ నే గలరూపెల్ల వెల్లడిం
చుడు నతండు మద్దవనంబు విశ్వసంపక నా కార్థికశిక్ష
రెండణాలు విధించె నయ్యవసరంబునం దేను. ౧౮

క. వచ్చెగదా కల్లరియను
మచ్చ యటం చడలు సెంది మన్నదువునకున్
నచ్చునటు లేమి పల్కుదు?
నిచ్చో నాచరణయోగ్య మెయ్యది? నాకున్. ౧౯

క. అని నగచి సత్యమును న
మ్మినవాఁ డెవఁడేని ప్రితిని మేషంబుఁ బరా
కునకుం గరంబు దవ్వె
యునికి వలయు నం చెటింగి యూటఁగంటిన్. ౨౦

క. చదువుతఱి నేమటిల్లుట
కిదియే మొదలయ్యె దుదయు నిదియే యయ్యెన్
బదపడి శిక్షాద్రవ్యం
బుదిరిగి యిప్పించుకొంటి మోదము హెచ్చన్. ౨౧

తే. అంత నాతండ్రిగోర్కిపై నయ్యవారు
సెలవొసంగిరి వ్యాయామశిక్ష విడువ
నాకు నీశిక్షపైఁ గోర్కి లేకయున్న
నవ్వు మింతేని రాదయ్యె నడకయుంట. ౨౨

వ. కాని వ్రాయసంబు చదువునం దొక పాలు కాఁజాల దనువెడఁ
గుఁదనంబొందు నా కపు డుండుటం జేసి యద్దాన నా కొదవిన
కీడుమిక్కుటంబు. పిమ్మట దానిందొలఁగింప నాపడినపాల్లెల్ల
వమ్మయ్యె నందందుఁ గొందఱయందంబుచిందువ్రాసె

గాంచినతటి నాకు లజ్జ పైకొని పశ్చాత్తాపం బనుభూత
మయ్యెఁ జిటుతపాయంబునాఁటియీలోటు సవరింప నావల
నా వశంబుకాదయ్యె. వంకరటింకరవ్రాత్రయసమగ్రమగు
విద్యకుం గుర్తని నేనూహింతు. ౨౩

ఆ. ముద్దుగుల్కు నాణిముత్యాలపోలిక
నాగిలు వ్రాయునేర్పు వడయుకొఱకు
నన్నుఁ జూచి యెల్ల పిన్నలు శ్రద్ధవ
హింతుగాక! కడురహింతుగాక!. ౨౪

వ. అది యట్లుండె. ౨౫

సీ. పేరుకొంటినిగదా! పెండ్లిసంబరముతోఁ
దుదముట్టె నొకయేఁటిచదు వటంచు
ఈ లోటు సవరింప నాలోచన మొనర్చి
దాటించె నొజ్జ పై తరగతికిని
అరయేఁటితోఁ దృతీయమ్ము పూర్తియొనర్చి
పిదప నాల్గవకక్ష్యఁ గుదురుకొంటి
అద్దానఁ బాఠంబులం దనేకంబు ల
ధ్యాపనం బొనరింతు రాంగ్లమందె

తే. అగుట నుక్కిరిబిక్కిరి యయ్యె నాకు;
నింతపేరాస వలదంచుఁ జింతఁజేసి
వెండియుఁ దృతీయకక్ష్యకే వెడల నిచ్చు
వడియు నవమానభీతి వెల్వడకయుంటి. ౨౬

క. అదిగాక మత్పరిశ్రమ

మది నమ్మికదా! గురుండు మాటిచె న న్ని

ట్లది యెన్నక వెన్నిచ్చిన

దదీయహృదయంబు నోవదా? పలువగలన్.

౨౭

వ. అని భయంపడి నాల్గవతరగతియంద నిలిచిత నందుబోధించు
 రేఖాగణితము నాబుద్ధి కందక న న్నెంతయు నలయించె
 గాని క్రమక్రమంబున బదిపండ్రెండు పాఠములు ముగి
 యుడు దాన నా కభిరుచి యెక్కుడయ్యె బ్రయత్న సాధ్యం
 బులుగాని ప్రాప్త్యంబు లుండనేరవు కదా! యని నే నప్పు
 డెఱింగితి మఱియు.

౨౮

ఉ. ఎంతయు నానతోడ పరియించిన సంస్కృతభాష నాకు నా
 వంతయు లొంగదయ్యె నదియట్టివ నిత్యము కంఠ పాఠమున్
 జింతనయున్నగాని యది చిక్కద! యాటవకత్యక్తేగి గ
 త్యంతరమెద్ది? యంచు భయమంది కడుంగడు దల్లడిల్లితిన్.

వ. పదంపడి.

౩౦

తే సాటివారలు “పారసీ చాల సులువు

మౌల్వికిం గుఱ్ఱవాండ్రీపై మమత పెద్ద”

యనుచు ననుకొందుగిగాన నయ్యది తలంచి

సంస్కృతాధ్యయనమునకు స్వస్తిచెప్పి.

౩౧

మంజరి.

పారసీకక్ష్యలోపలఁ గూరుచుండ
నది సూచి నాసంస్కృతాభ్యాసకుండు
కడుఁ గొండలం బంది కలఁగి యావెన్క
సను బిల్వబంచి యెంతయు నాగరించి
యింతవెట్టి వటంచు నెపుడు ని న్నెఱుంగఁ
గర్తవ్య మెదియో గ్రహియింపవైతి
నీజాతిపే శేమి? నీమతం బేది?
నీకులం బెయ్యది? నీతండ్రి యెవ్వఁ?
డించుక తలపోయుమి! చిత్తమందు
నీజాతికెల్ల వన్నియ నిచ్చుభాష
నీమతాధారమై నెగడినభాష
చదువక విడుతువో? సంస్కృతభాష
చిక్కుగా నున్న నాచెంశకు రమ్ము
చక్కగా బోధింతు సంతోష మడరఁ
గష్టంబు కలదంచుఁ గలగుండువడకు
చదివినకొలది నుత్సాహంబు హెచ్చు.

39

క. అనవుడు సిగ్గిలితి నె

య్యసఘునివాత్సల్య మంత నవిలంఘ్యంబై
నను వెనువెంటనె విడిపిం

చెను బారసినుండి; యేమి సెప్పుదు నదిరా!

33

ఆ. ఇప్పుడు నామనంబు కృష్ణశంకరపాండ్య
సలిపినట్టి మేలు సంస్కరించు
సపుడు సంస్కృతంబు నాపాటియేని ప
ఠించు తెంతొ యుపకరించె నాకు.

38

వ. అయ్యాధారంబునంజేసి మనశాస్త్రార్థంబుల నించుక
యెఱింగి సంతసించుచున్నాడ నందుఁ గూలంకవంబగు
పాండిత్యంబు లేమికి నా కెంతయు విచారంబు వొడము.
హైందవబాలికాబాలకు లెల్లరు స్థిర్వాణభావం దప్పక
నేర్వవలయునని నాయాశయమ్ము. మఱియు భారతదేశమ్ము
నం దున్నతవిద్యావిధానంబున దేశభాషయు, హిందీ
సంస్కృతంబులు, బొరసియు, నరబ్బియు, నాంగ్లమ్మును
బొర్యము లగునట్లొనర్చుట యవశ్యాచరణీయమ్మని
నాతలంపు; మఱియు.

39

తే. ఇన్ని బాసలఁ బఠియించు తెల్లటంచు
జంకఁ బనియుండ దొక్కభాషను సమగ్ర
పాండితి గడించినం బెఱబాసలెల్లఁ
గరతలామలకంబులౌఁ గాదె? మనకు.

39

క. పరభాషఁ జరిత్రాదులఁ
గఱచెడిదురవస్థ చనినఁ గడుసులభం బి
త్రైఱఁగునఁ బఠించు; టది ని
ర్భరమగు నుత్సాహమునకుఁ బా దగు నరయన్.

32

౩ దుర్వార్త - ౧

తే. కొలఁదిమంది నెయ్యరు బడిం గలరు నాకు
 నెన్నఁదగినట్టివార లం దిరువురుండు
 రం దొకనిచెల్చి కొన్నాళ్ల కంతరించె
 దాన నానేర! మించుకంప్రైనఁ గాన.

ఉ. రెండవవానిమైత్రి విపరీతఫలంబు నొసంగి యాత్మకున్
 బుం డయిపోయె సంస్కరణబుద్ధి నొనర్చితి వానిచెల్చి నా
 తండు మదగ్రజన్ముడును దద్దయు మిత్రులు వానిలోపముల్
 కొండాక నేనెఱింగియును గోరితి నాతనితోడి నెయ్యమున్.

వ. అతండు నమ్మడగినవాడను నభిప్రాయంబు నా కుంటయే దీనికిమూలంబు. మాసంగతముం దిలకించి “యీదుస్సహ వాసంబు నీ కేల?” యని మాపెద్దలు నన్నె చ్చరించుడు వారి యానతిం దలఁదాల్చుటయ నాస్వభావం బైనను “మీ తలంపు సహేతుకంబ! కాని యతనిం జక్కదిద్దుటయె నాయొనర్చుచెలిమికిం గతం బతండుతనలోపంబుల సవరించు కొన్న నెన్నిక కెక్కంగలండు. మీవిచారంబు దూరంబు సేయుఁ” డని వారికి సచ్చబల్కి యథాపూర్వముంటి. 3

క. పదపడి యయ్యది ఘోరా

పదలకుఁ గుదురయ్యె; నంతుపట్టె పృమాదం

బదియెల్ల; నెల్ల మీఱం

గఁడగునె? సంస్కరణకార్యగతులం దైనన్.

౪

మ ం జ రి .

సంస్కర్తకు న్మఱి సంస్కార్యనకును

గాటంపునెయ్యంబు గలుగ దెన్నటికి

అద్వైతభావనం బద్దానఁ గలదు

జగతి నీదృశమైతి సమకూరు టరుదు

సమగుణశీలురసావాస మొకఁడ

రాణించి తా సుస్థిరత్వంబునందు

అన్యోన్యచిత్తంబులందు నెచ్చెలులు

పెలుచ నెప్పుడుఁ బ్రతిబింబించుచుండు)

కావుటంజేసి సంస్కరణం బొనర్ప
 నవకాశ మత్యల్ప మమరు నేస్తమున;
 మంచిచెడ్డలు రెంటు మనుజుండు వేగఁ
 గైకొను దోషంబు; కాన నెవ్వరికి
 నతిమైతి తగఁజంచు నన్నదాశయము;
 ఆత్మమైతిం గోరునట్టిమానవుఁడు
 నీశ్వరమైతి నపేక్షించు సరుఁడు
 నేకాకిగా నుంట యెంతయు లెస్స
 కాదేని దనకు లోకంబెల్ల మిత్ర
 మగునట్టి మార్గంబు నరయుట మేలు
 ఏతద్విచారం బదెల్ల నూహింప
 యోగ్యమాఁగాక! యయోగ్య మాఁగాక!
 నిండురునెయ్యంబు నెఱపంగవలయు
 సన్న నాజతనంబు వ్యర్థమైపోయె.

౫

క. ఆతనికిన్ నాకుచు సం

గాతం బభివృద్ధినందుకాలమ్మున నో

హో! తరంగవోలె నెల్లరి

చేతమ్ముల సంస్క్రియేచ్ఛ చెలఁగుచునుండెన్.

౬

వ. అయ్యవసరంబున నాచెలిమికాఁ జొకనాఁడు సన్నుఁ జేరి.

క. ♦ “పంతుళ్లలోనఁ గొండలు
మంతనమునఁ గల్లు ద్రావి మాంసము నాహా
రింతు” రని వెల్లడించుడు
వితయుఁ జింతయును నాకు వెగ్గలమయ్యెన్. ౮

వ. అంత “నిట్టి యభోజ్యస్వీకరణంబునకుం గతం బెద్ది?” యని
నే నుడువుడు నతం డిట్లనియె. ౯

సీ. పలలంబుఁ దినమి దార్పల్యం బపారమై
యేఁజెల్ల! మనజాతి యేపుమాసె
మాంసభక్తులుగాన మనపై సవారులఁ
దీయుచున్నా రాంగిలేయు లిప్పు
డెఱుఁగవే! నాచేవ నెఱచి మెక్కుటఁ జేసి
లభియించె నా కిట్టి లావుకలిమి
పొలసుదిండులమేనఁ బుట్టనేరవు సుమీ!
రోతఁ బుట్టించు కుర్పులుఁ గణంతు

ఆ. లరయ వెట్టిపప్పులై మనయొజ్జలు
మాంసభక్షణంబు మరగిరోటు?
కండ నమలు మీవు కన్నడు నద్దాని
మహిమ నీకు రిత్తమాట లేల? ౧౦

♦ పంతులు అనునదియే బహువచనాంతమైనను వ్యవహారరూఢినిబట్టి
దానిపై మరల బహువచనప్రత్యయము అర్థస్ఫూర్తిక ప్రయుక్తం
బయ్యె.

క. అని పల్కి నన్ను మాంసా

శనుఁ జేయ నతండు పెక్కుసారులు యత్నిం

చెను సోదాహరణమ్ముగ

వినిపించెఁ దదీయవాదవిషయములెల్లఁ.

౧౧

తే. అంతకుం బూర్వమందె నాయగ్రజుండు

వీనిపన్ని నవలఁ జిక్కెఁగాన నతండు

నాదుచెలికానివాదంబునకును బ్రక్క

తాళమును వైచి తత్సమర్థనము చేసె.

౧౨

క. వారిద్దఱున్ ద్రోహిష్టులు,

ధీరులు, బలవంతు లగుచు దీపింతురు దు

ర్సారగతిం జరియింతురు

వారణమశకాంతరంబు వారికి నాకున్.

౧౩

వ. అందు నానెచ్చెలికాడు.

౧౪

సీ. ఎంత దవ్వైనఁ బర్యెత్తు వేసట లేక

బాణవేగమున సేబాసనంగ

ఎత్తు దూకుటయందు నెడవు లంఘించుటఁ

దలపోయ నతని కతండ్ నాటి

ఎన్నిదెబ్బలనైన వెన్నీక భరియించు

నాటలన్నింట జయంబుఁ గాంచు

అతనినిర్వకృపరాకృమకృమముఁ గ

న్గొన్నయంత వితాకుఁగొంటి నేను

తే. పిదప చిట్టివస్తాడనై పొదలవలయు
నన్న యభిలాష నాకు మెండయ్యె నపుడు
జతన మొసరింప నిదియు దున్నాధ మగునె?
యనెడు విశ్వాస ముదయించె నాత్మయందు. ౧౧

ఆ. మఱియు నాకు హెచ్చు పిఱికితనంబు; ద
య్యంబు లనినఁ బన్నగంబు లనిన
ముచ్చు లనిన నడలు ముమ్మరమై నన్నుఁ
దల్లడిల్లఁ జేయు నెల్లగతుల. ౧౬

సీ. చీకటి యన్నచో నా కెంతయును భీతి
నిశల ముంగిలి దాటనేర నెపుడు
ఒకవంకఁ జోరు లింకొకచక్కటిం బాము
లొండొక్కదెన బూచిపిండు నిండి
న స్తబళింపనున్నవిధానఁ గన్పట్టుఁ
గావున నే నంధకారమందుఁ
బవ్వళించుట యసంభవము; శయ్యామంది
రంబున దీపంబు గ్రాలవలయు

తే. నాభయంబుల నీజవ్వనంబునందుఁ
జెంత నిదురించు నింతికిం జెప్పు టెట్లు?
ధీరత న్నన్ను మించు నత్రైతవ మిన్న
యని యెఱుంగుమఁ గాన న న్నలము లజ్జ. ౧౭

క. చెలికాఁ డెఱుంగు నాకుం

గల భీరుత్వంబు నతఁడు “ గాముల నమ్మో
జిలువల నాడించెద, దొం

గలఁ దోలెద నే” నటంచుఁ గడిమి నైలుపున్. ౧౮

వ. ఈ సాహసంబునకెల్ల నామిషాహారంబ నిదానంబని నుడువం
బని లేదు. మరియుఁ దత్కాలంబున విద్యార్థు లెల్లరు
నుల్లాసంబుమెయి సర్కదకవి రచించిన. ౧౯

తే. * “ఆంగిలేయుని జూడరా! హైందవులను

♦ నాపలను జేసి కులుకుచున్నాఁడు నేడు

హేతువు నెఱుంగు దే? యతం డెఱచిదిండి

యైదుమూరలపొడ వుండు నందువలన. ౨౦

వ. అను గీతముం బాడుచుండువా; రియ్యది తన కర్తవ్యమ్ము
నెల్ల నిర్వహించి ధన్యతం గాంచె దీనికి నేనుం గై వసం
బైతి. ౨౧

ఆ. కృష్ణభక్షణంబు కర్తవ్య మనియు, న

న్నది బలాఢ్యుఁ జేయు ననియు, దాని

నెల్లవారుఁ దిన్నఁ డెల్లవారిం దోల

వచ్చు ననియు నూహ లెచ్చె నాకు. ౨౨

* ఆంగ్లేజోరాజకరే, దేశీరహేదబాళు, దేశీరహేదబాళు, జోసే
బేనాం శరీరభాళు, పేలో పాంచహాథపూలో, మాంససేవే.

♦ అసమర్థుడను సర్థమిచ్చు దేశ్యపదము.

అ త్మ క థ

క. అరసి యరసి లగ్న మొకం

'డెజిచి' భుజియింప నిశ్చయించితి నదియున్

బెజి లెఱుగకుండు సరణిన్

జరగవలయు వైష్ణవంబు నామత మగుటన్.

౨౩

సీ. అందు నాతలిదండు) లచ్చంపువైష్ణవుల్

గుడి కెల్లనాఁడు నేగుదురు విధిగ

మానాడికక జైనమతము పై కొనియుండు

నెల్లచో నది రాజ్య మేలుచుండు

జైన వైష్ణవమత సంప్రదాయములఁ

బలలంబుపేరైన బలుకఁబోల

దేదేశమందైన నేమతంబునైన

మాంసనిషేధ మామాత్ర) లేదు

తే. అస్మదీయకుటుంబమం దలరుచున్న

సంస్కృత్యారూప మిట్లుండ నాహసించి

నంజుడుం దిను తెట్లంచు నాయెడంద

హెచ్చెను భయంబు యోగేశ్వర! పెచ్చుమీతె.

౨౪

క. జననీజనకులయెడ నా

కనూనమగు భక్తి యున్నయది; నా పలలా

శనవృత్తాంతము విన్నం

తనె వారలు చత్తురంచు నాకుఁ దెలియున్.

౨౫

తే. అపుడు సత్యాభిరతియు నా కగ్గలంబె
పలలభక్షణమునకు లోపడితినేని
గల్లలం బల్కి పితరులఁ గన్నఁబ్రామ
నడుముగట్టవలయునంచు నాకుఁ దెలియ. ౨౬

వ. నాదృష్టి యంతయు సంస్కారదీక్షపైఁ దిరంబైయుంట
వీని సరకు సేయనైతి. బలవిక్రమంబుల నందఁగోరియే యే
నిమ్మాసభక్షణంబు నాసించితిఁగాని జిహ్వాచాపల్యమునఁ
గాదనుట నిక్కువంబు. ౨౭

తే. చెలిమికాండును నేను నిప్పులను మెక్కి
తెల్లవారల నోడించి దేశమాత
బన్నములనెల్లఁ దొలఁగింపవచ్చు నన్న
యిచ్చయే దీని సేవింప హేతువయ్యె. ౨౮

వ. ఈ సంస్కరణపుందిక్క యిట్లు న న్నంధునిఁ జేయుటం
జేసి. ౨౯

తే. తల్లిదండ్రులయెఱుకకు దవ్వొసర్చి
యిది రహస్యంబుగా నుంచు టించుకేని
సత్యదూరంబు గాదంచు స్వాంతమందు
విశ్వసించితి దేశాభివృద్ధిఁ గోరి. ౩౦

౨ దు ర్వా ర్త - ౨

తే. వచ్చె నిర్ణీతదివస మెవ్వనితరంబు
నాఁటినాయున్ని నెల్ల వర్ణన మొనర్ప
నొక్కదెస సంస్కృతాత్సహ ముబ్బుచుండె
నొక్కదెస దొంగపనికి సి గొడవుచుండె. ౧

ఆ. ఏకతంబుఁ గోరి యే జెలికానితో
నెనసి వెదకి యొక్కయేటిదరికిఁ
జేరి కంటి నాదుజీవితమున మొట్ట
మొదటిసారి పొలసుముక్క లచట. ౨

సీ. కల్లురొట్టెయు నందుఁ గలదు; రెండును నాకు
 రుచియింపవయ్యె బల్ రోత పుట్టె
 బెడిదమై తోలుకై వడి నుండె మాంస, మ
 ద్దాని మెక్కుట యసాధ్యంబ యయ్యె
 ఓకరింత జనించి ఙోకు వచ్చుటఁజేసి
 పరిహరించితిని దద్భక్తాణంబు
 ఆరేయి నాకు నావంత నిద్దుర లేదు
 దుస్స్వప్నములు పెక్కు దొడరి కలఁచె

ఆ. కన్న మూతవడుడు గర్భమునందు “మే
 మే” యటంచు నొక్క మేక యటంచు
 నంత భయము వచ్చు సంతాపమా హెచ్చు
 నాయవస్థ యిట్లు లాయె నపుడు. 3

వ. అయినను మాంసభక్షణంబు మాను పెట్లని యూహించి
 వెండియు రెండింతలు ధైర్యంబుఁ దెచ్చి కొనుచుంటి నంత. ౪

క. మఱునాటినుండి నెయ్యిఁడు
 తరసంబును జేర్చి పలువిధమ్ములవంటల్
 కరము చవి పుట్టనట్లులు
 విరచింపఁ దొడంగె బాకవిద్యాప్రాశిన్. ౫

ఉ. ఈయెర సాతె, రొట్టెపయినేవముజారెను, మేకఁగూర్చియ
 యో! యనిపల్వరించు పెటులోపరువె త్తైగరంబు రుచ్యమై

పాయనికోర్కెబెంచె బలపాకము, లీకరణిగతించె దా
హాయనమొక్క, డీచెయిద మన్యు లెఱుంగ రొక్కించుకంత
యు. ౬

తే. అపరిమితమూల్యసంప్రాప్త మైనకతన
మాంసభక్షణ మిరుమూడుమాల్లె జరిగె
నాకడ ధనంబు లేకున్న నన్ను జెఱుప
వలయు వెచ్చంబు నోర్చె నాచెలిమికాడు. ౭

ఆ. వానికేని సొమ్ము వచ్చెడు నవకాశ
మల్పమగుట విందు లప్పుడవుడు
నూటి కొక్కనాడు గోటికి నొక్కనా
డారగించుచుండువార మేము. ౮

తే. పొలసు మెక్కిననా డన్నముం ద్యజింతు
నింక నద్దానితో బని యేమి? నాకు
అమ్మ ప్రాల్మాలి తేమని యడుగఁ దిండి
యెఱుగ లేదయ్యె నని నెపం బాడువాడ. ౯

క. ముందరికాళ్లకు నే నిటు
బందంబులు వేయుతటి నపారం బగు చిం
తం దగిలి తల్లికే క
ల్లం దెలుపుచు నుంటి “నన్నలా” యని వగతు. ౧౦

క. ఇది తెలిసెనేని పితరుల

హృదయమ్ములు వగులు నంచు నెఱుంగుదుఁ గానన్
మది కియ్యది గాలంబై
తుద లేనివిచారజలధిఁ దోఁగించె ననున్.

౧౧

వ. పదంపడి.

౧౨

మంజరి.

“మాంసభక్షణమును మరగి యద్దాని
హైందవులం దెల్ల వ్యాపింపజేసి
పరజాతిపాలన భరత్యోర్వినుండి
పాటంగదోలు టావశ్యకం బైనఁ
దల్లిదండ్రిల కసత్యములు సెప్పటయుఁ
గడఁగి వారల నిట్లు కన్నుఁబ్రాముటయు
నెఱచి మానుటకంటె నెగ్గగుం గాన
నవ్వాఁబొందినోఁ బ్రాణంబు లుండ
నామిషంబును మెక్కు టది కానినేత
తదనంతరము నిరాతంకపద్ధతిని
జాటుమాటులు లేక సాగింపవచ్చు
సంతియ కాని యయ్యద సబ్బుదనుక
మాంసంబు దిన” నంచు మది నిశ్చయించి
యనుఁగున కివ్వెషయంబెల్ల వినిచి
తిరుగ నంజుడుతిండిదెనకుఁ బోనైతి.

౧౩

అ త్మ క థ

వ. తమబిడ్డ లిద్దఱు పొలనుదిండు లై నఱార్త మాజననీ జన
కుల కెన్నండును శ్రుతిగోచరంబు గాదయ్యె. వారితోఁ
గల్గ లాడఁ జన దన్న సద్విచారంబు వొడముటంజేసియ
నేను మాంసభక్షణంబు విడచితిఁగాని నాచెలికానిపొందు
మాత్ర ముజ్జగింపనైతి. లాఁతివారలఁ జక్కిదిద్దవలయు
నన్న యుబలాటంబ నా కెంతయుం జెట్టఁ గూర్చె, దీని
నెఱుంగువివేకంబు నా కపు డణుమాత్ర మ్మును లేదయ్యె.

ఆ. దై వనశతఁజేసి యావంతలోపలఁ

దొలఁగెఁ గాని వానిచెలిమి నన్నఁ

దోసి యుండు నకట దుర్వ్యభిచారికూ

పంబునందుఁ బాపభవనమందు.

౧౫

చ. అతఁ డొకనాఁడు నన్ను వెలయాలిగృహమ్మును జేర్చియెల్లప
ద్ధతులను మప్పి లోపలికిఁ దాఁ బనిచెన్ దురితోగృహేవతా
శితతరదంప్రికల్ నడుమఁజిక్కితిఁగాని మదీయదుష్కియా
ప్రతిఘటనం బొనర్చి భగవానుఁడు నన్ననిపెన్ గృహమతిన్.

సీ. ఆపాపకందరమం దేమి సెప్పుదుఁ

గన్నులఁ జీకటుల్ కృమ్మకొనియె

మందునకే నొక్కమాట వెల్పడదయ్యెఁ

జెమరుచే నొడలెల్లఁ జెమ్మగిల్లె

కంపమ్ము హెచ్చె నగ్గలమయ్యె గగ్గోలు
 సెజ్జపై బోగపుంజెలువకెలన
 నధివసించితిఁగాని యంకిళ్లు బిగువయ్యె
 నాకొమ్మ తడ వోర్వలేక తిట్టి

తే. నెట్టి వాకిలి సూపె నప్పట్టునందు
 వచ్చె నాపుం స్తవమున కయో మచ్చ యనుచు
 సిగ్గువడి తల్లి! వసుమతీ! శిశుముగను
 దారి నొసఁగుము నా కంచుఁ దల్లడిలితి. ౧౭

క. అటులయ్యును న స్నీయు
 త్కటదుర్దిశమండి తొలఁచి కాచిన ఘటనా
 ఘటనావిశారదునకున్
 బటుభక్తిన్ మొక్కిక్కుచుంటిఁ బరమేశునకున్. ౧౮

ఆ. దాపరించె నాపదలు మఱి నాల్గు నా
 బ్రతుకునందు; వాని నతకరింపఁ
 జారుషంబుకంటె భాగ్యంబ తద్దయుఁ
 దోడుపడియె మేలు కూడునట్లు. ౧౯

వ. న్యాయైకదృష్టిని విమర్శించిన నివియెల్లఁ దప్పిదమ్ముల
 యగు నేల యన నిందు విషయానక్తికిఁ గొఱంత కాన
 రాదు. తలఁపునేతలు రెండును గుణదోషంబుల సమ
 ప్రాధాన్యంబు వహించుఁగదా? కాని తాకికదృష్టిం

గేవలక్రియలే యెన్నికకు నచ్చుఁ గాన నీచూపునం జూచు
నపుడుమాత్రంబ నే నిర్దోషినయ్యెద నయ్యదియట్లుండె. ౨౦

మంజరి.

భగవదనుగ్రహబల ముండునేని
గర్జితౌ వారికిఁ గారయితలకుఁ
దలఁగుఁ జెట్ట లొకొక్కతఱియందుఁ గొన్ని
తలఁగినపిమ్మటం దగినవివేక
మొదవుడు మానవుం దుల్లంబునందుఁ
దనకు రాఁగలకీడుఁ దప్పించినట్టి
సర్వేశ్వరదయను సంస్కరణంబు సేయు;
నరుఁడు విశ్వప్రియత్నం బొనర్చియును
వికృతికిం బాతాట విశుత్తం బెందు
అట్టుల యీశ్వరుం డడ్డమై గాని
మరలించి పోవుట మనకుఁ దెల్లంబ!
ఇయ్యది సకలంబు నెట్లు సిద్ధించు?
జనునకు నేపాటిస్వాతంత్ర్య ముండు?
పరతంత్రతయు నెంతవఱ కంటియుండు?
పౌరుషం బది యెంతవట్టు ఫలించు?
ఈశ్వరానుగ్రహం బెట్టిచోఁ గలుగు?
ఇవ్విషయంబెల్ల నేనాటికైన
నూహకు నందఁబో దుర్వి నెవ్వనికీ.

౨౧

వ. ఇకఁ బ్రస్తుతాంశమునం జొత్తము. నాయనంగు న న్నిట్టి
దుర్దశకుం బాల్పటిచినను నే నతనిదుస్సహవాసంబు నింకను
విడనై తి నాతనిదెస నాయూహింపనిలోపంబులఁ గొన్నింటిఁ
బ్రత్యక్షముగ నీక్షించుదనుకఁ దత్సహచర్యంబునంజేసి
నాసల్పినదుష్కార్యంబులు మఱికొన్ని గలవు. వానిం
గాలోచితమ్ముగా మున్నందు వివరింతు నందొక్కటిమాత్ర
మిపుడ యావిష్కార్యమగుట నప్పనికిం గడంగెద. ౨౨

తే. పాలతుకకు నాకు నెడఁదలఁ బొరపు పుట్ట
నితనిపొ త్తొక హేతువై వెతలఁ గుడిపె;
మగువదెస నాకుఁ గామానుమానములు స
మంబులై యుండు నంటిఁ బూర్వంబునంద. ౨౩

క. అయ్యసుమానాగ్నిని నా
నెయ్యెడు దరికొల్పె నతఁడు నిజ మాడు నటం
చెయ్యెడఁ దలంతుఁ గానన్
దొయ్యలికిం గూర్చినాడ దుర్భరహింసన్. ౨౪

క. ఈరీతివెతల హైందవ
నారీమణి గాక లాఠినాతి భరింపన్
నేర; దటు లౌటఁజేసి క్ష
మామాపం బని తలంతు మది నమ్మగువన్. ౨౫

అ త్మ క థ

వ. నాధర్మపత్ని నిట్లు బాధించినందులకు నన్ను నే నెన్నఁడు
స్మన్నించుకొననైతి నట్లు మన్నించుకొనుటయు నాకు
నసాధ్యం బగు కృత్యంబ! మఱియు. ౨౬

ఆ. హేతు వింత లేకయే సంశయించినఁ
దొలఁగవచ్చు బంటు గొలువునుండి
సుతుఁడు తండ్రిమొగము సూడకపోవచ్చు
ననుఁగు చెలిమి వీడి యరుగవచ్చు. ౨౭

తే. కాని, నిష్కారణంబుగా గరిత విభుని
చేత శంకితయై యేమి నేయనేర్చు ?
నకట ! యటగాక తా సంశయంబువడియు
మగనిదెనఁ జూపలే దెట్టితెగువనేని. ౨౮

ఆ. దొడ్డయింటివారిబిడ్డ హైందవకాంత
రచ్చ కెక్కి పెండ్లి రద్దుపఱుపఁ
గడఁగ, దాశ్రియంబు కాదు చట్టంబు త
స్సతికి, దుస్సహంబు తద్వివత్తి. ౨౯

క. ఇట్లు దురవస్థ లంటం
గట్టితి నవివేకవశతఁ గాంతకు నే నా
కట్టిడినేతల నకటా !
యెట్లులు మఱవంగలాడ నీజన్మమునన్. ౩౦

సీ. సవిశేషముగ నహింస నెఱింగినంత, ని
 య్యనుమానభూతంబు ననుఁ దొఱంగె
 బ్రహ్మచర్యప్రభావంబు నప్పు డెఱింగి
 ఘటదాసి కాదు పో! కాంత పతికి
 నని, సహచారిణి యని, సహధర్మిణి
 యని, భర్తృకష్టసౌఖ్యంబులందు
 నాపెకుఁ బా లున్న దని, స్వతంత్రతయందు
 నాలుగుగల్ తుల్యు లనియుఁ దెలిసి

ఆ. కొనితి, నాటి మొఱకుఁదనముఁ గాఠిన్యంబు
 సంధమైతి, నిప్పు డరసికొన్న
 నలుక హెచ్చు, దుఃఖి మాఁగదు, లజ్జయుఁ
 జిందులాడు నేమి సెప్పువాఁడ.

30

౮ దొంగతనము - ప్రియశ్చిత్తము

క. నే నెఱచి మెక్కునపుడున్

దానికే బూర్వంబుఁ గొన్నితప్పుంజెయువుల్

నానెఱపినట్టి పున్నవి

వాని నివరించి పలుకవలతును దీనన్.

క. చుట్టం ద్రావుటకై నా

చుట్టం బొకరుండు నేనుఁ జూచితి మొకనాఁ

డెట్టిఫలంబును దానన్

బట్టువడంజాల దన్న పాడి నెఱిగియున్.

వ. ఈయభ్యాసంబు మాపితృవృత్తనకుం గల; దతండు ధూమ
పానం బొనర్చుటం జూడ మాకును సిగరెట్లతో నలఁతి
యలంతిమొయిల్ల నిర్మింప నుత్సాహంబు వొడమె; నంత
మేము. 3

క. కొనుటకు రొక్కము లేమిన్
బినబాబయ కాల్చి పీల్చి విడచినచుట్టల్-
తునుకల నేటి రహస్య
ముగ్ధునఁ గాల్పందొడఁగితిమి ప్రమోదము హెచ్చున్. ౪

తే. ఇచ్చవచ్చినవేళలందెల్ల మాకుఁ
జిక్కవయ్యె నయ్యెంగిలిముక్కలైనఁ
జిక్కినను బొగ హెచ్చువచ్చెడిది గాదు
ఫలము సున్నయయ్యెను ప్రతభంగమైన. ౫

తే. అట్లగుట సేవకులసొమ్ము ననువుమీఱ
ముచ్చిల్లించి బీడీలను దెచ్చి కాల్పఁ
గడఁగితిమి; కాని పెద్దలకంటి కెడము
సేయు తెంతయు నిబ్బందియాయె వాని. ౬

తే. కడచె నొకకొంతకాల మిక్కరణి నంత
నలఁతియలఁతిరంధ్రమ్ముల నలరుకొన్ని
కాడలం గాల్చితిమి; కాని కలుగదయ్యె
నందు సంతృప్తి మాకు నావంతయేని. ౭

తే. అంత మా యస్వతంత్రత నరసి వగచి
యేటి కీబ్రదు కెన్నినా శ్లిష్టు లేడ్వఁ
గల మిసీ! యని యూహించి కట్టకడకు
నాత్మహత్యయె కర్తవ్య మని తెగించి.

౫

క. ఉమ్మెత్తవిత్తులందు వి
న మ్ముండు నటం చెఱింగి నవిధస్థార
ణ్యమ్మునకుం జని తడ్చి
జమ్ముల నార్జించి సందెజాము కదియుడున్.

౯

క. చేరితి మల్లలన కే
దారేశ్వరుగుడికి భక్తితాత్పర్యమునన్
గోరి భజించితి మజ్జగ
దారాధ్యని; దీపపాత్రమం దిడి నేతిన్.

౧౦

వ. తదనంతర మ్మొక మాఱుమూలకుం జని రెండు మూఁడు
గింజలం గొఱుకుడు.

౧౧

తే. వెంటనే చంపునొక్కొ యివి త్తనంబు
తడవు యాతనఁ గూర్చుచోఁ దాఢు పెట్లు?
చచ్చిపోయినచో నేమి వచ్చు ఫలము?
పాగతంత్ర్యంబుతో నైనఁ బ్రతుకఁదగదె?

౧౨

క. అను నూహ లగ్గలంబై
తునిమె ధృతి మృతి యటన్న దుర్భరమగుచున్
బెనఁగొనె భయంబు కంపం
బనూనమై మమ్ము గలఁచె నలమెం జెమటల్. ౧౩

ఆ. అంతఁ జిత్తశాంతి నందఁదలంచి నా
విందుఁ గూడి రామమందిరమున
కరిగినాడ; నందు సావధానమ్ముగా
శ్రీనివాసుభజనఁ జేసినాడ. ౧౪

తే. తన్నుఁ దాఁ జంపుకొను టన్నఁ దలఁపువోలె
గడుఁ జులుకనై నకార్యంబు గాదటంచు
నాకు నమ్మిక యేర్పడె నాటఁగోలె
నెవఁడు పరియించు మరణంబు నిచ్చుతోడ. ౧౫

సీ. అదిసుత యెవ్వఁడే నాత్మహత్య యొనర్చు
కొండు నే నని పల్క నుండనేర
దావంతలక్ష్యమే నప్పల్కుపైని నా
కయ్యది యనుభూత మైనకతన;
కీడులో మే లన్న జాడ నాజతనంబు
సిగరెట్ల కొకనమస్కృతి యొనర్చ
సాయంపడియె; ధూమపాఱితావాంఛ నా
కవ్వల నుదయింపదయ్యె; మఱియు

తే. నది కడుంగడు హేయమైనట్టిచేత
 రోగముల కాలవాల మనాగరకము
 దానికై యింత * కుతి యేల దై వమా! జ
 నంబుల కటంచు నే నబ్బురంబువడుచు. ౧౬

వ. ఇకఁ బ్రకృతమ్మునకు వత్తము. ధూమపానార్థము నా
 యొనర్చిన యీధనచౌర్యంబు నాపదుమూడవయేటం
 బ్రవర్తిలై, నవ్వల రెండేండ్లు కడచుడు. ౧౭

క. నాసోదరుఁ డొకఁడు దుర
 భ్యాసమ్ములఁ జిక్కి ఋణముపాలయి మివులఁ
 గాసివడ నేను నాతఁడు
 “నీసేగిం గడచుమార్గ మెయ్యది” యంచుఁ. ౧౮

ఆ. అరసి తుట్టతుదకు నాతనిచేతి బం
 గారుమురుగు సుంత కత్తిరింప
 నిశ్చయించి వెంటనే పని ముగియించి
 తీర్చితిమి ఋణంబు మార్చి దాని. ౧౯

తే. అవల నీచేతపై రోఁత యావహిల్లఁ
 దగదు తగ దింక నిట్టివర్తన మటంచు
 నిశ్చయించి నే గురున కీనింద్యవార్తఁ
 దెలిపి మన్నింపుఁ డని వేడఁడలఁచికొంటి. ౨౦

* ఇది లాలస యను నర్థముగల దేశ్యము.

తే. జనకుఁ డీమాట విన్న రోషంబు నంది
 తిట్టి కొట్టు నటన్న సందియము లేదు
 సుతుల నాతండు వాత్సల్యశూన్యఁ డగుచుఁ
 బట్టి బాధించి యెఱుంగఁ డెప్పట్లనైన. ౨౧

వ. కాని. ౨౨

క. ఇక్కఱ విని యుల్లంబు “చి
 వుక్కురు” మన నాతఁ డెంత వాగులునో? యను బీ
 తొక్కండ సన్నుఁ బెనఁగొనె
 నక్కట! నాధైర్యసాగ మంతట నడఁగెన్. ౨౩

వ. ఐన నియ్యపరాధంబు జనకునకు నివేదించినం గాని చిత్త
 శుద్ధి సిద్ధింప దని యెట్టకేలకు సాహసంపడియు, నివ్వీష
 యంబుఁ బితృసమ్మఖమ్మున వా విచ్చి పలుకనోడి. ౨౪

క. ఒకచిన్న కాగితముపై
 సకలంబు లిఖించి “మదపచారంబున కిం
 చుకయు న్వగవక తగుశి
 ష్ట కూర్పవే! తండ్రి! యింకఁ జౌర్యము సలుపన్.” ౨౫

తే. అనియు నందు వ్రాసి యాకమ్మ నాపాద
 మస్తకంబుఁ గంపమగ్నమై త
 నర్ప నర్పణం బొనర్చితి మంచము
 పట్టియున్న జనకు పాణిసీమ. ౨౬

ఆ త్మ క థ

ఉ. అంత నతండు లేఖము సమస్తముఁ గన్గొని యాణిముత్యపుం
దొంతరకై వడిక్ విడిచెఁ దోడన యశుకణంబు, లేమి వి
న్పింతుఁ, దదంబుపూరములు నిండి తొలంకఁ గరస్థలేఖ నొ
క్కింతవిచారముద్రీ ధరియించెగురుండునిమిలితాక్షుడై.

క. పిదప నతం డప్పత'ముఁ

జదుప్రలు గావించె, నతనిచిత్తమ్మునయం

దొదవినవేదనఁ గన్గొని

తుదలేనివిచారజలధిఁ దోఁగితి నేనున్.

౨౮

క. ఆదృశ్యము మఱపునకున్

రా దేనాఁటికిని జిత్రరచనావిద్యా

వైదుష్యము నా కుండిన

చో, దానిం దిద్ది తీర్చి చూపెడివాడన్.

౨౯

సీ. పితృపాదలోచనచ్యుతవిశుద్ధప్రేమ

రసపూర్ణబాష్పధారాస్రవంతి

పూత మ్మొసర్చె నాచేతమ్ము నొర! మ

స్కలుషపంకమునెల్లఁ గడిగివై చె

ఆప్రేమమాహాత్మ్య మనుభవించినవాని

కొక్కినికే వేద్య మూహసేయ

♦ “అనురాగబాణోపహతి చవిసూచిన

వానికే తెలియు నద్దానిమహిమ”

♦ రాగబాణవాగ్యాం రే హోయతే జాణేం.

తే. అనిగదా మాన్యులు కవీంద్రు లాడి రిదియు

నా కహింసాపరిభోధమై నన్ను మేలు

కొలిపె నానాఁడు పుత్రవత్సలతకంటె

నన్య మెద్దియుఁ గానరాదయ్యె దీన.

30

వ. నేఁడుమాత్ర మది కేవల మహింస యని సువ్యక్తమయ్యె
నయ్యది వ్యాపకరూపంబున నెపుడు స్వీకృతంబగు నపుడు
దానిసంస్పర్శనుండి యెవండు నిర్లిప్తుండై యుండఁగలఁడు?
దానిమహిమకుం గొలఁది శూన్యంబు.

31

మంజరి.

తండ్రి యిత్తటి నింత తాలిమి సూపు

నని యెంచనైతి, నత్యాశ్చర్యజనక

మై వన్నె కెక్కిన యతనిసైరణకుఁ

జర్పింప నాదుదోషపరిగ్రహంబె

కారణంబై నాకుఁ గానవచ్చెడిని

“ఈనేర మిఁక జేయ నిదె బుద్ధి వచ్చె”

నని బాసఁజేసి నిజాపరాధంబు

దండనగావింపఁ దగు నధికారి

ముం దొప్పుకొనుటయే మొదటిపాచితము

నే నిట్టికార్యంబు నెఱపుటంజేసి

“యీతనివిషయమై యిఁక భయం బుండ”

దని నన్నుఁగూర్చి నాయయ్య భావించె

అతండు మఱియు నాయందున్నముద్దు

తద్ద గావించె బెద్దయు సంతసించి.

32

౯ నాపితృనిర్యాణము-నామహావమానము

క. పదునాతేడలవయసు

న్నది నా కీనాఁడు నేఁడు నాతండ్రి వ్యథా

పదమునకు భగందర మను

గదమునకుం జిక్కెఁ బూర్వకర్మమువలన౯.

సీ. నాతల్లియును నేను బ్రాతఃబం టాకరుండు

నయ్యకుఁ బ్రథమగణ్యంబ యైన

యూడిగంబును సల్పుచుండెడివార; మం

దే నౌషధంబుల నిచ్చుచుంట,

మందులు నూలుట మఱి గట్టు కట్టుట
మున్నగునూడియమ్ముల నొనర్తు
ఎల్లరాత్నులఁ దండి కే బాదసంవాహ
నక్రియ నిచ్చమై నడపి “యింకఁ

తే. జాలు” నని వార లానయొసంగినపుడొ
నిదురకుం జిక్కునప్పుడో వదలువాడ
నయను గొల్చుట యన నాకుఁ బ్రియతమంబు
నాకు నొకనాఁడు నిందుఁ బరాకు లేదు. ౨

తే. నిత్యకృత్యంబులకుఁ జెల్ల నిలువ యుండు
సమయమును బాఠశాలకు జనక సేవ
కును విభాగించి యెప్పుడేని గురుఁడు ముదల
నిచ్చుచో మాఁపున వయాళి కేగువాడ. 3

క. ఆసమయందే సరిగా
నాసతికిం జాలు నిలిచె నా కవ్యిషయం
బీసమయమ్మునఁ దలఁచిన
వే సిగ్గు జనించు రెండువిధముల దళమై. ౪

వ. నేను విద్యార్థినయ్య బ్రహ్మచర్యంబునకుఁ దిలోదకంబుల
సమర్పించుటయు, నాధర్మం బగు విద్యావ్యాసంగంబు
కంటెను బై పెచ్చు చిన్ననాఁటినుండియు శ్రీవణనిశ్చలంబు
నా కాదర్శమగుట నాపరమధర్మంబైన పితృసపర్యకంటెను

అ త్మ క థ

మిక్కుటంబుగా భోగములకుఁ గొలుపునల్పుటయు,
నయ్యిరు తెఱంగుల లజ్జకుం గారణంబు లయ్యె నక్కాలం
బున.

క. కరములు జనకునిపదపం

కరుహంబుల నుండ సెజ్జగదిపై నెడ తాఁ
గర మాన నిలుచు భాస్కర
కరతాపం బడఁగు టాదిగ నిసీ! తనకున్.

౬

క. మత మాయుర్వేదము నం

చితలోకజ్ఞానము న్ని షేధించుతఱిన్
గతిఁ దప్పి లతాంగీనం
గతికిం గుతుకంబు నూపఁ గడఁగితి నకటా.

౭

క. తన సేవనుండి జనకుఁడు

నను వీడుటకై నిరీక్షణము సల్పుచు న
ప్పని దీటుడు నుప్పొంగుచుఁ
జనువాఁడం బడకగదికి శరవేగమునన్.

౮

సీ. అపుడే పితృవ్యాధి యగ్గలం బగుచుండె

జరిగె నానాటఁ బెక్కురచికిత్స

అవల నాంగ్లేయవైద్యము ప్రియుక్తంబయ్యె

గుణ మించుకేని చేకూరదయ్యె

ఇంక శస్త్రచికిత్సయే శరణ్యం బని
తలచి బొంబాయిపత్తనము సేరి
కోతవై ద్యమునగుదు ఖ్యాతిఁ గాంచినభిష
క్తేభరు నాశ్రయించితిమి; కాని
తే. “వలదు వల దీచికిత్స యీవయసునం” ద
టగుచు మాయంటివెజ్జ వారించె నతఁడు
గట్టివాఁ డౌట నాతనిపట్టు గెలువ
మఱలివచ్చితి మింటికి మఱుదినంబ.

ఆ. మాకుటుంబవై ద్యఁ డీకొన్నచోఁ దండ్రి
పుండుబాధ తొలఁగియుండుఁగాని
యీశ్వరేచ్ఛ భిన్న, మెవనికి మరణంబు
దరియువేశ మేలివెరపు దోఁచు ?

క. పదపడి మజ్జనకునకుఁ
ముదిరెన్ వ్రణబాధ, దేహమును శుష్కించెన్
బ్రదుకుపయి శంక వొడమెన్
జెదరెన్ ధైర్యంబు, పలుకుచేవయు నడలెన్.

ఆ. పడకయంద యెల్లపనులు ముగించు దు
స్థితి జనించెఁ గాని చిట్టచివర
గడియవఱకు నాతఁ డొడఁబడకుండె న
కార్యమునకు, నెంతకష్ట మైన.

అ త్మ క థ

వ. వైష్ణవమతమ్మున బహిష్కృద్ధింగూర్చి బిట్టకట్టచట్టంబు
లుంటయే దీనికిఁ గారణం; బట్టి శుచియు వాంఛనీయంబ!
కాని. ౧౩

సీ. అణుమాత్రమును రోగి యాయాస మందక
పాన్పు మాలిన్యంబుపాలు గాక
పరిశుద్ధి కావంతకొఱత వాటిల్లక
యుండుచండంబునఁ, బండియున్న
శయనంబునంద మజ్జనకృత్య మాదియా
నక్కఱలం దీర్చునట్టివెరపు
బోధించె భారతభూమికి నాంగ్లేయ
వైద్యశాస్త్రం; బిట్టి వర్ణనీయ

తే. శుద్ధి వైష్ణవమతధర్మసూత్రీకోటి
యందు సంతర్గతంబుగా నలరుచుండు
గాని నాతండి సలుపు నికృతినచర్య
నెంతయును వింత వొడమ నగ్గింతు నపుడు. ౧౪

మ ఛాన్ద క్క ర.

బెడిదంబగుతెవులు రేగి పెనఁగొనఁ దనయన్న యిట్లు
కడలేనియిడుమలం గుడుచుకథ విని నాపిన్నతండి
యడలాంది పోర్బండరుపురి నప్పుడ తా వీడనాడి
వడివడిపయనంబు లడర వచ్చెను ద త్సేవ సలుప. ౧౫

తే అన్న సెజ్జకుఁ బజ్జ నాపిన్న తండ్రి
కోర్కిమెయిఁ బవల్ నాల్లుజాల్లూరుచుండి
రేయి మమ్ములనెల్ల నిద్రింపనంపి
యత్తమిల్లుచునుండు నమ్మెత్తకలన. ౧౬

తే. ఇంతలోఁ గాళరాత్రి తా నేగుదెంచె
నిదియ పో! కర్మచంద్రిన కిజ్జగానఁ
దుట్టతుదిరే యటం చూహ తట్టదయ్యె
మా కనారతమై భీతిమాత్ర ముండె. ౧౭

క. అది నిసిఁ బండ్రొండవగడె
కదిసినసమయంబు; తండ్రికాల్లొత్తుచు నే
నెదిరించునిదురతోడం
గదనం బొనరించుచుంటిఁ గడిమి వెలుంగఁ. ౧౮

తే. నాయవస్థను దిలకించి నాపితృవృత్తి
“డే నిచట నుందుఁ, బవళింపు మీవు వెడలి”
యని వచించుడు నానందమున మునిగి
సెజ్జగది కొక్క పెట్టునం జేరినాడ. ౧౯

క. పాపము! నిద్రావశయై
నాపై దలి శయ్య నుండె, నవలా నవుడే
లేపితి, నే నట నుండఁగ
నేపగిదిం గూర్కు నామృగేక్షణ నిశలఁ. ౨౦

ఆ. అవలఁ గడచిపోయె నైదాటునిముసంబు
లంత భృత్యుఁ డొక్కఁ డరుగుదెంచి
“చాలజబ్బులోన జనకుఁ డున్నాఁడు లె”
డనుచుఁ బల్కెఁ దలుపు నట్టై తట్టి.

—౨౧

ఆ. చాలజబ్బులోన జనకుఁ డున్నాఁ డని
మున్నె తెలియుఁగానఁ దన్ని మేష
మందుఁ “జాలజ” బ్బటం చన నర్థవి
శేషమొందు దోఁచెఁ జిత్తమందు.

—౨౨

తే. అంత నే సెజ్జపై నుండి యపుడ దూకి
“యెట్టు లున్నది జనకున కేమి జరిగె?”
ననవుడు నెలుంగు రాల్చడ నతఁడు “బాబు
గారు మనలోకమును వీడినార” లనియె.

—౨౩

సీ. దుర్భరదుర్దంతదుఃఖంబు లజ్జయు
మూరిఁబోవుచు నన్ను ముట్టడించె
నంతట గురుఁ డుండునట్టిపట్టున కేగి
యసులువాసిన తండ్రియొడలిఁ గాంచి
“కామాంధకారంబు కనులఁ గప్పకయున్నఁ
బశువుత్తి కేను లోపడకయున్నఁ
దుదినిమేషంబులందును బిత్తమరణవే
గనఁ బాలు వడసియుందునుగదా య

తే. టంచుఁ జింతించినాఁడ; నే నయ్యకాళ్లు
పట్టుచుండ నతండు నాపాణియంద
జీవ మెడసి యుండును గాని చిన్నతండ్రి
కై వసం బయ్యె నట్టిభాగ్యంబు తుదకు. ౨౪

క. అతఁ డగ్గజుడెన నెప్పుడు
నతులంబగుభక్తి నూపు నట్టిఁడు; గానఁ
జతపడె నయ్యనఘున కీ
గతి నంతిమసేవ సల్పఁగలభాగ్య మహో. ౨౫

వ. అది యట్లుండె. ౨౬

తే. మరణవేదన కెంతయు న్మలసిమలసి
నిలువ దియ్యెడ లిఁక నంచుఁ దెలిసి గురుఁడు
పైఁగఁజేసి కలమ్మును గాగితమ్ము
నందికొని “సిద్ధమొనరింపుఁ” డని లిఖించె. ౨౭

క. తనసందిటఁ గల తాయె
త్తును గుత్తుక నున్న స్వర్ణ తులసీదామం
బును దీసివైచె నవ్వలి
క్షణమున లేడయ్యె నతఁడు జగమం దకటా! ౨౮

తే. ఒక్కదెసఁ దండ్రి యమభాధ సుక్కుచుండ
నొక్కదెస నే మరుల్కొంటి నువిదపై ని
మాయురే! యిది మాయనిమచ్చ యగుచు
నన్ను బాధించుచుండు ననారతంబు. ౨౯

సీ. మూడగునధ్యాయమును సంతరించుచు

మున్ను సూచించిన బన్న మిదియ
మెలకువమై నేను మెలంగంగ దగువేళ
విషయసక్తుండనై వెలయుకతన
మాతరపితలపై మహనీయమగుభక్తి
నా కుండినను, దాని నడపుకొఱకు
జంకుకొంకులు లేక సర్వస్వ మర్పింపఁ
జాలియుండిన నది చాల వెలితి

తే. వడియ యున్న దటంచు నేర్పడియె నిట్టి

నేర మేనాటికేని మన్నింపరాని

దగుట నే నేకపత్నివ్రతావలంబి

నయ్యఁ గామాంధుడ నటంచు నాత్మ నెంతు. 30

వ. పెద్దకాలంబు శ్రమించియుఁ బెక్కుగండంబులం గడచియు
నీలోపంబు రూపుమాపఁగల్గితి; వెండియు. 30

ఆ. నరముఁబోనికూన నాచాన కిత్తరు

ణానఁ బుట్టి మూడునాల్గునాళ్ల

కసువులం దొఱంగె నగతియ కాక వే

టొండుభంగి జరుగునోటు? వగవ. 31

వ. నా తెలివిడిం గుర్తించి పరిణేతు లెల్లరుం గన్ను దెఱతురు
గాక ! 33

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

క. ఆటవయోఁ డాదిగఁ బదు

నాటవయబ్బంబుదనుక నలు విద్యావ్యా

సారమ్ము నెఱపి పెక్కులు

నేకిచితి న్విషయముల మనీషులకరుణఁ.

స. కాని మతసంబంధిప్రబోధంబు నా కిసుమంతయేని పాఠ
శాలయందు లభింపదయ్యె, సద్దానిఁగూర్చి నాపరిసరమ్ముల
నించించుక యెఱుంగుచుంటి మతంబన నాత్మసాక్షాత్కా
రంబనియొండె నాత్మజ్ఞానం బనియొండె నాయాశయమ్ము

ఆ. నేను వైష్ణవుండఁ గాన విష్ణ్వలయ
మునకుఁ బెక్కుమార్లు చనెడివాడఁ
గాని దాన నిచ్చ కల్గద! మఱి నన
హ్యంబు వొడమె దానిడంబ మరయ. 3

క. అట నీతివిరుద్ధము లగు
ఘటన ల్లల వనియుఁ దెలిసెఁ గావున నే న
చ్చటు తొక్కుట విరమించితి
నిటు దేవాలయము నాకు నించకపోయెన్. ౪

తే. అట్లగుట నాకు విష్ణ్వలయంబువలనఁ
బటువడినట్టి దేమిఁ గన్పట్టదయ్యె
గాని కోవెల నా కీయలేని దాని
నొసఁగె మాయంట వసియించుమునలిదాది. ౫

తే. అమ్మగువ రంభ యను పేర నలరుచుండుఁ
గరము వాత్సల్యమున నన్ను గారవించు
నామెపై నాకు విశ్వాస మగ్గలంబు
విస్మృతికి రాదు నేఁడు నవ్వెలఁదిచరిత. ౬

క. భూత ప్రేతము లన నేఁ
గాతరతం జెందుచుంటఁ గని తత్పతి “నీ
భీతిన్ బోకార్చగ వి
భ్యాతం బగు రామనామ మౌషధ” మనియెన్. ౭

క. అనవుడు నాభయబాధం

దునుమాడ జపంబు నేయఁదొడఁగితి నతిపా

వనరామనామమంత్రం

బనూనవిశ్వాసపూర్ణ మగుచిత్తమునన్.

౨

వ. అయ్యది పెద్దకాలంబుమాత్రము కొనసాగదయ్యె, నల్ల
య్యు లేఁబ్రాయమ్మున మున్నానసక్షేత్రంబు నాశ్రయించిన
యవ్విత్తనమ్ము రిత్త కాదయ్యె నీనాఁడు రామచామంబు నా
కప్రతిహతం బగు నోషధి యగుటకు నాఁడు మా రంభ
నాటినబీజంబ కతంబు.

౩

సీ. అపుడ రామచరిత్ర నతిభక్తి బరియించు

ఘనుఁడు నాపెదతండ్రితనయుఁ డొకఁడు

నాచిన్నయన్నకు నాకును నేర్పించె

రామరక్షాస్తోత్ర; మేము దానిఁ

గంధర్వ మొనరించి కడఁకమై మజ్జన

పర మెల్లరేపులం బఠనసేయఁ

బూనితి; మిప్పున్కి పోరుబందరు వీడి

యల రాజకోటయం దడుగు మోపు

ఆ సరికి నడలె; దీనిఁ జలుపుటయందుఁ బ్ర

త్యయము కుదురకున్న నాదినుండి

భ్రాతృగౌరవంబుఁ బ్రస్తుటోచ్చారణా

హంకృతియుఁ గతంబు లగుచు నచ్చె.

౧౦

క. బందరులో మజ్జనకుఁడు
మందుం దినువేళ నెల్ల మాఁచుల నమృత
స్యండిని రామచరిత్ర) న
మందానందానుభూతిమై వినుచుండున్.

౧౧

తే. రాణగన్న “లాధామహారాజ” సూరి
రామచరణారవిందచింతామరంద
పానపరిమత్తచిత్తుఁ డప్పట్టునందు
వక్త యయ్యె బిల్వేశ్వరావాసవాసి.

౧ ౨

మంజరి.

అతఁడు కుష్టవ్యాధి కగ్గమై తొల్లి
యాషఢసేవనం బాసింపఁబోక
బిల్వేశనిర్మల్యబిల్వపత్రముల
గాయంబులకుఁ గట్టి కడుభక్తితోడ
రాత్రిందివమ్ము శ్రీరామనామంబు
జపించి దుర్వ్యాధిజయ మందె నంట;
ఇది నిజంబో! కాదో! యెటులైన నేమి
నాకు నిచ్చరితపై నమ్మకం బొదవె.

౧౩

క. మృదుమధురస్వరసంపద
పొదల నతం డతులభక్తిపూరితుఁడై చౌ
పదముల ద్విపదలఁ బాడుచుఁ
బదార్థముం దెల్పు హర్షపరవశుఁ డగుచున్.

౧౪

తే. అతనితోఁ బాటు శ్రోతృసంతతియు నొడలు

మఱచు నవ్విసుకలియె రామాయణంబు

మీఁదఁ గల్గించె నాకు నత్యాదరంబుఁ

బదియుమూఁడేడు లుండు నప్పటివయస్సు. ౧౫

తే. భక్తిపూరితకావ్యప్రపంచమందు

దివ్యకవితాకళాసముద్దీపితంబు

తులసిదాసకృతంబు నిస్తుల్య మంచు

విశ్వసించు నిపుడు రామవిభుచరిత్ర. ౧౬

వ. తదనంతరం బేము కతివయమాసమ్ములకు రాజకోటకుం
జేరితి మందు హరివాసరంబులం దెల్ల భాగవతశ్రావణమ్ము
ప్రవర్తిల్లుటంజేసి తదాకర్ణనకుతూహలాయ త్తచిత్తండ్లనై
యే నప్పుడప్పు డప్పురాణగోష్ఠికిం జనితి, గాని
పౌరాణికుండు రచ్చకున్ మెచ్చువొడము వడువున వా
క్రచ్చువాడు గాఁడయ్యె; నప్పొత్తమ్ము బత్తికిం దావలం
బని యిత్తటి నెఱింగినాఁడ; నద్దాని నాతల్లిబాసం జదివి
పారవశ్యంబు నందితి వెండియు. ౧౭

క. వారణనగరమ్మున ము

వ్వారము లే నుపవసించువడి సంతర్వా

ణీరత్న మదన మోహనుఁ

డారమణీయార్థకల్పనాగారమునన్. ౧౮

క. భాగవతంబున సయ్యయి

భాగంబుల వినిచి న న్నపారం బగు ము

త్సాగరమునఁ దోగించె మ

నోగతసంతాపరాశి నుగ్గొనరించెన్.

౧౯

సీ. అత్తటి “మదనమోహనుఁబోని భక్తావ

తంసంబు భాగవతంబుఁ జిన్న

తనమంద వినిపింప వినఁగల భాగ్యమ్ము

గల్గిన నాకు నక్కాలమంద

యద్దానిపై గాట మగు నాదరంబు సి

ద్ధించుఁగదా!” యంచు నెంచినాడ

నపు డుద్భవించు శుభాశుభసంస్కార

ములు సుస్థిరంబులై నిలుచుఁగాన

ఆ. భాగవతమునట్టిభవ్యకావ్యంబుల

బాల్యదశను వినుటఁ బడయనైతి

నే! యటంచు నాకు నెల్లవేళల విచా

రంబు వొడము మానసంబునందు.

౨౦

వ. అయినను.

౨౧

తే. అఖిలమతసంప్రదాయమ్ములందు నాకుఁ

గుదిరె సమదృష్టి యలరాజుకొటలోన

నందు హిందూమతమ్మునయందు మివులఁ

బాదుకొనిపోయె నాదరభావగరిమ.

౨౨

క. అచ్చట నాతలిదండ్రిలు
నిచ్చలుఁ జనుచుందు) రామనిలయంబునకున్
జిచ్చుకనువేల్పుగుడికిం
బొచ్చె మ్రొడయైన బత్తి పొంపిరివోవన్. ౨౩

క. నను వార లనుదినంబును
గొనిపోవుచు నుండువారు గుడికిం దమవెం
టను; విమలచిత్తమునఁ బ్రా
ర్థనగీతులఁ బాడుచుండెదను నేను నటన్. ౨౪

క. వెండియు జైనగురు ల్గురు
దండకు వేంచేసి పెక్కుధర్మంబులపై
మెండుగఁ జర్చల నెఱపుచు
నుండెడివా రెపుడు శోభిత లోహా! యనఁగన్. ౨౫

వ. అదియునుంగాక. ౨౬

సీ. కలరు మత్పితకు మిత్రులు పెక్కుగు మహమ్మ
దీయులుఁ బార్శ్వలు ధీరమతులు
తమమతంబులఁగూర్చి తగురీతిఁ బలుమాటలు
వచించుచుండెడివారు నారు
వినుచుండు నవధానమును బేర్చిపేర్చియు
నైలయ నాతండ్రి తద్విషయమెల్ల
నతని కేఁ బరిచర్య లాచరించుచునుంట
నాలించువాడ నయ్యాయించర్చ

తే. లిట్టిలాభంబులన్నియు నెనసి మతము
 లన్నిటం దుల్యగౌరవం బంకురింపఁ
 జేసె నా కప్పు; వృద్ధోపసేవనంబు
 వలన సిద్ధింపఁజాలనిఫలము గలదె ?

౨౭

వ. అయ్యదన న్నా కొక్కకై స్తవమతపరిచయంబు శ్లేషించి
 యుండె న త్తరుణంబునం దేతన్మతప్రచారకులు కొందఱు
 మాపాఠశాలచెంతకుఁ జేరి.

౨౮

క. హిందువుల వారివేల్పుల
 నిందించుచుఁ బల్కుచుండ నే డెందమునం
 దందుల కెంతయు నేవం
 బందితిఁ దన్మతమునం దనాదర మొదవక.

౨౯

మంజరి.

అపుడె పేరందిన హైందవుం డొకఁడు
 కైస్తవమతదీక్షఁ గైకొనె ననియు
 నవల గోమాంస మాహారింపుటయును
 నింద్యమా మధుపాననియతిఁ గొంటయును
 దనవేషభాషలం దలఁగింపుటయును
 నాతని కనివార్య మైపోయె ననియుఁ
 గోటలం బేటలం గోల హెచ్చయ్యె
 నది వినుడుఁ “జివుక్కు” రనియె నామనసు.

౩౦

తే. ఆఁబొలనుఁ దింట మద్యంబు నానుచుంట
వేసమునయందు బాసపై వెగటుఁగొంట
నెద్ది శాసించు నది మతంబే యటంచుఁ
దలఁచితీం గోపతాపము ల్కలఁతవెట్ట. 3౧

క. ఈనడుమంత్రపుఁగై స్తవఁ
డేనెరసో పరిగణించి హిందూమతవి
జ్ఞానమ్ముల నిందింపం
బూనినవాఁ డనియుఁ గర్ణపుటములఁ దాఁకెన్. 3౨

వ. ఇప్పరిస్థితులెల్లఁ గైస్తవమతంబుపై నాకు రోతఁబుట్టింప
హేతువు లయ్యెఁ దక్కినమతమ్ములందు నాకుఁ దుల్యాద
రంబు వొడమె నని నొడివినంతమాత్ర నీశ్వరునియందుం దిరం
బులగు శ్రీధ్వాభక్తులు జనియించె ననంబోలదు; వెండియు.

తే. మనురచితధర్మశాస్త్రంబు జనకపుస్త
కాలయస్థంబుఁ గన్గొంటి నపుడు, దానఁ
దనరు సృష్ట్యాదిచర్యలం దఱచిచూడ
నీశ్వరునిమీఁదినాశ్రీధ హెచ్చదయ్యె. 3౪

క. ఇంచుక నా స్తిక్యముఁ బా
ప్తించెను నా కపుడు, నామదిం గల శంకల్
వించితీఁ జదువరి యని పే
ర్గాంచిన పినతండ్రిపట్టికడఁ దగు భంగిన్. 3౫

తే. అతఁడు నాసందియమ్ముల నడఁపఁబోక
తగవు నీ కిట్టిప్రశ్న లిత్తరుణమందు
వయసు హెచ్చినవేళ సర్వంబు నీక
యెఱుకవడుఁ జమ్ము! పొమ్మంచుఁ గఱదలాడె. 31

వ. అనుటయు. 32

ఆ. మిన్నకుంటిఁగాని నన్నుఁ బీడించుట
మానదయ్యెఁ దదనుమానరాశి;
మఱియుఁ జోద్యమయ్యె మనువు భోజ్యాభోజ్య
విధులు నిర్ణయించువిధముఁ గన్న. 33

వ. అందు లోకాచారవిరుద్ధంబుగా మాంసభక్షణంబు సంగీక
రించు ధర్మసూత్రంబులు కొన్ని కానంబడియెఁగాని. 34

తే. విద్యయు వివేకశక్తియు వృద్ధియైన
నీడు ముదిరిన ననుభూతి యెక్కుడైన
నపుడ యీసంశయములెల్ల నడఁగిపోవు
నని తలఁచి యూరకుంటి నయ్యవసరమున. 35

అ. ఇట్లు లభుడు మను వహింనాప్రబోధ మొ
సర్పకుంట మున్ను నాయొనర్చు
తరసభక్షణంబు తద్ధర్మశాస్త్రస
మ్మతమ కా యటంచు మదికిఁ దోఁచె. 36

తే. సర్పమత్కుణముఖజంతుసంతతులను
హతమొనర్చుట నీతినమ్మతమ యంచుఁ
దోచుటం గొన్నినల్లులఁ బీచమడఁచి
నాఁడ నక్కటిక న్నీడనాడి యపుడు. ౪౨

వ. ఐనను జగత్తునకు నీతి పునాది యనియు, నద్దానికి సత్యంబు
మొదటియాదరు వనియు, నాయుల్లంబున దృఢవిశ్వా
సంబు పాదుకొనియెఁ గాన సత్యంబు నాకు వలయునర్థంబు.
దానిగొప్పతనంబు నిరంతరము నాదృష్టిం బుష్టినందు
చున్నయది. వెండియు సత్యముంగూర్చి నా కావించులక్ష
ణంబును విస్తరిల్లెడి; నదియునుంగాక. ౪౩

సీ. * “సలిలంబు నీకు నీఁగలిగినవానికి
నిష్టమృష్టాన్నంబు నిడఁగదయ్య
కేల్గొమ్మ నిమవానికిం భక్తిసంయుక్తిఁ
జాఁగిల్లి జోహారు సలుపవయ్య

* పాణి ఆపనేపాయ భటుం భోజనతోదీక్షే
ఆపీనమావేశిత దండవత కోడేకీజే;
ఆపణఘా నేదామ కామ మహోరోమఁ కరీ ఏ
ఆపణగారే పాణి తేతనా దుఃఖమాం మరీ ఏ
గుణకేడేతో గుణదశ గణో మన వాచా కర్మ కరీ
అవగుణకేడే జేగుణకరే లేజగమాం జీ త్యోసహి.

అ త్మ క థ

తృణకణం బేని నీ కీచ్చువుణ్యాత్మన
కపరంజినాణె మీయంగదయ్య
కడగండ్ల నీకుఁ చోడ్చడెడివానికి నీశ
రీరమేఁ గోసి యర్పింపవయ్య

తే. ఇచ్చుచో నొండు దశగుణం బిచ్చు టొప్పుఁ
గీడుఁ గూర్చిన మేలు గల్గించు టుటవు
చిత్తవాక్కర్మశుద్ధిమైజేయు వీని
నెవ్వఁ డాతండఁ గెల్పుఁబో! యిజ్జగంబు".

రర

తే. అనెడు గుజరాతసీతిపద్యం బొకండు
నామనంబునఁ దద్దయు నాటుకొనియె
నందుఁ “గీ డొనర్చిన మేలు నాచరింపు”
మన్నసూక్తి జీవనసూత్ర మయ్యె నాకు.

రశి

౧౧ సీమకుఁ బ్రయాణసన్నాహము

క. పదునెన్నిదివందలయె

నృదియేడవయేట జయము వడసితి నే నిం

పాదపఁ బ్రవేశపరీక్షను;

బిడపఁ గళాశాల కేగఁ బ్రయపడినాఁడన్.

వ. అంత భావనగరమ్మునం గల శ్యామలదాసకళాశాలకుం
జేరియందుఁ జదువం దొడంగితిఁ గాని యచ్చటియుపన్యా
సంబులు నాతల కెక్కమి నుక్కిరి బిక్కిరి యయ్యె నిందు
నాచార్యులలోపంబు రవంతయుం గానరాదు. వారి కెం
తేని ప్రసిద్ధియుం గలదు. నా కనుగాయతనంబ దీని కెల్ల

నిదానంబు. ఇట్లు బహుప్రయాసమ్మునఁ గాలంబు నీడ్చుచు
నర్థవార్షికవిశ్రాంతిదనమ్ములం గడప నింటికిఁ బోయితి
నయ్యవసరంబున మాకుటుంబమునకుం బ్రాజెలికాఁడును
హితుండును విప్పుండును జదువరియు లౌకికజ్ఞానపూర్ణుం
డును నగు “మాపుజీదవే” యనునతం డొకనాఁడు మా
నెలవునకు వచ్చె నితనిని మేము “జోషి” యనియుం
బిలుచువారము.

౨

తే. అతఁడు నాతల్లితోడఁ బెద్దన్నతోడ
మాకుశలవార్తలం గూర్చి మాటలాడు
వేళ నాకళాశాలాప్రవేశ మెఱిగి
యిట్లు వచియించె నాదరం బుట్టిపడఁగ.

3

మ. తలక్రిందయ్యెను గాల మిష్ట తగువిద్యల్ నేర్వమింజేసి మీ
రలు మీపూర్వులకై వడిం బ్రెగడలై రాజేంద్రులందన్ని యు
జ్జ్వలకీర్తిం గనఁజాల రీతఁ డయినకా సద్విద్య నార్జించి వా
రలవాసిన్నిలువంగఁబెట్టునటు లీరల్ యత్నముంజేయుడీ.

సీ. ఇతఁడు పట్టపరీక్షఁ గృతకృత్యుఁ డగుట కిం
కను నాలుగై దేండ్లు గడవవలయు
అపుడైన నేచిన్నయధికారమో గాని
పెగ్గడపదవి నార్జింపఁజాలఁ
డెన్నినాళ్లో పట్టు మున్నందనుండు కే
వలరామువలె న్యాయవాది యగుట

కానాఁటి కెందఱో న్యాయవాదు లమాత్య
తాసిద్ధికై ప్రయత్నం బొనర్తు

తే. ర ట్లగుట వీని సీమకు నంపు టొప్పు
నచట బారిష్ట రగు టనాయాన మందు
రింటికిం జేరవచ్చు మూఁడేండ్లలోన
వెచ్చమున కొక్కనాల్గైదు వేలు చాలు.

౫

తే. పిలిచియిత్తురు బారిష్టరుల కమాత్య
పదవి నెందేని ధారణీపతులు వేర్మిఁ
దడవునేయక మోహనదాసు నంపుఁ
డాంగ్లభూమికి; నాహర్ష మతిశయిల్ల.

౬

తే. మత్సుతున కచ్చటం బెక్కుమంది నెయ్యు
రున్నవారు ప్రసిద్ధిని గన్నవారు
వారి కతఁ డిచ్చు నెఱుకకై వలయు కమ్మ
లితని కిబ్బంది కలుగ దొక్కింతయేని.

౭

క. అతఁ డి ట్లని నే నాతని
హితమ్ము నీకొన్నయట్ల యెంచి కృపాము
దిగితదృష్టి నన్నుఁ గన్గొని
“కుతూహలము లేదే? సీమకుం జన నీకున్.”

౮

తే. అనుడు నుప్పొంగి సంతోషవనధి బుగ్గిరి
 “యింతకంటెను స్పృహణీయ మెద్ది కలదు?
 సిద్ధముగ నుంటి నింగ్లాండు చేరి చదువ
 నెంతరయముగ నంపిన నంతలగు.”

౯

వ. అని పల్కి “త్వరితమ్ముగాఁ బరీక్షలయం దారి తేఱుట
 కష్టసాధ్యమ్ము కాన వైద్యశాస్త్రంబుపై నామనంబు
 తవిలి యున్నది. దానిం జదువ సమ్మతించురే?” యనిసేను
 వారిం గోరుడు మదగ్గజుం డి ట్లనియె.

౧౦

.మంజరి.

ఎఱుంగవే మనతండ్రి యెన్నేనిమార్లు
 వైద్యం బటన్న నేవంబును గనుట
 “మన మల్ల వైష్ణవమతమునం దుంట
 మనకుఁ బీనులఁగోత మర్యాదయగునె”
 అని వార లపుడప్పు డాడుచు నుంట
 నినుఁ గూర్చియే సుమీ! నిక్కంబు సరయ
 న్యాయశాస్త్రంబు నీ వభ్యసించుటయె
 జనకపాదులకు నిష్పంబైన సేత.

౧౧

తే. అనుడు జోషియు నప్పల్కు లనువదించి
 “యితరశాస్త్రంబులం గోర్కి యేల నీకు
 న్యాయశాస్త్రంబె నిన్ను జేగీయమాన
 చరితుఁ గావించు మదుపదేశంబు వినుమ.

౧౨

వ. ఇట్లు బోధించి యప్పాఱుండు మాయమ్మకడ సెలవునంది
నిజనివాసంబునకుం జనియె సంత. ౧౩

సీ. ఆశాలతాజాల మది నామనోవీధి
నల్లిబిల్లిగ నట్టె యల్లుకొనుడు
నిర్మింపఁ బూనితి నిరుపమశిల్పసం
పద పెంపు దీపింప బయలిమేడ
“లర్థంబు తగినంత యలవడు తెట్లొకో
ఖండాంతరముల కేకాకి జేసి
యీతమ్ముగుఱ్ఱ నేరీతిఁ బంపుదు నొకో”
యనుచింత మున్నె నాయగ్రజుండు

ఆ. నన్ను విడువలేక నాతల్లి నిర్మల
ప్రేమమూర్తి యార్తి బిట్టు వగచి
మద్విదేశయాత్ర మానింప నొకయుక్తి
పన్ని యిట్టు లనియె సన్నుఁ గూర్చి. ౧౪

క. అన్నా! కలఁడు గదా మీ
పిన్నయ్య కుటుంబమునకుఁ బెద్ద యతఁడు ము
స్సెన్నిందుఁ దదంగీకృతిఁ
గొన్నా మన మెల్ల నరసికొందము పిదపఁ. ౧౫

వ. నావుడు నాయన్న యిట్లనియె. ౧౬

అ త్మ క థ

సీ. పరికింపఁ బోరుబందరుదివాణంబుపై
మన కించుకంత స్వామ్యంబు గలదు
నేఁ డచ్చటం గార్యనిర్వాహకపదంబు
నందు “లేలీ” యనునతఁడు వెలయు
అతనికి మనయందు నాదరం బధికంబు
మఱియుఁ బితృవృత్త నమ్మాననీయుఁ
డెంతేని మన్నించు నిపుడు నీవిద్యకై
యొడయండు కొంతసా మ్మొసఁగునట్లు

తే. లతఁడు తోడ్పడవచ్చు నం చనుడు నాకు
నచ్చె నప్పల్కు లుత్సాహ మెచ్చిపోయె
నపుడ పయనంబు గట్టి నాల్గై దునాళ్ల
కేఁగితిని బందరున కొంటె నెక్కి సుక్కి. ౧౭

ఆ. అంతఁ బిన్నతండ్రిచెంతకుఁ జేరి సా
ష్టాంగవందనంబు నాచరించి
విషయమెల్ల విన్నవించుడు శ్రద్ధమై
నరసి యాతఁ డిట్లు లానతిచ్చె. ౧౮

తే. భారతీయుండు నిజమతాచారసరణి
విడువ కింఁగ్గాండునం దుంట కడు నసాధ్య;
మేమిభేదమ్ము గాన్పించు నిపుడు వెలయు
నల్ల బారిస్తరునకును దెల్లదొరకు. ౧౯

క. అతఁ డశనమ్ముడెన విధి

ప్రతిషేధము లుఱఁడు ధూమపానంబు ననా

రతముం గావించును సి

బ్బితి మాలి ధరించు నాంగ్లవేషము నిస్సీ. ౨౦

వ. మనకుటుంబ మిట్టిమనుగడకు దూరమైయుంట యెంతయు
నుచితంబు; మఱియు. ౨౧

తే. అచిరకాలంబునం దీర్ఘయాత్ర కేఁగ

నుంటి నే నింకఁ బెక్కునా ఘంట కల్ల

కాటికిం గాళ్లు సాచి యేకరణి గడలి

పయన మంగీకరింతు నిప్పట్టునందు. ౨౨

తే. ఐన సీహాక కే విఘ్న మాచరింప

నొల్ల నితఱి నీకు నీతల్లి యొసఁగు

సమ్మతియె ముఖ్య మామె కిష్టంబ యైన

నీవు గ్రక్కునఁ బొగయోడ నెక్కవోయి. ౨౩

క. ఏ నడ్డ మాడ నని య

మ్మానినికి నివ్వన్ వింపుమా! తత్సతి నీ

కాన యొసంగిన వేసుం

బూని శుభాశిస్సు లొనఁగి పుచ్చెదఁ జమ్మా. ౨౪

ఆత్మకథ

సీ. అనవుడు నుప్పొంగి “యంతియ చాలు నో
యనఘ! మజ్జనయిత్రియాజ్ఞ వడయ
నిక యత్న మొనరింతు నింకను మీ రొక్క
సాయం బొనర్పుఁ డీసమయమందు
నాసీమపయనంబునకు “లేలీ”దొర కొంత
యార్థికసాహాయ్య మాచరించు
గతిఁ బరిచయపత్రి మతని పేర నొకండు
దయ సేయుఁ డో పిన్నతండ్రి!” యనిన

ఆ. “నే లిఖించు పెట్టు? నీవ విన్నప మొన
రించుకొ మ్మతండు మంచివాఁడె
మనకుటుంబ మన్న మన్నన సూపు సా
యం బొనర్పవచ్చు నర్హభంగి.” ౨౧

వ. అని పల్కి యతండు నన్న మిన్నకయ పంపె నీపాటి
మేలొనర్ప నాపితృవృత్తం డేల నిరాకరించెనో చెప్పఁజాలఁ
గాని తా దూష్యం బని విశ్వసించు నాఖండాంతరప్రయా
ణమ్మునకుఁ బ్రత్యక్షసాహాయ్య మాచరించుట యుచితంబు
గా దని యతండు వెన్నాడి యుండు నని నాతలంపు. ౨౬

క. అంతట నే “లేలీ”దొర
చెంతకుఁ జని వంగివంగి చేసి ప్రణామం
బెంతయు మెలఁకువఁ బూని హృ
దంతర్గతవాంఛితంబు నాతనితోడన్.

౨౭

తే. మనవి నేయుడు “నే మణుమాత్రమేని
దోడుపడ మిట్లు పట్టభద్రుండ వైన
వెనుక మముఁ జూడ రమ్మ పా” మ్మనియె నాతఁ
డట్ట నిల్వన నీ తైతి నపుడు నేను. ౨౮

ఆ. ఆన లెల్ల నిట్లు వీసరవోవ న
చోటు వాసి రాజకోట సొచ్చి
జోషికి న్మదగ్గజునకును దల్లికి
దెలిపితిం బ్రయాణఫలిత మెల్ల. ౨౯

క. అత్తటి జోషి ననుం గని
“చిత్తమ్మనఁ దత్తరమ్మ సెందక యెం దే
చిత్తమ్మ నప్పుగాఁ గొని
యుత్తమకార్యంబు దీని నొసరుచు టొప్పున్ ” ౩౦

క. నావుడు ఋణంబు వ్రణము గ
గా! వల దీనేత నాదునర్థాంగివిభూ
పావిసర మమ్మి పడమటి
దీవికిఁ బోదగదె యంచుఁ దెలిపితి నేనున్. ౩౧

తే. “అంతదూరంబు వో నేటి కనుజ! నాదు
సర్వశక్తులఁ జూపి విశ్వప్రయత్న
మాచరించి సిద్ధ మొనర్తు నర్థ” మని స
మగ్గి మగు పేర్నికె బలికె మదగ్గజుండు. ౩౨

తే. అతఁడు ప్రేమించు నన్నఁ దా సుతునివోలె
 నతనియాదార్యసంపత్తి కవధి సున్న
 యతనియెడ నాకు ననుపమంబైనభక్తి
 యతనిదెస నాకు విశ్వాస మగ్గలంబు.

33

సీ. మజ్జనయిత్రికి మాత్ర మిష్టంబు గా
 దయ్యె నింకను మదీయప్రియాణ
 మాంగ్ల దేశమున కరిగినగోవాళ్లు
 భ్రష్టు లయ్యెద రెల్లవగల నంచు
 నామె కొక్కఁడు సెప్పె నంజక గోమాంస
 మారగింతు ర టంచు నాడె నొకఁడు
 మదిరఁ ద్రావక యున్న బ్రదుకలే రనె నొకం
 డేమేమొ బోధించె నింక నొకఁడు

తే. డిట్టికత లామెచిత్తమ్ము నట్టె కలఁత
 పెట్ట నాయమ్మ “పట్టి! నీ వెట్లు లెల్ల
 చెట్టలకుఁ బుట్టినిలై న సీమ నుందు?
 విట్టలం బగుకీర్తి నట్టెటఁ గలపి ”

34

క. అని నన్నఁ బృచ్ఛ సేయుడు
 జననీ! నీ కేల యిట్టిశంకలు ఋజువ
 ర్తన మించుకేనియు న్విడ
 నని శపథ మొనర్తు నమ్మవా? నాపలుకుల్.

35

క. ఏదే నపాయ మున్నన్

గా దని వారించుఁ గాని *కామక పామ్మం

చాదేశింతురె? మనగురు

పాదు లొడంబడుదు రొక్కొ భ్రాతలు సెపుమా. ౩౬

ఉ. నాపుడుఁదల్లిపల్కుఁబ్రయనందన! నీహృదయంబుదూష్యపుం
ద్రోవలద్రొక్కదంచెఱుఁగుదుంజుమినే; నటులయ్యుదూరపుం
దీవుల నున్న వేళ దురతిక్రమమై పరధర్మమంటి ని
న్నేవిధినీడ్చునో! చెడుగునెంచిశుభంబుగణించుటొప్పగున్.

వ. ఇప్పట్ల గింకర్తవ్యతామూఢనై యే నున్నదాన. నా సం
దియమ్ముల బేచరజీస్వామికి విన్నవించుఁగాక! యని పల్కి
తొలుత మఱులజుండును బదంపడి జైనసాధువు నై
మాక్షేమంబుల నిచ్చలు నిచ్చగించు నక్కర్థందిం జేరి తన
భావమ్ముల నెల్ల వెల్లడింప నతండు నాపోకకు ననుకూలం
డై యామె కిట్లనియె. ౩౮

తే. నిజమరి యితండు దీన సందియము లేదు

గాన నిత్ర్తి మూఁడు వాగ్దానములను

వీనివలనం గ్రహించి యవ్వెనుక సీమ

కంపఁ దగు నట్టు లైన భయంబు రాదు. ౩౯

ప. అని పల్కి.

౪౦

* ఇది “తప్పక” యనునర్థముగల దేశ్యపదము.

ఆ త్మ క థ

తే. “మాంసమును మెక్క మద్యంబు మరగ నెపుడు
సంగనం దాఁక” నని యతం డాచరింపఁ
జేసె నాచేఁ బ్రమాణ; మిబ్బాస యైన
పిమ్మట న్నాదుజనయితి సమ్మతించె.

రగ

సీ. పదపడి నాసీమపయనంపుముచ్చటల్

రగ

తెల్ల మయ్యెను వీట నెల్లరికిని
నను వీడుకొల్పు నున్నతపాఠశాలలో
నడచెను సమ్మేళనం బొకండు
తత్సభ న్నాదుకృతజ్ఞత సూచింపఁ
గూర్చితిఁ గొన్నిపల్కులు శ్రమించి
చదువఁ బూనుడు వానిఁ దుదలేనిభయము న
గ్గల మైన కంపమ్ము నలముకొనియె
తే. అవల నెయ్యమ్ముఁ దియ్యమ్ము నతిశయిల్లఁ
బెద్ద లొసఁగెడి దీవనల్ పెక్కు వడసి
యాదరంబున నగ్గిజుం డనుగమింపఁ
బయనముం గట్టినాఁడ బొంబాయిపురికి.

ర ౨

౧౨ జాతిబహిష్కారము

- సీ. అన్యజ్ఞసనిషన్పు నంది దీవన పొంది
 పసిబిడ్డ నెడఁబాసి పడఁతి విడచి
 నవనవోత్సాహంబు నటియింప బొంబాయి
 నగరంబునకుఁ జేరినాఁడ నేను
 తత్ప్రత్యులై మించు మిత్తు లియ్యది గ్రీష్మ
 సమయంబు భారతజలధి యిప్పు
 డల్లకల్లోలంబు నతిభయంకరము నై
 యుండును హేమంత మొదవుదనుక
- ఆ. సాగరప్రయాణ మాఁగుఁ డటంచు నా
 యన్నతోడఁ బల్కు నాతఁ డచటఁ
 దనదు మిత్తునింట నను డించి మా బావ
 కప్పగించె మత్ప్రయాణధనము.

అ త్మ క థ

వ. వెండియు నాకు వలయుసాయంబు నెల్లఁ గావింపఁ దన
నెచ్చెలులం గోరి తా రాజకోటకుం జని తనకొల్పునం
జేరె సంత. ౨

ఆ. పొద్దు వోవదయ్యె బాంబాయిలో నాకు
గడియ వత్సరంబుకరణి దోచె
బవలు రేయి సీమపయనంపునుద్దులే
పలవరింత లాయె బలువిధాల. 3

తే. ఇంతలో మత్కులంబువా రేను సీమ
కేగుటం గూర్చి చర్చించి యిది నిషిద్ధ
కృత్య మని యెంచి నన్ను బహిష్కరింప
నిశ్చయించిరి రోసంబు నిట్టవొడువ. ౪

క. వా రందుల శొకరచ్చం
గూరిచి నను బిల్వ జంకుగొంకుల నెదకున్
దూర మ్మొనర్చి తత్సభఁ
జేరితి నత్తెగువ యెట్లు సిద్ధించె నహా! ౫

ప. పదంపడి మజ్జనకునకుం బెలికాఁడును మాకు నెడబందు
గుండును మా “మోఢు” వై శ్యకులంబునకుం బెద్దయు నగు
సెట్టి నా కిట్లనియె. ౬

మంజరి.

సీమకుం బయనంబు సేయంగ నీవు
నిశ్చయించితి వంచు నే మెఱింగితిమి
మనకులక్రమసిద్ధమర్యాద నరయఁ
గడలిపై నేగుట కానికార్యంబు
నిజధర్మసంరక్ష నెఱపు టచోట
దుశ్శకం బని చెప్పదురు పెద్ద లెల్ల
దొరలతోడం గూడి దురోభిజనంబు
నారగించుట తప్ప దందు రద్దీవి
నిట్టిదుష్కార్యంబు నెట్లాచరింతు
పుజగింపుము నీదురుద్యోగబుద్ధి.

౭

చ. అనవుడు సీమ కేగుటరవంతయుదూష్యముగాదువిద్దియఁ
బనివడి యభ్యసించుటకె పై నముఁగట్టితి నేను మాంసముం
దిననని కల్లుఁద్రావనని దీక్ష మెయి స్సమయం బొసర్పితిఁ
జననిసమక్షమం; దదియ నాకు ననుం బరభూమినెంతయుఁ.

మ. అని నేఁ బల్కిన సెట్టి యిట్టు లనె గుఱ్ఱా! సీమకుం జేరినం
తనె నీదీక్షలు నీప్రమాణములు సిధర్మంబులుఁ జాటు; నా
కును నీతండ్రికి నున్నతీయ్య మది నీకుం దెల్లమే! కానఁ గై
కొనుమా మద్వచనంబు మెలుగనుమా కొంచెమ్ము
తర్కింపుమా.

౧౦

వ. అనుటయు నే నతని కివ్విధిం బల్కితి.

తే. ఆర్య! త త్నేహమెల్ల నా కవగతంబ
గురుసమానులె మీరు నా కరసిచూడ
నట్టు లయ్యును మన్నిర్ణయంబు నిపుడు
విడువజాలను నా కొండువెరపు సున్న. ౧౧

తే. కలఁడు నాతండ్రికిం జెలికాఁడు హితుఁడు
పండితుఁడు నై విరాజిల్లువాఁడు డొకఁడు
సమ్మతించె నతండు దోసమ్ము వీస
మేని లే దంచు నాసీమపై నమందు. ౧౨

అ. మఱియు నూలుకొనియె మన్నాత భ్రాతయు
నియ్యకొనియె ననుడు నింత యేల
సంఘశాసనంబు సమ్మతి నొదలఁ
దాల్పవా? యటం చతండు కసరె. ౧౩

తే. అంత “నా కింక లేదు గత్యంతరంబు
వీకమై నేను సీమకుం బోక మానఁ
గులమువా రిందు జోక్యమ్ము గొనుట తగదు
పట్టు విడి మీర లెఱుఁగుఁడీ పాడి తెఱగు.” ౧౪

క. అని నేను బదులువల్కుడు
మునిగి యతం డతులరోషమునఁ బలువగలన్
ననుఁ దిట్టఁచుఁ గనుగొనలం
గనదగ్నికణంబు లురలఁ గన్గొనెఁ గొలుపున్. ౧౫

ఆ. వీనిఁ గులమునుండి వెలిఁ బెట్టితి న్నేఁడు
పూని యెట్టిసాయ మేని వీని
కాచరించువాని కపరాధశిక్ష స
పాదరూప్య మంచుఁ బనుపు నిడియె,

౧౬

సీ. అవ్వల నేను రవ్వం తేని జంకక
సెలవుఁ గైకొని పెద్దసెట్టిచెంత
బసఁ జేరి యేతన్నభావిశేషమ్ములు
విన్న వెన్నిచ్చునో? యన్న యంచుఁ
జింత సేయుచు నుండ నంతలోఁ “గులము బ
హిష్కరించును గాక యించుకేని
భయము సెందకు మీవు పయనంబు మానకు”
మని కమ్మ నతఁ డంపె నది యదృష్ట;

ఆ. మంత నాకు నెక్కు డయ్యె నారాట మిం
కేల జాల మంచు నెంచుచుంటి
నపుడ నీమ కొక్కఁ డరుగుచున్నాఁడు బా
రిష్ట రగుట కని యెఱింగినాఁడ.

౧౭

తే. అంత నగ్రజునెయ్యర కయ్యదంత
మెఱుక సేయుడు విడువకు మిట్టితోడు
ననుచు వా రియ్యకొని రంత నవధిలేమిఁ
దంతి నిచ్చితి నన్న కాతండు నొప్పె.

౧౮

క. పిమ్మట మాబావను సా

మ్మి మ్మంటి సతండు కులబహిష్కరణతాళి

సమ్మునయందు మునింగి థ

న మొదలగం జాల ననియె ననిచినచింతన్.

౧౯

వ. అంత నయ్యంతరాయమ్మున కే నెంతయుం గలంగి మత్తు
టుంబమిత్తు నొక్కని డాసి నాసీమపయనమ్మునకు వలయు
రొక్కమ్ము బదు లొసంగి యవ్వెన్న నద్దాని మాయన్న
కడం గైకొనుం డని వేడ నయ్యయ్య నన్న సంప్రాప్త
విత్తునిం జేయుటయ కాక తద్దయుం బోత్సహించి నాజత
నంబు నగ్గించి నానమర్పించుకృతజ్ఞతం బడసె. నే నవ్వలం
దగుధనమ్ము వెచ్చించి నాకాప్రయాణాధికారపత్రింబు
విలిచి గ్రానవాసమ్ముల నవరించికొంటి సంత నాకుఁ దోడ్చె
వచ్చు “జనఘడు” న్యాయవాది త్ర్యంబకరాయమజముదా
రుండుగదియంద మన్నితులు నా కొక్కసెజ్జం గైకొని
నన్నతనికెఱుకపఱిచి యతండు నాయెడ నొసంగు సభయ
దానమ్ముం బరిగ్రహించి రమ్మజముదారు వయోజ్ఞానమ్ము
లం బెద్దయైనవాఁ డేను లోకానుభవ మ్మొఱుంగని యష్టా
దశవర్షంబులకనుఁగాయనై యుంటి నివ్వధంబున.

౨౦

తే. వసు గ జైశ్వర్య కుముదినీబంధు సంఖ్య (౧౮౮౮)

వసుధ నెనఁగు కైస్తవశకవత్సరమున

నవమమాసతురీయదినమ్మునందు

బయలువెడలితి నేను బొంబాయి విడచి.

౨౧

౧౩ తుదకు సీమ

తే. ఎల్లరికి నంబురాశిపై నేఁగువేళఁ
బొడమునోకరింతలు నాకుఁ బుట్టవయ్యె
గాని యారాట మధికంబు కాఁదొడంగె
నల్లనల్లన గాలంబు సెల్లుకొలది.

సీ. పైకొను మొగమోట నాకు నుగ్రాణంపు
టధికారితోడ మాటాడుటకును
అలవాటులేని కార్యం బొట నాంగ్లేయ
భాష నే నొకవల్కుఁ బల్కుజాల
ఒక్కమజందారుదక్క మాగది నున్న
తెరువరులెల్లరుం దెల్లదొరలె
వారితోఁ బలుకాడనేరనైతిని వారి
కొనఁగలేనైతిఁ బ్రత్యుత్తరంబు
౧౪౩

ఆ. అలఁతివాక్యమేని వెలలించుటకు మున్ను
గొణఁగవలయు బోనఁ గొన్ని సారు
లేమి సెప్పువాఁడ నే నప్పు డుచ్చులం
బడి తపించు పుల్లుపగిది నుంటి.

౨

సీ. భోజనశాలకుం భోదనా యన్నఁ గ
త్తులు గరిటెలు వాడువల నెఱుంగఁ
పొలనుపొ తైడయైనభోజ్య మెయ్యది యంచు
నడుగుదునా యన్న నభుకు పుట్టుఁ
పదిమందితోఁ గూడి ముదమార నన్నంబు
భుజియింతునా యన్నఁ బొడము లజ్జ
ఎల్లరియాచార మీకొందునా యన్నఁ
దల్లి కెచ్చినబాస తన్నుచుండు

తే. ఇట్టిచిక్కులు పెక్కులు ముట్టడింప
నోడపై నెక్కుసమయానఁ గూడఁ దెచ్చి
కొన్నపండ్లను జిఱుదిండ్ల గొద నడంచు
గొనుచు నుంటిని గదియంద కూరుచుండి.

3

క. ఈ యడ్డంకులు త్రొంబక
రాయికి నిసుమంత కానరావయ్యె సతం
డేయెండకు నాగొడుగున్
వేయు దొరలఁ గూడి మాడి వేడుకఁ దిరుగున్.

౪

వ. అతండు నాసిగ్గరితనంబు నుపలక్షించి.

౫

సీ. ఇంత సి గ్గేల నీ కెల్లరితోఁ గూడి
 సల్లాప మొసరింప శంక యేల
 న్యాయవాదిపదంబు నర్థించువారెల్ల
 వాచాల్పై యుండవలయు మివుల
 గుణదోషముల లెక్కగొనక సంభాషింపు
 మనకాశ మొదవుచో నాంగ్లమందె
 పెఱబాసలోఁ దప్పు దొరలకుండువిధాన
 వచియించు టరిది యెవ్వరికైన

తే. అనుచు న న్నెచ్చరించె నయ్యదియు నాదు
 వెఱపు నడఁగింపదయ్యె నిక్కరణి నుండ
 నక్కటికతోడ నాంగ్లేయుఁ డొక్కరుండు
 తివిరి మాటలలోనికి దింపె నన్ను.

౬

ఆ ఎచటి కేగువాడ వెయ్యది కార్య మా
 హార మెద్ది నీకు నర్దిరయ్య
 యింతబిడ్డియ మేల యేటి కీయరవాయి
 రమ్మ సాపడంగ మమ్ముఁ గూడి.

౭

వ. అని పల్కి యతం డామిషంబు ముట్టఁ దగ దను నాకట్టడికి
 బిట్టు నవ్వి * కెంగడలి న్నేము పయనంబునేయుతటిఁ
 జెలికారంబు వెలయ నిట్లనియె.

౮

* ఎఱ్ఱసముద్రము.

౧౪౫

ఆత్మకథ

ఆ. వినుము నీదుదీక్ష “విన్నే” సముద్రంబుఁ

జేరనంతపట్టు చెల్లుఁ గాని

యవల నిల్వఁ జాల దాంగ్ల దేశమున

చలికి బ్రతుకఁ గలవె? పొలసు విడచి.

౯

క. నావలె నిను సాగాయిం

ద్రావుమనెతి నోటు? మద్ధితవచస్సును సం

భావించి మాంసముం దిని

జీవమ్ములు నిల్పుకొమ్ము చెడకుము కుత్తా.

౧౦

వ. అనుటయు.

౧౧

క. మీయుప దేశమునకున్

వేయినతుల్ కాని యిల్లు విడిచెడివేళన్

మాయమ్మచెంత నామిష

మేయెడ భుజియింప నంచు నిచ్చితి బాసన్.

౧౨

క. అప్పా! సంజుడు నమలక

తప్పనిచో నీమ కొక్కదండం బిడి నేఁ

జప్పన నింటికిఁ జేరుదు

నొప్పుకొన న్నాటిశపథ ముల్లఁఘింపన్.

౧౩

వ. ఇట్లు నే నతనికి విన్నవించితి.

౧౪

సీ. ఇంతలో మానౌక యీగె బిన్నేవార్తి
 సేతుడు మాంసాహార మంటు దగిన
 యక్కట పొడసూపడయ్యె నిలచుక యేని
 దాని కెంతయును సంతసము నంది
 జనయిత్రీవాంఛిసెల బనుసరించి తదాంస్ల
 మితుని నగ్గించి “యూనిపము నార
 గింపలే దితల” డన్న కిల్లాకు చడసి కొ
 న్నాళు లద్దానిఁ బ్రాణంబువోలె
 ఆ. రక్ష నేసి మాంసభక్షినిలు గొండ
 టిల్లె సలుపుచుంట యెఱిగి విడవ
 దానిమీఁదికాంక్షఁ దలఁగితి నాచుల్కు
 నమ్మనపు డదెట్లు నన్ను బోయి ?

౧౪

వ. ఇఁకఁ బ్రకృతమునకు స్వత్ర మంత మానౌక క్రమక్రమం
 బున లండనునగరము సేరుడు నేనును ద్విజులక రాయయు
 విఘ్నేరియాభాజనశాల కేఁగి యందు విడిసితిమి. నే సంతకు
 మున్న పాణిజీవన మెహతా, దలపతిరాంశుక్లా, రణ
 జిత్ సింహ మహారాజు, దాదాభాయి నౌరోజీగారలపేర
 మన్నితుని లొసంగిన పరిచయలేఖలం ఒట్టి భిషగ్వరుం
 డగు మెహతాగారికి నారాక నెఱింగించుచు దంతి సంపి
 తిం గాన వార లయ్యన్నవిక్రయశాలకు వచ్చి న న్నెం
 తయు గారవించి వలయు సందేశమ్ము లొసంగి రచటి
 భోజ్యంబులందు నా కొకటియు నించదయ్యె గాని వెచ్చ

ముం జూడ గుండియలు పగులసాగె నవ్వల మే మద్దానిం
బరిత్యజించి కొండొక యద్దెగదిం జీరితి మంత నాకు. ౧౬

ఆ. మనసునందు సతము మాతృదేశంబుపైఁ

దల్లిపై ని బెంగ తద్దయయ్యె
నిదుర సన్నగిల్లె నిలయపరిస్థితుల్
తలఁపునందుఁ బాటి కలఁతపెట్ట.

౧౭

క. నాకడగం డ్లన్యునితో

వాకొనరానట్టి వయ్యె వాకొన్న నెవం
డీకప్తంబుల డీకొని
పోకార్పంగలఁ? డి వెట్లు పోవును దవ్వె.

౧౮

మం జ రి.

అచటియాచారాదు లన్నియు నాకు

సరికొత్తవై బిట్టు సంకటపెట్టఁ

గడుజాగరూకతం గాలంబు గడపు

టనివార్య మయ్యె సయ్యదియునుం గాక

యాకుబువ్వప్రతిజ్ఞ నావంతయేని

పాయక దీక్షమైఁ బాలింప వలయు

నికఁ దినుబండంబు లిష్టము ల్గావ

అటు మాయి యిటు గోయి యాయె నామనికి

యింగ్లండులో నుంట కే నేరనైతి

మాతృదేశమునకు మరలలేనైతి

“ఈమూఁడువర్షంబు లెట్టెటో నిల్వ”

మని ప్రబోధించె నాదగునంతరాత్మ.

౧౯

౧౪ నాయభిరుచి

క. మెహతా మణియొకపరి మద్
గృహమున కేతెంచి తత్పరిసితుల నెఱిం
గి హసించి యిట్టినిలుకడ
స్పృహణీయము గా దటంచుఁ బెదవి నిష్ఠితచేన్.

వ. వెండియు సతండు.

౨

క. ఒంటరివై నీ వీగది
నుంటన్ ఫల మేమి? యేతదుర్వికిఁ జదువు
గొంటకె వచ్చితి మైనను
గంటయు నక్కఱయె యిందుఁ గలనడవల్లన్.

3

అ త్మ క థ

తే. ఎవ్వరికటాంబమందైన నెసిసి యున్న
గాని చిక్కడు తిత్పరిజ్ఞాన మెల్ల
సంకు వర్తింపఁ దగునేగు సభ్యసింప
చలయు మున్నుంకు హితులైన వారి జేరి.

౪

క. నాయనుఁ గొక్కండు కలం
దాయనకడ నిల్చు మిప్పు డని పల్కుడు నే
నీయకొని శస్త్రహమునకు
బోయితి న న్నతఁడు మిత్రుపోలికఁ జూచెన్.

౫

ఆ. మఱియుఁ దెల్లవారిసుర్యాద లెఱిగించి
యాంగ్లభాష మాటలాడఁ జేసి
జంకుగొంకు లెల్ల సవరించెఁ గాని నా
కొంట దయ్యె సతనియింటివంట.

౬

సీ. త్యాజ్యంబు లగుఁ గొన్నిభోజ్యముల్ చవిలేని
నిష్కమెనపదార్థమేని మగుడ
సర్థింప సిగ్గు దా నడ్డమై కరము నన్
బౌధింపఁ దొడఁగు నిచ్చగిది ననుచి
సం బుపవాసకల్పం బయ్యె మద్భుక్తి
యెఱచి మెక్కు మటంచు నెల్లనాఁడుఁ
జెలికాఁడు వాదంబు సేయుచు నుండు నా
దురవస్థఁ దిలకించి పరితపించి

ఆ. అవల నాప్రమాణ మతనికిఁ దెల్పి నే
మిన్నకుండువాఁడఁ గొన్నినాస
రమ్ము లిట్లు గడవ నమ్మితినికాసుదు
రభరమ యయ్యె నాదున్ దైవంబు.

౭

న. ఒక్కనాఁ డతండు న న్నాంచు.

౮

తే. ఈపు మల్లోగరుండ నై తేని దళిమి
యందు న న్నెన్నఁడో శంక న న్నఁగొక
యిట్టి నెడఁగఁడనంబు నీ కెట్లు పొదవె
నవ్వరే? బుద్ధిమంతా లీనడతి విన్న.

౯

తే. ఇచటియక్కఱ లించుకే నెఱుంగ లేక
చదాపుగంద మ్రొలుగినిజననచెంత
నాచరించినబాసకై యడలె నే?
యెట్లు బాధించు నది? నాని కేమిమీరు?

౧౦

తే. అది ప్రమాణంబ కాదు న్న్యాయంబు ననున
రించియును బాసగా నది యెంచబడదు
దానికిం గట్టుచును యజ్ఞాన; మిట్టి
పట్టుదల యున్న నిచట లాభంబు సున్న.

౧౧

తే. మున్ను నీ విమిషంబును దిన్నయట్లు
నది రుచించినయట్లు నాడెనపు బాసకే!
కోరి యక్కఱలేనిచో నారగించి
యున్నచో నొల్ల నందు వేమోయి వెట్టి!

౧౨

ఆ త్మ క థ

క. ఇది నీదురదృష్టం బని
మది నెంచెద ననియె నేనుమాత్రము దీక్షన్
వదలుకొననై తి నించిన
పదార్థముల నిల్పుచుంటిఁ బ్రాణము నొడలన్. ౧౩

క. ఎఱచి స్తుతించియె మా కి
ద్దఱకున్ దినదినము చర్చ తఱచుగ జరుగన్
దొరఁగొనె నాశనిశర్కము
పెరుగుకొలఁది నేను బిట్టబిగియుచు నుంటిన్. ౧౪

క. అనుదినమును రక్షణకై
వినుతించుచు నుంటి విశ్వవిభు నపు డదియున్
బనుపడుచు నుండె ని వ్వే
క నొసర్పం బ్రత్యయంబ కారణ మయ్యెన్. ౧౫

వ. అదియుం దొల్లి మాదాసి యగు గంభ గుప్పినబీజంబ
యిట్లుండ నొక్కనాఁడు నాచెలికాఁడు “బెంధ” మను
నతండు రచించిన * “వస్త్రాపయోగసిద్ధాంత” మను
గ్రంథముం జదువ మొదలిడె నందలిభాష నాకు దురవ
గాహం బగుట నతండ తద్విశేషంబుల నెల్ల నెఱుక
సేయం దొడంగె నంత నే నతని కిట్లుంటి. ౧౬

* Theory of utility.

సీ. నెచ్చెలీ! నన్ను మన్నింపు; నాకు నగమ్య
 విషయంబు లిట్టి! వామిషముఁ దినుట
 యానశ్యక మటంచు నంగీకరించెదఁ
 గాని నాశపథంబు మాన నొల్ల
 అద్దానిగుఱిచి వాదాడ వాదమునందు
 ని న్నోర్వలే నంట నిక్కువంబు
 మొఱ కనియో జగామొండివాఁ డనియొ భా
 వించి న న్విడువు; ముచ్చేల మైన

ఆ. నెనరు సూపు నిన్ను నే మఱవంజాల
 మామకీనసుఖము మదిఁ దలంచి
 విడువ కిట్లు నీవు నొడువుచున్నాఁడ వం
 చే నెఱుంగ నోటు? హితవతంస. ౧౭

ఆ. ఐన విడువనోప నూనినసమయంబు
 బాస బాసయేకదా? సతంబు
 దాని నతకరింపఁ దగదు సుమా! నీకు
 నెఱుకవడనిధర్ము వెద్ది గలదు? ౧౮

క. ఇవ్విధిఁ బలుకుడు నెయ్యుఁడు
 నివ్వెఱుగుం జెంది బభిరె! నీతో నిక నే
 నివ్వదం బొనరింపను
 జావ్వె! భవన్నియమశుద్ధి సుశ్లాఘ మనెన్. ౧౯

క. అందుల కే నెంతయు నుద

మందితఁ బలలంబుఁగూర్చి యతఁ డవ్వలఁ జ

ర్పం దెచ్చుట విడచియు నెద

యందున్ నను గుటిచి నేయు ననిశముఁ జింశన్. ౨౦

ఆ. తావు సతఁడు చుట్ట సేవించు మద్యంబు

వాని సభ్యసింప వలయు ననఁడు

మఱియు వాని నెఱుఁడు మరగకు మని నన్ను

హెచ్చరించు నెయ్యి మచ్చువడఁగ. ౨౧

క. ఆమిషమున్ దిన కుండిన

నామేను కృశించు ననియు నా కటులైనన్

సీమనివాసం బొంటక

బాముల నిడుననియు బెంగపడు సతఁ డెఱుఁడు. ౨౨

వ. ఇట్లు లమ్మిత్తునింట నా కొక్కమాసంబు నెల్లె సతని మనికిపట్టు “రిచ్చండు”లోఁ గలదు. కాస లండనునకు వారమ్మున కొండురెండు వారమ్ములకు మించి పోవనయితీ కామి నత్తావున కనతిదూరమ్మనం దెవ్వో నొకసంసారంబున నన్ను నిల్పు టావశ్యకం బని మెహతా, శుక్లా గార లూహించి “వెస్తుకెన్నిగ్గను”నం దొక యాంగ్ల హైందవకుటుంబంబున నాకు వసతిఁ గల్గించి రయ్యింటి యామె విశ్వస్త. నానియమమ్ము నమ్మగువకుం దెలిపి తదనుమతిం బడసి నే నచ్చోట విడిసితి, సంత. ౨౩

ఆ. రుచికి దూర మగుట సచటియాహారంబు

నించదయ్యె నాకు నించుకేని

నిండి నాదుసిగ్గు నుండె యథాపూర్వ

మిడుమ లడఁగవయ్యె నింతవట్టు.

—౨౪

తే. ఆమెకుం గూఁతు లిద్దఱు అయ్యబల లార

గించుతేటి వలదని నివారించుకొలఁది

వేయుదురు నాకుఁ జెఱియొక వేడిరొట్టె

దేలియైరి వెండియు రెండు వలయు నంచు. —౨౫

క. మది కొదవె నిప్పటికి నె

మ్మది నాకున్ జమవు సక్రమంబుగ నింకన్

మొదలెడనై తిని బతిక

చదువ దొరంకొంటి నొక్కసంగాతి యిడన్. —౨౬

క. ఒకగంట చాలు నప్పని

కిక సాగించితిని నగర మెల్లను జూడన్

ప్రకటనఫలకంబుల నో

పికమై గనుచుంటి సకలవీధులయందున్. —౨౭

వ. నాప్రయాసఫలితమ్ముగా నొక్కవాడయందు శాకాహార

విషణి దృగ్గోచరం బగుడు నందుల కెంతయుఁ బొంగి యద్దాని

ముంగిట నమ్ము * “శాకాహారసిద్ధాంతం” మను గ్రంథమును “సాల్టు” విరచితంబును గొని లోనికిం జని రుచ్యంబులగు భోజ్యంబు లాప్యాయనంబుగ నారగించితి; వెండియు.

సీ. ఆంగ్లదేశమునం దడుగుమోపిన వెన్నఁ
గడుపారఁ గుడుచు టప్పుడె లభించె
ననుఁ బోవు భగవానుఁ డనురాగమున వచ్చి
నటు లుండె నాశాల యరసి చూడ
సాల్టుపుస్తక మంతఁ జదివితెం దుదదాఁక
సంతసం బెంతే నొసంగె నద్ది
నాటినుండియు నే మనఃపూర్వకము శా
కాహారి నైతి నం చనఁగఁ జెల్లు

క. జననినన్నిధి శపథంబు సలిపినట్టి
దినము నా కప్పు డానందజనకమయ్యె
నిర్విచారంబుగా నీమ నిల్వవచ్చు
నెన్నినాళ్లేని యను ధైర్య మెచ్చిపోయె.

౨౯

తే. అల్లబాసను సత్యంబు నాదరించి
కృత్యము న్విడచినను దాత్కాలికముగ;
భావికాలంబునం దేను భయము విడచి
సంతసమ్మునఁ బొల సారగింతు ననియు.

30

* Salt's plea for vegetarianism.

క. హైందవు లెల్లరు నామిష
ముం దినఁగా వలయు ననియు మునుకొని సంఘం
బం దియ్యశనము వ్యాప్తిం
జెందం దగుబోధనమ్ము సేయుదు ననియున్. ౩౧

తే. తొలుత నెంచితిఁగాని యత్తలఁపు దూర
మయ్యె నీనాఁడు నే నిపు డారగించు
నాకుబువ్వ జగమ్మునయందు వెల్లి
విరియఁ జేయుటయే నాకు వేడ్క యయ్యె. ౩౨

౧౫ ఆంగ్లవేషము

సీ. కొనసాగఁ దొడఁగె నాకుంబువ్యదెస నాకు
 నానాటి కెంతేని నమ్మకంబు
 చదువసాగితిని భోజనముఁ గూర్చి రచింపఁ
 బడినపొత్తముల సబరము గదుర
 బోధించె నవి కీర్తిస్తుమున్నగుమహనీయు
 లెల్ల శాకాహారులే యటంచు
 తెలిపె శాకాహారదీక్షితుల్ పూర్ణాయు
 రారోగ్యసంపన్నులగుదు రనియు
 తే. పిదప భోజ్యపరీక్ష నాల్గిదుకునందు
 ముఖ్యమగు కృత్య మయ్యె మున్నుందు దీని
 మొదలువెట్టుట యారోగ్యమునక యైన
 నవల ధర్మదృష్టియె హేతు వయ్యె నిందు.

క. ఈపగిది నేను గాల

క్షేప మ్మొసరింప నాచుచెలికి మదన్న
హ్యపారజనిత మగు సం
తాపము కూపడంగదయ్యెద దా లవ మేచిన్.

౨

సీ. ఆమిహాహారంబు నారగింపక యున్న

దేహపాటన మొగి నైరలు సనియు
తెల్లవారలఁ గూడి తిరుగక యున్నచో
ఉడబుద్ధినై నేను జెడుదు ననియు
ఆకుబుచ్చను మెచ్చునట్టివాఁడలఁ గన్న
విఘ్నతయలు సంభవించు ననియు
ఆహారపరిశోధనాద్ధినై మెలఁగుచో
భువి నిర్ధక్కుండనై పోదు ననియు

ఆ. ఆతఁ డూహచేసి నాతఁ డ్ద్రవమును మార్ప
యక్తి యొక్కటి పన్ని యొక్కరేయి
నాటకంబు సూడ నను రమ్మటం చన
నతనివెంట వేడ్క నరిగినాడ.

3

క. ఎరకొఱ కత్తెటి మునుము

దిరువుర మొకపూటకూళ్లయిలు నేరితి మ
య్యిరవు నరచాలభవసము
కరణి విరాజిల్లు శిల్పకళ కాశ్రయమై.

౪

వ. అందు నాగరకు లనేకులు మెసపుచుందురు గాన నటకు నన్నుం గొనిపోయిన నవినయ భయంబునం జేసి భోజన మధ్యంబున నే నెట్టిసందియమ్ములనేని వెలువరింపజాల నని నామిత్రుం డూహించి యీపన్నగడం బన్నె నంతఁ బెక్కండ్రినడుమ నే మొక్కబల్లముం దుపవిష్టుల మగుడుఁ బ్రథమభోజ్యంబుగా “సూ” పను పవార్థంబు మా కొసంగఁ బడియె నయ్యది శాకాహార మగునో? కాదో? యను సంశయంబు నన్నుఁ బీడింప నద్దానిగుఱిచి నేస్తకాని నడుగనొల్లక మెల్లన వడ్డెననేయువానిం జీరితి నయ్యవనరంబున.

౧

క. అద్దాని నెఱిగి మిత్రుండు

గద్దించుచు నతనిఁ బిల్వఁ గత మే మన నేఁ

దద్దయు వెనుకాడుచుఁ గల

సుద్ది నిన్వినిపింప నతఁడు చుఱచుఱఁ గనుచున్.

౬

తే. నిమిషమే నిట్టిసంఘాన నీవు నిలువ

నర్హుడవు గావు వలయుమర్యాద లెఱుంగ

వేని వేవేగ నొండొక్కయెడకు నడిచి

కుడిచి వాకిట నారాకకొఱకు నిలుము.

౭

ఆ. అనుడు సంతసించి యచ్చోటి నెడఁబాసి

పొంత నున్న యాకుబువ్వనెలవు

దరిసిచూడ వేళతప్పుట నది మూయఁ

బడియె నొర నాయభాగ్యమహిమ.

౮

ఆ. నాటిరేయు నాకుఁ బాటిల్లె నుపవాస

మంత నేము నాటకావలోక

నాభిలాషఁ జనితి మవ్వల నాతఁ డి

గొడవ నెన్నఁడేని దడవఁడయ్యె.

౯

ఆ. ఇదియ మాకుఁ దుట్టతుదిజగడము దీనఁ

బొడమదయ్యె నెట్టిపొరపు మాకు

నెయ్యఁ డిట్లు సలుపఁ దియ్యఁబె హేతువు

గాన వాని మిగుల గౌరవింతు.

౧౦

వ. తలఁపునేతల మా కెంతయంతరం బున్నను సతండు నా
హితుండుగుటంజేసి నే సర్వదా వాని గౌరవించువాఁడ సంత
నే నామిషంబును ద్యజించినను దక్కుంగల మర్యాద
లయం దాంగ్లేయసంఘసంప్రదాయమ్ములు చక్కగా
సనుసరించి నర్తింపనేర్తు నని సంగడీనికిఁ దెల్లంబుసేయనెంచి
మునుముందు వలయుదుస్తుల నిల్వించి వేషంబు సవరించి
పాపట సంస్కరించి నాట్యమ్మును బరాసుబాసను గఱచినం
దప్ప నాగరకత పూర్ణతం జెందదని విని వ్యయప్రయా
సమ్ముల కోర్చి యొక శిక్షాశాల నాశ్రయించి కొన్నినాళ్లు
సృత్యమ్ము నభ్యసించితి నందలి తాళగతి దెలియ నే
నశక్తుండ నగుటఁ దత్సిద్ధికయి “గోచిపాతకొఱకుఁ గొం
డంత సంసార” మన్నట్లు “ఫిడేలు” నభ్యసించునవస్థ నాకుఁ
బాటిల్లె. వెండియు వక్తృతాపద్ధతి నెఱుంగ నొండొక్క
యొజ్జను సేవింపఁ దొడంగితి నగ్గురుండు “బె” ల్లనుసతండు

గూర్చిన * “యాదర్శవక్త” యనుగ్రంథముం బఠనీయముగా నియమించె నందలి యుపన్యాసంబు నొకదానిఁ జదువ దొరఁగొంటి నింతలో నా “బెల్” * మహాశయుండు నాశ్రయముపొందున ఘంటానాదము సల్పుడు నే మేలు కాంచి.

౧౧

మ ం జ రి .

అజీవితాంత మియ్యంగ్ల దేశమున
నే నుంట కల్ల! యిం కేల యీబెడఁద?
అరుగుదెంచితిని విద్యార్థినై యిటకుఁ
దత్తమార్జనమె క ర్తవ్యంబు నాకు.

౧౨

తే. ఇటు విచారించి వైశంబ నటన, గీత
వాగ్మితాభాస్యముల కెల్ల స్వస్తిఁ జెప్పి
గురుల మన్నింపుఁ డని పేర్చి మెఱయ వేఁడి
యవల నిక్కపువిద్యార్థి నైతి నేను.

౧౩

తే. సృత్యగీతాదికాసక్తి రెండుమూఁడు
మాసములె నిల్చి పిదప న న్బాసెఁ గాని
వేసమునయందుఁ బాడమినవెట్టివలపు
విడువదయ్యెను బెక్కిండ్లు గడచుదనుక.

౧౪

* Bell's Standard Elocutionist.

౧౬ మార్పులు

తే. ఆటలకు లొంగి పాటల కానఁ జెంది
యిచ్చవచ్చినటల్ చరియించినాఁడ
నంచుఁ బాఠకులార! మీ రెంచవలదు
తప్పదారికిఁ జననైతి నప్పడేని.

తే. ఏ నపుడు వెచ్చపెట్టిన యెల్లడబ్బు
నకు విసువులేక లెక్క వ్రాసికొనువాఁడ
ననుదినంబును శయనించునవసరమున
నిలువ సరిచూచుచుందు నిర్దిష్టమతిని.

౨

న. అయ్యభ్యాసంబు నా కిప్పటికిం గలదు. పెక్కుమేళ్ళ కియ్యది నిదానం బయ్యె. లక్షలకోలఁదిధర్మాదాయంబు పలుతెఱంగుల వెచ్చించుచున్న నా కెన్నఁడేని యెట్టిలెక్కచిక్కులుం బొసఁగవయ్యె నియ్యాచారంబు యువలెల్లఁగుం గుర్తించి తమనిత్యజీవితంబునం బ్రయోగింతుర యేని వారలు న్నావలె శుభంబు లందుట సిద్ధమ్ము; మఱియు. 3

క. వెచ్చమ్ములెక్క ననుదిన
మిచ్చమెయిన్ వ్రాయుకతన నే వ్యయము కడున్
హెచ్చెడి నని గుర్తించితిఁ
గ్రచ్చఱ నెంచితి నగమ్ముకర్చును మాన్పన్. ౪

సీ. పదపడి పద్దులం బరిశీలనము సేయ

నగపడె బండిబాడుగలు మిగుల
మఱియు నే నొకకుటుంబమునందు నుంటచే
విందులవెచ్చము స్విస్తరిల్లె
నీవ్యయమ్ములఁ ద్యజియించుట సుకరంబ
యనుభావ ముదయించె నప్పు; డంత
నక్కుటుంబము వీడి యద్దెగదుల్ రెంటిక
గైకొనినాఁడ నగ్గదులు నాకుఁ

ఆ. గార్య మున్నయెడకుఁ గడుదాపునం దుంట
నటకుఁ గాలినడక నరుగుచుందుఁ
గాన దీన బాడుగలు తగ్గెఁ దీటిక
హెచ్చె దేహదార్థ్య మినుమడించె. ౫

వ. అయ్యవసరంబున.

౬

మంజరి.

బారిష్టరుపరీక్ష సాధ్యముల్ చదువ
 సమయంబు కొంతయే సరిపోవుకతన
 మిగిలినకాల మెమ్మెయిఁ బుచ్చు టొప్పు
 ననుచింత నామది నలముటం జేసి
 యాంగ్లభాషాజ్ఞాన మన దన్నవంత
 యెంతయు న న్నెరియించుచుండుటయుఁ
 బట్టభద్రుడై నై నపదపడి వచ్చి
 ననుఁ జూడు మని “లేలీ” నాఁడు పల్కుటయుఁ
 దలపోసి యెద్దియో దగినపరీక్ష
 కింకొక్కదానికి నిక్కాలమెల్ల
 నుపయోగపఱుచుట యుక్తం బటంచు
 నెంచి మన్నిత్యున కియ్యూహఁ దెలుప
 నిట్లనె నతఁడు “నీ కెల్లచందముల
 మెటిక్యులేషను మే లౌ పరీక్ష
 ఉత్తమపాఠ్యంబు లున్నవి దాన
 కల్గించుఁ దగినలోకజ్ఞానమద్ది
 అలఁతివెచ్చము చాలు నద్దానిఁ జదువ”
 అనుడు నే వేడ్కమై సంగీకరించి
 పఠనీయపుస్తకపట్టికం జూడ
 దుస్సాధ మిది యంచుఁ దోచె; వెండియును

దాన “లాటిను” భాషఁ దప్పక చదువ
 వలయు నవ్వాణి యెవ్వడువున వచ్చు
 నని నేను సంశయ మంద వయస్యుఁ
 “జేల సీ విటు సంశయింతు మిత్రంబ!
 లాటి నెఱుంగ కేలాగున ఫలము
 వడయం గలరు న్యాయవాదులు సెపుమ!
 అబ్బాన నేర్చినయట్టివారిలకు
 న్యాయశాస్త్రం బగ్గ మగును దెల్లముగ
 మఱియు నద్దాన “రోమలా” పరీక్ష
 కొనఁగుప్పచ్చావత్ర ముండెడిం జువ్వె
 అయ్యడి కై వసం బై నవారలకు
 నాంగ్లంబు పాణితలామలకంబ”
 చుని పల్క ♦ నచ్చె నా కతనిబోధనము.

౭

క. పిదపఁ బరీక్షాపఠనము

మొదలిడి సమయంబు నొకనిముస మేని వృథా
 వదలక చదివితఱి గనువా
 రదిరా! యని కంపితోత్తమాంగులు కాఁగల్గ.

౮

ప. ఇతఃపూర్వంబ పరాసుబాసతో నాకుఁ గొంతపరిచయంబు
 కలదు. కాన దాని నాధునిక భాషకు బదులుగా స్వీకరిం

♦ “నచ్చు” థాతువు రూఢిని ౨ ట్టి ‘ఇష్టమగు’ అనునర్థములో నిం
 దటనటఁ బ్రయుక్తము.

చితి నప్పటికిం బరీక్ష కైదుమాసమ్ములవ్యవధి యుండె
నింతయల్పకాలమునంద యిట్టి నూత్న భాషలను దదితరవిష
యమ్ములను దెలియఁ దగినబుద్ధిబలంబు నాకుం గఱ వగు
టం బరీక్షయొ దోటమి యొదవె లాటినులోఁ దగునంకం
బులు రామియే యియ్యనర్థంబునకు మూలం బాయె
నంత.

౯

క. అపజయమునకు నిరుత్సా

హపడక మగుడం బరీక్ష కత్యంతాస

క్తిపరీతచిత్తమునఁ బూ

నిఁభరింపం దొడఁగినాఁడ నెయ్యరు మెచ్చున్. ౧౦

శే. హెచ్చెఁ గానఁ బరీక్షలవెచ్చ మపుడు

దాని సవరించుకొంటకు నిత్యవ్యయంబు

మరలఁ గొండాక తగ్గింప మదిఁ దలంచి

యొక్కగదియందె కాపుర ముంటి నొదిగి. ౧౧

ఆ. పూటకూటియింటిబోనంబు వర్జించి

సంతరించుకొంటి సొంతవంట

దాన నాలుగైదుపౌనులవిత్తంబు

కలిసివచ్చె మాసకాలమునకు.

౧౨

అ త్మ క థ

సీ. మితమైనవెచ్చుంబుమెయి డంబ మెఱుంగని
బ్రతుకు సాగించుటకతన మిగుల
నవకాశ మొదవె నా కపుడు విద్యల నేర్వ
దాన రెండవమాఱు తత్పరీక్ష
విజయంబు గల్గె నివ్వధి మితవ్యయ మూని
యుంట నే గడగండ్ల గంటి నంచుఁ
బారకజను లూహపడకుందుగ్రావుత
మది నాదు లోవెలిబ్రదుకులకును

ఆ. గలుగఁజేసెఁ బొత్తు ఘటియించె రాబడి
కగ్గమైనవెచ్చ మతులసత్య
మయముఁ జేసె నాదుమనుగడ నిస్తులా
నందసాగరమున నన్నుఁ దోచె.

౧౩

౧౭ భక్త్య పరిశీలనము

క. పరిశోధనమ్ము నెఱపన్

దొరఁగొన్నకొలంది నాకుఁ దోఁచెను బహిరం

తరధర్మము లింకను సం

స్కరణ మొనరింపఁ దగు దశ స్థల వనుచున్.

ఆ. కాపురంబునందుఁ గర్వులయందు సం

స్కరణముం బొనర్పఁ గడఁగినపుడె

పూనినాడ నేను భోజ్యంబులందును

వలయునట్టిమాటుపుల నొనర్ప.

అ త్మ క థ

సీ. అవగతం బయ్యె నా కాకుబువ్వను మెచ్చు
గ్రంథము ల్లూర్చిన పాజ్జలెల్లఁ
బ్రకృతిశాస్త్రవిరుద్ధపద్ధతు ల్విడనాడి
యారోగ్యలక్షణం బనుసరించి
మతధర్మమును సమంచితబుద్ధి మన్నించి
చేతకు ననువైన రీతు లెఱిగి
లోతుగాఁ జర్పించియే తమపాత్రముల్
విరచించినా రన్నవిషయ మపుడు;

ఆ. ధరణి మానవుండు తక్కినప్రాణుల
కంటె వలఁతి యైన కతన నతఁడు
చంపఁదగదు వాని సురక్ష గావింప
వలయు నంచు వారు వాగ్ని రందు.

3

వ. అదియునుంగాక మనుజులలో మనుజుల కొండొరు నెట్టి
తోడుపాటుండు నట్టిసాయంబు తక్కుంగలజంతులదెసం
గూడ నుంట యావశ్యక మ్మనియు, మానిసి మెసపుట మను
టకే గాని జహ్వాత్మప్తికింగా దనియు, మానవున కతనిశరీర
నిర్మాణంబు ననుసరించి చూడఁ బక్కాహారంబు త్యాజ్యం
బనియు, నాయుర్వేదముంబట్టి యూరుఁగాయ లుష్పఁ
బచ్చడులు తాలింపులు మున్నగునవి వర్జ్యంబులనియు నెల్ల
రికి నాకుబువ్వ చేరికలోని దనియుఁ జౌక యనియుఁ దద్గ్రంథ
కర్తలు సవిమర్శము నిర్ణయించి రియ్యంశంబు లెల్ల
నాయనుభూతికి లోనయ్యె. వెండియు వారిలోఁ బెక్కుం

డామిషంబు నండంబులం బయస్సును నిషేధించి తాము
నట్ల ప్రవర్తిలిరి; వారివ్యాతలు న న్నెంతయు నలరించె;
నంత.

౪

ఆ. ఆకుబోన మమ్ము సంగళ్లలోన ని
క్కట్టుపాట్ల నెల్ల గారవించు
ప్రజలఁ గలిసికొన్నవాడ నాయందుఁ బె
న్నాదరంబు సూపి రపుడు వారు.

౫

సీ. నల్లవో! శాకాశనప్రచారకసంఘ
మును సీమ నొక్కండు దనరు వార
పత్రిక నొకదానిఁ బ్రచురించు నయ్యది
దాన సభ్యుడ నైతి నేను, మఱియు
నల్పకాలమునందె యందితిఁ గార్యస
భాసభ్యతాగౌరవంబు నందు
దీక్షమై శాకభక్తిని బాలనముసేయు
వారు పల్వరు మిత్రులైరి, పిదప

ఆ. భక్త్యవస్తువితతిఁ బరిశోధన మొనర్పఁ
బూని యపుడ మాతృభూమినుండి
వచ్చినట్టినిలువపచ్చళ్లఁ జిఱుదిండ్ల
మానినాడ నిచ్చ మాఱుకతన.

౬-

అ త్మ క థ

తే. మున్ను సంభార మన్నది సున్న యగుటఁ
జప్పగా నున్న బచ్చలిశాక మిచ్చుడు
కమ్మగా నుంట నాలుకగాదు చవికి
నాత్మయే ప్రధానస్థాన మనుచుఁ దోచె.

౭

వ. అయ్యవసరంబునం దార్థికచింత నాయుల్లంబునం బాదుకొని
యుండె నయ్యెడం గొందఱు “టీ, కాఫీ” లారోగ్య
నాశకంబు లని వానిం ద్యజించి “కోకో”ను ద్రావుచుంట
యెఱింగి భుజించుట జీవయాత్రకు మాత్రంబ యని
తలంచి నేను నట్ల నేయం దొడంగితి; వెండియు.

౮

మ ం జ రి.

శాశాన్నవిక్రయశాలకు నేగి
యిచ్చవచ్చినవస్తు లెల్లను మెక్కి
వివరీతముగ సొమ్ము వెచ్చింపఁ బోక
పరిమితవ్యయదీక్షఁ బాటించు టాది
నిత్యంబు నాఱు “పెన్నీ”లభక్ష్యముల
నియమంబుమైఁ గొని నే నారగింపఁ
గడఁగితి; మఱియు నక్కాలానఁ ♦ బిండి
గలభక్ష్యముల ముట్టకయె కొన్నినాళ్లు

♦ Starch.

కడపితి, మఱికోంతకాలంబు రొట్టె
పండ్లు భుజించితిఁ బదపడి గుడ్లు
జున్న పా లారగించుట దొరకొంటి
గుర్తింపఁ దగిన దిక్కొనశోధనంబు.

౯

తే. అపుడు సంస్కర్త యొక్కరుం డండముల భు
జించుచోఁ బెక్కుమేళ్లు ప్రిప్తించు ననియు
నది యెఱచితిండిలోఁ జేర దనియుఁ దెలుప
నచ్చె నాతనివాదంబు నాదుమదికి.

౧౦

క. అంతట నండము జీవ

జ్జుతువు కానేర దంచు సామాన్యముగఁ
స్వాంతమునయందుఁ దోచుడు
సంతసమున దాని మెక్కసాగినవాడె.

౧౧

వ. పరాకునం దొడరిన యిక్కుడుపుం బద్దునైదుదివసంబులు
మాత్రంబ మెసవి యంత నియ్యది యకార్యం బని
యెఱింగితి. నామున్ను నల్పినశపథంబునకు నేడు నూతనార్థ
వివరణ మొనర్చుట నీతికి విరుద్ధంబు. గుడ్లును బలలంబు
లోనివ యని మజ్జననియభిప్రాయం బగుట నిక్కంబు. కాన
నిబ్బాసయందలిపరమార్థంబు నామదికి గోచరించినమఱు
నిముసంబ యండంబులం దిటు మాని యాహారపరిశీల
నమ్మును సైత ముజ్జగించితి; మఱియు.

౧౨

అ త్మ క థ

సి. అంగ్లదేశమునం దామిషంబును గూర్చి
కనుగొంటి మూఁడులక్షణము లొకటఁ
బశుపక్షి పలలంబ పలల మిమ్మతమువా
రైన శాకాహారు లండములను
జేపల నారగించెదరు వే తొకదాన
నెల్లప్రాణులమాంస మెఱచి దీన
నారగింపఁగవచ్చు నండంబు లొండొక్క
దాన సర్వప్రాణితరన మండ

ఆ. ములును బాలుఁ బెరుఁగు మున్నగునవియు గ
జ్యములు మాంసగణమునందు నట్లు
లగుట నాకుబువ్వయంగళ్ళు బెక్కుభ
క్త్యముల గుడ్డు కలియు ననుచుఁ దోఁచె. ౧౩

తే. కావుటంజేసి యచటిభక్త్యముల మెసపు
వేళలం దెల్ల నవ్వానివివర మడిగి
యండములు చేరకున్న భోజ్యములు విలిచి
యారగించెడివాడ నే ననుదినంబు. ౧౪

వ. దీనంజేసి యిష్టంబు లగు భక్త్యంబులు పెక్కింటిని విడువ
వలసెఁ గాని నాయొనర్చినబాసను దీక్షమై రక్షించుచుంట
నియ్యది నా కసంతృప్తిఁ గూర్చదయ్యె; మఱియు. ౧౫

తే. ఎంత తెల్లమై తనబాస యెసఁగుచున్న
నాత్మచరితావిరుద్ధమై యలరుపోల్చి
దానికి నూత్ననూతనార్థములు వెల్ల
డించెదరు కొందఁ జేతత్ప్రపంచమందు. ౧౬

క. కల రిట్టివారు లక్షలు
గలవారలయందు లేమిగలవారలయం
దలస్వార్థప్రియతయె వా
రిలకన్నులు గప్పు సద్దిరా! యే మందున్. ౧౭

తే. కొంకుజంకులు వీడి వా ర్గోడమీఁది
పిల్లివాటమ్ముగా విజ్ఞు తెల్ల రోయఁ
బలికి యాత్మవంచనమును సఠిపిఁకొని, జ
గమ్ము దైవమ్ము పంచింపఁ గడఁగుచుండున్. ౧౮

తే. బాసచేసినమనుజుఁ డబ్బాస నెవ్వఁ
డాచరింపఁగఁజేసె సయ్యతనియర్థ
మనుసరించుట సంశ్లాఘ్య మైనమార్గ
మని వచింతురు ధర్మజ్ఞులైనబుధులు. ౧౯

క. రెండర్థంబులకును వీ
లుండిన దుర్బలునినుడికి నొడఁబడఁ దగు నీ
రెండు తెఱంగులఁ దొఱఁగిన
నిందున్ జగడంబు పాడినెఱి పొడవడఁగున్. ౨౦

ఆ త్మ క థ

వ. సత్యమ్మునకుఁ గొల్వసల్పువాఁడు మొదటిమార్గంబుఁ
దొక్కుటయ వాంఛించు నాతండు నూతనవ్యాఖ్యానం
బులకొఱకు సూరిజనమ్ముల నెన్నఁడు నారాధింప నొల్లఁడు.
పలలంబుంగూర్చి యుత్తమసరణి ననుసరించి చూడ
నాతల్లియూహించినలక్షణంబ నాకు శిరోధార్యంబు. కాని
యన్యం బవశ్యపరిహార్యంబ; నెండియు. ౨౧

మ ం జ రి .

నాసల్పుపరిశోధనమ్ము సర్వమ్ము
నార్థికదృష్టి నయ్యారోగ్యదృష్టి
ననుసరించియు సాగె నాంగ్ల దేశమున
నవ్వల నిక్కార్య మాఫ్రికాయందు
నాచరించితిని ధర్మైక మా దృష్టి
ముందు వాక్రుత్తు నమ్ముచ్చట నెల్ల
నెటులైన దీనికి నింగ్లాండునంద
జరగె బీజావాపసంస్కార మెల్ల. ౨౨

ఆ. మాంసభక్షణంబ మంచి దటంచు నేఁ
బెక్కునాళ్ళు నమ్మి పిదప శాక
భోక్త నైతి గానఁ బూర్ణాభిమానంబు
పొడమె నాకు నాకుబువ్వపల్ల. ౨౩

తే. తడవులంబట్టి యొక్కమతమ్మునందు
వెలయునాతనికంటె నవీనముగను
దానిఁ బూచినవాని కద్దాన మివుల
నాదరముకల్గునంట సత్యమ్ము గాదె.

౨౪

వ. ఏత దభిమానఫలితమ్ముగా నావసించు వేటయం దే నొక
శాకాహారిగోష్ఠి నెలకొల్పి దానికి శాకాహారపత్రికాసం
పాదకు లగు నోట్టుఫీట్టుగారి సభ్యత్తులఁ జేసి నేఁ గార్య
దర్శిపదవి స్వీకరించితి, నయ్యది కొంతకాలము శ్లాఘనీయ
మ్ముగా సాగియు నే నవ్వాడ వీడి వేటొక్కదెసకుం
బోవుట వాటిల్లుటంజేసి కతిపయమాసమ్ములలోన పొడ
వడంగె; నైనను.

౨౫

తే. వినయపూరిత మిప్పటియనుభవంబ
కొన్నిసంఘమ్ముల న్నెలకొల్పి వాని
వ్యాపనీయమ్ము లొనరింప నర్హమైన
చాకచక్యమ్ము నాకు నొసంగఁ గల్గె.

౨౬

౧౮ బిడియము నా డాలు

- సీ. శాకభోజనసమాజమునందు నేఁ గార్య
సంఘసభ్యుఁడనై యెసంగుకతన
వెడలుచుందును సమావేశంబు లన్నింటి
కైన మౌనంబ నా కచట నెపుడు
అధ్యక్షుఁ డిది కూడ దని పెక్కుసార్లు నన్
మమత దీపింపఁ దా మందలించె
కొలుపులో మాటాడవలయుననోర్కి నా
కెంతయుఁ గల దైన నేమిలాభ
ఆ. ముల్లమందుఁ బొడము నూహమ్ములం దగు
నట్టిబాసయందుఁ బెట్టఁజాల
మొదలుకొన్నవిషయమును దప్పి యప్పిస్తు
తాంశచర్యలోని కరుగువాఁడ.

ఆ. కడచె నిట్లు కొంతకాల మవ్వల నొక్క-
సారి ముఖ్యపిషయచర్య యొక్కడు
దాపరించె సమితిఁ దత్సభయందుఁ బా
ల్గొనమి ధర్మదూర మనుచుఁ దోచె. ౨

క. రచ్చకు నేగియు భావం
బచ్చుపడువిధాన మాటలాడక యిస్సీ !
యొచ్చెముగ మూఁగనమ్మతి
నిచ్చుట భీరుత్వ మంచు నెంచితి నెడఁదక. ౩

వ. తత్సభకు నయోవ్యాపారసంఘనాయకుం డగు “హి”ల్సను
సతం డధ్యక్షుఁ డాతండు *సీతివాదియనం దగు; నాయన
యొనర్చు నార్థికసాహాయ్యంబుపై న తత్సంఘమాధారంపడి
యండె సామాజికులు పెక్కం డ్రితనికనుసన్నల మెలఁగు
చుందు రాకుబుచ్చదెస నిండుగారవంబు గల “యల్లిన్స” నను
నతండుం బాలకసంఘమ్మున వెలయు నపుడ యంకురించిన
సంతాననిరోధోద్యమం బతని కభిమానపాత్ర మగుడు
నతఁ డద్దానింగూర్చి కార్మికులకు బోధింపఁ దొడఁగె నిట్టి
యాచారంబు సీతిదుర్మమంబునకు వేరుపుర్వ్యంబోని దని
హిల్సుతలంపు. శాశ్వతసమాజము నైతిక నేవ సయిత
మాచరింపవలయు నని యతని యాశయము. కాన విపరీత

* Puritan.

భావభరితుండగునల్లిన్నను తత్సంఘమునం దుంట చెట్టకుం
బట్టుగొ మ్మని యయ్యధ్యక్షునిభావంబు. కావుటంజేసి
యల్లిన్ననునభ్యతను రద్దుపఱుపవలయు నను నిర్ణయము
సభలోఁ బ్రతిపాదితం బయ్యె నంత. ౪

తే. తద్విచారంబు నాదుచిత్తమును దిగువ
మంచిచెడ్డల నే విమర్శించి కనుఱు
జన్మశాసనవాదియాశయము లెల్ల
సత్యపద్రవకారు లటంచుఁ దోఁచె. ౫

తే. హిల్లు తా నీతివాదియై యెసఁగుకతన
నాతఁ డల్లిన్ననునకుఁ బ్రత్యర్థియగుట
ధర్మ మని తోఁచె; నాతఁ డౌదార్యభరితుఁ
డగుట మన్నింతు నతని నే నగ్గలముగ. ౬

మంజరి.

ఐనను నీతియం దాశయభేద
మున్నంతమాత్రాన నొకనిసభ్యతను
రద్దుసేయుట నీతిరహితకృత్యంబ
యని బోధచేసె నాదగునంతరాత్మ
సంఘములక్ష్యంబు శాకభోజనము
నెరయుటకై ప్రయత్నించుటే కాని
యింకెట్టినయమార్గమేని విస్తృతము

గావింపఁ బూనుట కా; దట్టు లగుట
నీతింగుఱిచి యెట్టినియమంబు లున్న
శాకభక్షణమును సల్పువా రెల్ల
నన్ను లేతత్సంఘమం దిమ్ముకొనఁగ
ననుచు భావించితి నంతరంగమున.

౭

తే. సాంఘికులు కొండ తేతదంశమునఁ దగవు
నెంచి నాతోడ నేకీభవించి; నై న
నేన యిమ్మాఱు మాటాడ నెంచినాఁడఁ
గాని కటవయ్యెఁ దాల్చి తత్కాలమందు.

౮

వ. కావున నాపల్కనెంచినపల్కుల నెల్ల నొకకాగితముపై
లిఖించికొని సభకుం జేరి యదియుం బఠింపజాలక
రచ్చపెద్దకు దాని నందిచ్చుడు నతం డొకసభ్యునిచే దానిం
జదివించె, నంత సల్లిన్ననుపక్షంబునక యోటమి వాటిల్లెఁ
బ్రథమప్రయత్నంబునంద నా కపజయంబు సిద్ధించె, నైనను
నాయాశయము ధర్మ్యంబకదా యనుతనివి నా కెంతయుం
గల్గెఁ దదనంతరమ్ము నేను నాసభ్యతం ద్యజించినయ
ట్లించుకొనికొకలదు. సీషయం దున్నకాలమెల్ల నిట్టివ్రీడా
భరముతోన కడచె నీలజ్జ సభలయంద కాక చెలికాండ్ర
మనికిపట్టులందును నన్ను బీడించుచుండు; వెండియు

తే. “వెంటనరు”నాఁ జెలంగెడివీటి కొక్క
నాఁడు త్యోంబకరాయితోఁ గూడి చనితి
నచట మ మొక్కసభలోన నాకుబువ్వఁ
గూర్చి భాషించుఁ డని చెలుల్ గోరి రపుడు. ౧౦

తే. వ్రాసితి నేను దగు నుపన్యాస మొందు
దాని సభలోనఁ జగువంగఁ బూనునంతఁ
గంప ముదయించెఁ జెమ్మటల్ కృష్ణుల గనులు
పచ్చవడె నాకు గాదగ్ద్య మెచ్చిపోయె. ౧౧

క. పదపడి తత్సత్సముఁ గొని
చదివె ముజుందా; రతండుఁ జవు లుట్టిపడన్
మృదుతామాధుర్యగుణా
స్పదఫక్కి నుపన్యసించె బృత్యేకముగన్. ౧౨

క. మొరయిగచి రంత సభ్యులు
కరతాళమ్మల ముదం బఖండమ్ముగ న
త్తటి నేమి సెప్పుదు ననుకొ
వరియించెను లజ్జ దుర్నివారం బగుచున్. ౧౩

సీ. అవల విద్యాభ్యాస మది పూర్తి గావించి
మాతృదేశమునకు మఱలువేశ
నాకుఁదిండిని మెక్కునట్టి నెయ్యర కెల్ల
విందుఁ జేసితి; నాంగ్లవిషయమందు

నాటపాటలతోడ నార్భాటములతోడ
 వాఙ్ముఖంబులతోడ వఱలు నద్ది
 పాశ్చాత్యు లొకవిద్యపగిది సేతత్క్రియన్
 గౌరవించుచునుందు; నాయొనర్పు

ఆ. నలఁతివిందునందుఁ గలవు వినోదముల్
 కొన్ని; దాన నేను గొంతకొంత
 ముచ్చటెంపఁ బూన మొదటివాక్యముపై
 వెడల దయ్యె నొక్కనుడియు నదిర! ౧౪

తే. ఎల్లరికి నుల్లము ల్గడుఁ బల్లవింప
 హాస్యరస మూర నే మాటలాడ నెంచి
 సంతసమ్మున వావిచ్చునంతలోన
 యాస లడుగంట నెగతాళి కగ్గమెతి. ౧౫

ఆ. తుదకుఁ “దాము కరుణతోడుత వేంచేసి
 నందులకు ననేకవందనంబు”
 లనుచుఁ ద్రొంచివైచి యవ్వల నవమాన
 భార మడరఁ గూలఁబడితి నేను. ౧౬

మ ం జ రి.

ననుఁబాయదయ్యె నెన్నండు సీలజ్జ
 అడఁగె నయ్యది “దక్షిణాఫ్రికా” గొంత

అంతియ కాక నే నవిలంబితముగ
 భాషింపలేనైతిఁ బదుగురలోన
 అప్పుడప్పుడు గేలి నందుటే తప్ప
 నీసిగ్గుచేత నా కెట్టిలోపంబు
 నమకూరదయ్యె నీసంకోచ మపుడు
 కడుఁ గొందలమ్మును గల్గించెఁ గాని
 ఆనందదాయకం బయ్యె నాకిపుడు
 మితశబ్దములు వాడు మెలఁకువ దీనఁ
 గుదిరె వెండియుఁ గోరుకుల నడ్డగింపఁ
 గలబలం బధికంబుగా నేరుపడియె
 అర్థశూన్యం బై నయట్టిశబ్దంబు
 నే నెన్నఁడు వచియింప లిఖింప
 నని పల్కనేర్తు భయం బింతలేక
 నాపల్కులో లేఖనమ్ములో నెపుడు
 దోస మొక్కటియేని దొరలిన నైఱుఁగ
 ఈరీతి దురవస్థ లెన్నియో తొలఁగె
 నదుపయుక్తంబయ్యె నమయం బదెల్ల
 నిజమునకుం గొల్వ నెఱపునాతనికి
 నావశ్యకంబు మానాశ్రయం బనుచు
 నెఱిగించె నాకు నెంతే ననుభూతి
 ఎఱిగియే నెఱుంగకయే నప్పు డప్పు
 డతిశయోక్తికిఁ బూని యందు నిక్కమ్ముఁ

గప్పిపుచ్చుచు నుండుఁ గడ మానవుండు
 ఇది నశింపఁగ మాన మెంతయున్ వలయు
 అర్థశూన్యంబు లై నట్టిశబ్దములఁ
 బలుకఁ డెన్నఁడు మితభాషియౌ నరుఁడు
 పరిషత్తులందు నుపన్యసించుటకు
 గుక్కిళ్లుమింగుచు గోష్ఠినాయకుల
 సవకాశ మొసఁగుఁ డయ్యా! కొంచె మనుచు
 వేధించువారలు వెలితి యైనట్టి
 సమితి కాన్పించునే సామాన్యముగను
 ఎట్టకేలకు నాజ్ఞ నెససినవక్త
 పోయికమ్ముగఁ గాలపరిమితి స్మృతు
 వెండియు వ్యవధికై విజ్ఞప్తి నేయు
 ఆన తీకున్నను నట్లై మాటాడు
 సమయమ్ము వ్యర్థమ్మునలుపుటే గాక
 యేతఁ డొనర్చెడి జగద్ధిత మింక నెద్ది?
 నాబిడియంబుతో నాకు డా లయ్యె
 ననుఁ బరిపక్వం బొనర్చె నాసిగ్గె
 చెలియయ్యె సత్యసంసేవ నా కదియె.

౧౯ అసత్యవ్రణము

తే. ఆంగ్ల దేశమునందు విద్యార్థిమాత్రు
లెల్లరును బ్రహ్మచారు లై యెసఁగుచుండు
చదువునకుఁ బెండిలికిని జుక్కెదు రటంచు
వార లుత్సాహపడరు వివాహమునకు.

క. మున్ను మనసంఘ మెంతయు
నున్నిద్రదశఁ వెలుంగుచున్నప్పుడు వి
ద్య నేర్పువానిఁ బిల్పిరి
పన్నుగ నల “బ్రహ్మచారి” పదమున లోకుల్. ౨

క. దురదృష్టవశంబున ని

త్తుణంబునయందు గోచించాల్చుచు నఆల్
గఱచెడుబుడుతల కకటా!

పరిణయములు సాగుచుండు భారతమందున్.

3

వ. అంగ దేశమున బాల్యవివాహ మ్మనుపదంబు నెఱింగినవా
రొక్కరుం గానరామికి లజ్జవడి నాఁ డానాడిక నివసించు
హైందవవిద్యార్థులు పెక్కండు పరిణీతు లయ్యు నవివాహి
తుల మనియ నుడువుచుండువార; లియ్యసత్యభాషణంబు
నకు వేటొండు హేతువుం గలదు.

౪

క. తరుణులు పరిణీతులు త

ద్దరణి వివాహంబుగాని తరుణులతోడన్
బెరసి వసియింప నంగీ

కరింప రెవ్వారు నది యకార్యం బనుచున్.

౫

సీ. తమకాఁపురము నేయుతావులం దాత్మీయ

పరిణయగాఢలు బయలుపడిన

నాయిండ్ల లేజవరాండ్రితోడం గూడి

కులికెడిభాగ్యంబు కొఱతవడెడి

పని విచారమునల్పి హైందవవిద్యార్థు

లియ్యసత్యము వల్ల నియ్యకొందు

రదీవి గోవాల్లె యర్థాంగులను నిర్ణ

యించుకోవలయు మే లెంచిచూచి

అ త్మ క థ

ఆ. దానఁ గన్యతల్లిదండు లీసేతల
కొప్పకోలు సూపుచుందు రెందుఁ
గానరాదు ప్రియకమ్ముగ నిట్టికూ
డికలయందు దోస మొకటియేని.

౬

వ. కాన సీమయం దవివాహితు లగు యువతీయువలు
కూడిమాడి చెరలాడుట సాజంబ యయ్యె గాని.

౭

క. భారతవిద్యార్థులు తెల
వారలకు నిసర్గ మగుచు వలలెడు నియ్యా
చారమున కగ్గపడినక
దీటనిచెట్టలు జనించితీరక యున్నే.

౮

క. వెన హైందవయువజను లీ
వ్యసనమునకుఁ జిక్కి కన్య లగు నాంగ్లభిస
ప్రసవాక్షులసంగతికై
యసత్యజీవనము జరుప నాసించి రహా!

౯

ఆ. నావివాహ మయ్యె నందనుని న్ముద్దు
మురుపు లడరి నైతి మురిసికొంటి
నైన నేమి? నేను నవ్వాగురం జిక్కి
యచట బ్రహ్మచారిని నైతి నపుడు.

౧౦

క. పాటిల్లద మోదము నా
 కీటక్కరిబ్రదుకువలన నిసుమంతయు; నా
 గాటంపులజ్జయే న
 ప్టేటం బడసీక సాకె నిత్త టి నన్నున్. ౧౧

ఆ. నానచే ననూనమైన మానములోన
 నేను మునిగియుండ, నెనరువెలయు.
 లీల ముచ్చటించి లీల నాతోడ నే
 యువతి కలసిమెలసి యుండఁ దలఁచు? ౧౨

తే. “వెంటనరు”లోన నానిల్పునింటిమగువ
 తనయ కన్యావతంస ముత్సాహ మడర
 నతిథిజనమును వయ్యాళి కనుదినంబుఁ
 బిలిచికొనిపోవునాచార మలరుచుండు. ౧౩

తే. అత్తరుణి నన్ను నొక్కనాఁ డంతికమునఁ
 బ్రకృతిసౌందర్యరాశియై పరిధవిల్లు
 కొండకుం గొనిపోవ నాకును వెఱంగు
 వొడముకై వడి మున్నాడి నడువఁదొడఁగె. ౧౪

వ. అయ్యువతి నాతోడ నయ్యాయివిషయంబుల ముచ్చటిం
 చుచు నన్ను వేవేగ లాగుకొనిపోవుచుండె. నడుమనడుమ
 నొక్కొక్కమాటు నే నెద్దియో వక్కాణించుచుఁ గడ కౌ
 ననియో కాదనియో బళ్ళిరా యనియో లెస్సయనియో

మెల్లన పల్కుచుంటి నజ్జన్మని విహంగివోలె తీర్పునఁ
జనుచుండ వెండియు నిలు సేరు తెప్పటికో? యని నేను
తీర్చుపడం దొడగితి నితైఱంగున మే మగ్గిరిశిఖరంబు నారో
హించి కొంతతడ వందు నిలిచి యంత నెవరోహింప సాగితి
మత్తరుణంబునం దయ్యలారత్నమ్ము పాదుకాధారిణి
యయ్య ధనుర్విముక్తనారాచంబువోలె గ్రొదికి వచ్చు
చుండ నే నసువుల నఱచేత నిడికొని తల్లడంపడుచుంటి
నంతియకాక యాకన్నియ నాకంగారు నెచటఁ గన్గొనునో
యనుసిగ్గు నామొగంబునఁ జిందులుద్రొక్కుచుండె నయ్యవ
సరంబున.

౧౫

తే. వెనుదిరిగి నన్నుఁ గాంచి యవ్వెలఁది నవ్వి
యట్లు ర మ్మట్లు దిగు భయం బెల? యూత
గొనుము వలసిన న న్నటం చనడు నేను
దొప్పదోగితి నవమానతోయరాళి.

౧౬

తే. ఒక్కచో బందియాడి వేటొకట దేకి
కొన్ని తావులఁ గూర్చుండి కొట్టకొనకు
నెఱులొ “ధన్యస్మి” యనుకొంచు నిలకుఁ జేర
నెంతయుం గేరీణిచేసె నయ్యంతి నన్ను.

౧౭

వ. ఎల్లయెడల నట్లు తప్పించుకొనుట సాధ్యంబు కానేరదు.
దయామయుఁ డగు నీశ్వరుండు నా యీప్రణంబును
మాన్పం దలంచె నెట్లన.

౧౮

సీ. ఆరోగ్యనిలయమై యలరు “బ్రైట్” నామ
 జనపదంబున కొక్కసారి వెడలి
 యన్నవిక్రయశాలయం దేను భక్ష్యముల్ -
 వివరంబు “ఫ్రెంచి” లో వెలయుకతన
 నబ్బిన రాకుంట నతిముటిపడుచుండఁ
 దతృత్యవృద్ధవితంతు వోర్తు
 నాయవస్థ నెఱింగి ననుఁ గూర్చిమైఁ బల్క
 రించి నీ వేటి కీరీతిఁ గలఁత

ఆ. పడెద వనఁ బరాసుబాస రాదయ్యె నా
 కేను శాకభోక్త నించు భోజ్య
 మెద్దియో యెఱుంగ కిబ్బంగి గగ్గోలు
 పాలఁ బడితి నంచుఁ బలికినాఁడ.

౧౯

క. అంతట నయ్యమ వివరణ
 మంతయు నీ కెఱుకపఱుతు నని భోజ్యపదా
 ధ్రాంతరము లెల్లఁ దెల్పుడు
 సంతస మెనలార నపుడు సాపడినాఁడ౯.

౨౦

ఆ. ఇటుల మాకు మొదటియెఱుక పొసంగె న
 య్యదియె నేస్తమయ్యె నంత నంత;
 అవల సీమనున్నయన్నాళ్లు, నవ్వెన్క
 నైనఁ దొలఁగ దయ్యె నల్లచెలిమి.

౨౧

క. మఱి లండనునం గల తన

యిరవులిలాసంబు నొసఁగి యెడయక ప్రతిభా

స్కరవాసరమ్ము విందున

కరుదెమ్మని నన్నుఁ గోరె నయ్యమ పేర్కొన్. ౨౨

వ. అదియునుంగాక పండువు లాదిగాఁగల వేడుకదినంబు

లొదవునపుడును న న్నాతిభ్యమున కాహ్వానింపసాగె. నేను

నందులకుఁ గృతజ్ఞతమై నియ్యకొని యయ్యయిదినంబుల

వెడలుచుంటి సంత. ౨౩

ఆ. విందులందు నాదుమందాక్షమును బాఱఁ

దోలనెంచి యవ్వధూటి మంచి

కన్నియలకు నన్నుఁ గాన్పించి వారితో

ముచ్చటించు వీలు నిచ్చె నాకు. ౨౪

తే. సరససల్లాపముల నిట్లు నెఱపుకొఱకుఁ

గలదు ప్రత్యేకముగ నొక్కకన్నె యచట

ఆపడుచుతోడ నేను మాటాడువేళ

వెడలు మమ్ములవీడి యావృద్ధనారి. ౨౫

ఆ. పలుకుపొం దెఱింగి భాషింపఁ జాలమిఁ

గేరడంబు లాడనేరకున్కి

వ్యంగ్యభరితవాక్యభంగు లే నెఱుంగమి

నించదయ్యె నాకు నిద్ది తొలుత. ౨౬

క. ఆవల నత్తోయలి తగు

౨౬

త్తోవలు సూపింహ దత్తుతూహల మంత్ర

దైవాతె నెల్లవేళల

భావం బూటాడె నాదివారముకొఱకు.

౨౭

వ. ఇట్టు లప్పుడుచుోడిముచ్చటల కిచ్చవడి యవకాశంబు
వచ్చినపు డెల్ల నచ్చెలియచెంతకం జొచ్చుట కుశ్నహించితి
నత్తటి నమ్ముదుసలి యక్కన్నెదెన నా కెంతయు నాస
గొలుప నారంభించుడు మమ్ము సంధింప నియ్యమ్మకెద్దియో
యభిలాష ముండునని తలంచి శంకానాగరంబునఁ గుంకు
లిడి“కట్టా! యెట్టిచెట్ట వాటిలె మొట్టమొదటనే నావివాహ
గాధం దెలిపికొన్న నిట్టిసమావేశమ్ము నీపె సంఘటింప
కుండుఁగదా! గతమ్మునకు వగచినం గల్గు మేలెయ్యది?
యికనైసం ద్వరపడి యీనేరము సవరించుకొనుట కర్త
వ్యంబు నిక్కంబు నివేదించుటయ నా కెల్లభంగుల నిపుడు
లెస్స” యని తలంచి యాయమ్మ కీదిగువకమ్మ లిఖించి
పంపికొంటి.

౨౮

క. “అంబరో! “బైటను”లో మన

కుం బరిచయ మొదవు టాది కొమరునివలె న

న్నం బ్రేమించితి వెల్లవి

ధంబుల నను సంస్కరింపఁ దలపోసి తనలో.

౨౯

తే. నాకు నిప్పుడు నివాహం బొసర్ప మీర
 లెంచినార లటంచు నూహించుచుంటి
 మీకు మది సట్టిముచ్చట లేకయున్న
 బూని కూర్చురే? పడుచులపొందు నిట్లు. 30

క. మీకరుణ కే ననర్హుడ
 నా కెపుడో పెండ్లి జరగినది కర్ణంబుల్
 పాకము దప్పకమునుపే
 యీకత మీ కెఱుకనేత హితమాను గదా. 31

క. నాకుం బెండ్లిలి యగుటయ
 కాక కుమారుండు నొకఁడు కల్గెను ముందే
 మీ కివ్వినయముఁ దెల్పుట
 నాకృత్యము కాని మానినాడను దానిక. 32

తే. ఇచట భారతవిద్యార్థు లెల్లఁ దమకుఁ
 బెండ్లికాలే దని వచించువిధము నెఱిగి
 కల్లలాడితి నేను నక్కరణిఁ దొల్లి
 యిప్పు డయ్యది యెగ్గటం చెఱుకవడియె. 33

క. ఇంతదాఁక మీకు నివ్వార్తఁ దెలుపమి
 కేను మివులఁ జింత నెనయుచుంటి
 నైన నేడు నిక్కమాడుధైర్యము నీకుఁ
 డొసఁగెగాన వేడ్క నొందుచుంటి. 34

ఆ. నీతిబాహ్యమైన చేతల నయ్యింతి
చెంత నింతవఱకుఁ జేసియెఱుఁగ
నిం దసత్య మించుకేనియు లేదు మ
న్నింపరొక్కొ! నన్ను నెయ్య మలర.

3౫

మ ం జ రి .

ఈలేఖముం బఠించినవెనుక
నోతల్లి! నేను మీ రొసఁగువిందునకుఁ
బాతుఁడఁ గానంచు భావించురేని
యయ్యది నే దోస మని నిర్ణయింప
ఇన్నాళ్ళనుండి నాయెడ మీరు సూపు
మమత నక్కటికంబు మఱచిపోనేర
ఏనాటికిని వానిఋణ మీఁగఁజాల
నన్నింక మీవిందునకును బాతునిగ
నెంచెదరేని నే నెల్లచందముల
నప్పాత్రితం గొనియాడి సౌఖ్యంబు
లెప్పటివలె నంది యెంతు నద్దాని
భవదమలప్రేమభావాంక మనుచు.”

3౬

వ. ఈవ్రాయనంబు నీరీతి సంతరింప నే నెన్నిగంటలు తంటాలు
వడితి నో చదువరు లెఱుంగుదురుగాక! ఈరచన ముగియు
లోపల నెన్నిచిత్తు లవతరించెనో వేఱ చెప్పనేల? కాని

యీజాబుతో నాభార మెల్ల దూరమయ్యె నయ్యమ్మ
యిక్కమ్మం గన్న వెంటనే యిట్లు ప్రత్యుత్తరంబు సంపె.

ఆ. “చాటుమాటు విడిచి సకలంబు విశదంబు

చేసి నీవు పంపు చీటి నచ్చె

బడుచు నేను దాని బొడఁగాంచి కడుపుబ్బు

నటులు నవ్వుకొంటి మయ్య గాంధి.

3౮

తే. నీవచించిన బొంకు మన్నింప నర్హ

మిపుడు నిజమాడి తది యెంతయేని లెస్స

వెనుకటివిధాన నిను బిల్తు విందుకొఱకు

రమ్మ లేపటిభానువారమ్ము విడక.

39

ఆ. ఎదురుసూచుచుందు మేము నీకొఱకు నీ

పెండ్లిసుద్దులెల్ల వెల్లడించి

మాకు సిండువేడ్క చేకూర్పు; మనచెల్వి

చెడదు దీనఁ బెక్కునుడువు లేల.”

౪౦

వ. ఏ నిట్టిలేఖకు నెంతయు సంతసించి యధాపూర్వ మానాఠి
మణిగారవంబును జూఱలాడుచుంటి; మఱియు.

౪౧

తే. పూని బొంకనుపుంటి నిప్పొల్కి మూల

ముట్టుగాఁ గత్తిరించితి; నట్లు వెనుక

నాదుపెండిలినుద్ది నెన్నండు సక్క

మాడుటకు నేను వెన్నముం దాడియెఱుంగ.

౪౨

౨౦ మతవరిచితి

నీ. అంగదేశమ్మనయందు నావసియించు

కాలమ్మనం బెండ్లిగానివారు

సన్నదమ్మలును దివ్యజ్ఞానసామాజి

కులు సగువార లిరురు లభించి

రనుగులు నాకు; వా “రాన్నాల్ల” పండితు

గీతానువాదంబు బ్రీతి వెలయు

జదువుచు దమతోడఁ గదిసి వేలుపునుడి

దనరుగీతఁ బఠింప నన్ను బీలిచి

ఆ. లేను దల్లిబాసనేని దానిం జదు

నమికిఁ గరము లజ్జ బల్లటిల్లి

సంగడిండ్రితోడ సంకోచ మడర నా

విషయమెల్ల నపుడు వినిచినాడ.

వ. అంత జేజేలబాసలో నాకుం గల చొటవ కొంచెయమ్మని
యెఱింగియు నయ్యాంగ్లానువాదంబు మూలమ్మున కె
దెందు వేటయ్యె నయ్యది కనుంగొనఁగలబలిమికిం గొఱుగత
లే దని యూహించి యచ్చెలికాండ్ర కవ్వవయంబు
నెఱుకపఱిచి వారితోడం గూడి భగవద్గీతం బరియింపఁ
దొడఁగితి నందలి.

౨

ఆ. *సంతతంబు విషయచింతనఁ గావించు

పూరుషునకు దానఁ బొడము సంగ;

మంకురించుఁ గామ మలసంగమునఁ జేసి;

యామతిల్లు నలుక కామమునను.

3

తే. ♦అలుకచే సంభవించు మోహమ్ము; మోహ

మునను బాటిల్లు విస్మృతి; బుద్ధినాశ

సంబు విస్మృతివలన జన్మంబునందు

బుద్ధినాశమ్మునం జెడిపోవు నకుఁడు.

౪

వ. అను పద్యంబులు నాచిత్తంబునం బాదుకొనియెఁ దన్నిన
దంబు నాశ్రయఁకుహరంబుల నింబుగా నేఁడును రవళించెడి

* ధ్యాయతో విషయాన్ పుంస స్సంగ స్తే ఘాపజాయతే

సంగాత్ సంజాయతే కామః కామాత్ కోఘోభిజాయతే.

♦ కోఘాద్భవతి సంమోహ స్సమ్మోహాత్ స్మృతివిభ్రమః

స్మృతిభ్రంకా ద్బుద్ధినాశో బుద్ధినాశా ద్వివశ్యతి.

నిగ్గిత విలువయిడరాని పొత్తమ్మను నమ్మిక నాకు నానాఁ
టకిం బొంపిరివోపుచున్నయది. తత్త్వజ్ఞానమున దీనికిం
దులయగుగ్రంథము వేటొకం డేవాజ్ఞయంబునందును
లేదని నాకు దృఢవిశ్వాసంబు గలదు. నాకుఁ జిత్తంబు
కలఁగంబాఱినపుడెల్ల నియ్యది యెసలేని మే లొనరించె.
దీనికి నింగిలీసు బాస నెన్నెయనువాడంబులేర్పడె వాని నెల్ల
నేఁ బఠియించితి నం దార్నాల్డురచితంబ మేలుబంతి
యని నాయాశయమ్ము. నే నీనెయ్యురతో నియ్యుపని
షత్తుం జదివినను దీని నపుడు బాగుగఁ బఠించితి నని
పలుకనోపఁ గదనంతరమ్మునం గతిపయనత్సరములు చెల్లిన
వెనక నియ్యది నాదై నందినపారాయణమ్మునం జేరె;
వెండియు.

గి

తే. సిద్ధమతియైన “యార్నాల్డు” బుద్ధుఁ గూర్చి

* “యాసియాజ్యోతి” యనుపేర వ్రాసినట్టి
గ్రంథముం బఠియించితిఁ గాంక్ష వెలయఁ
గరము నలరించె నప్పుస్తకంబు నన్ను.

ఁ

సీ. మఱియు నచ్చెలు లొక్కమాటు నన్ను “బిసెంటు”

నకు నెఱిగించి రన్నాతిమిన్న

యర్థించెఁ దనదుదివ్యజ్ఞానసంఘమ్ము

నందుఁ బ్రవేశింపు మనుచు నన్ను

* లైట్ ఆఫ్ ఏషియా.

నామతం బెఱుంగనినాఁ డన్యమశము నె
 వ్విధిని బూనుదు నంచు వినయ మెసఁగఁ
 జెప్పి తిరస్కరించితి నామెకోర్కి నే;
 నవలఁ దద్దితవాణి ననుసరించి

తే. ♦ తన్మతగ్గింధమును శ్రద్ధఁ దాల్చి చదివి
 నాఁడ నద్దానఁ దనకు హైందవమతమ్ము
 తత్త్వముం బ్రకటించుగ్గింధముల నెల్లఁ
 జదువ నభిలాష మునయించె హృదయమందు. ౭

వ. వెండియు నప్పతనంబునంజేసి కైస్తవమతబోధలు హిం
 దూనుతంబు గుడ్డినమ్మికలకుం బుట్టినిల్లని తెగడునగడు
 నిరాధారం బని యెఱింగితి నదయుంగాక. ౮

సీ. ఆకాలమునయందె శాకాన్నశాలలో
 నుత్తమకైస్తవుం డొక్కరుండు
 పరిచితుఁడై నాకు నెఱిగించె నాత్మీయ
 మతమహిమంబు ప్రేమంబు గదుర
 లలరాజకోటయందలికైస్తవమతప్ర
 వర్తకు ల్పూనుదుర్వర్తనంబు
 లతని కే వినిచితి నందుల కాతండు
 తద్దయు సిగ్గిలి తల్లడిలి

♦ కీ టు థియాసఫీ.

ఆ. యేను శాకభోక్త నెన్నఁడు మద్యంబు
ముట్టి యెఱుంగ; మాంసమును భుజించి
కల్లు పెల్లు దాపుకైస్తవు లెందఱో
జగతిఁ గలరు దీన శంక లేదు.

౯

వ. అయినను.

౧౦

మ ం జ రి .

మద్యమాంసంబుల మరగుఁ డటంచు
నెందును శాసించి యెఱుంగదు “బైబి”
లద్దానిఁ బరియింపుఁ డంతయు స్మిక్తు
నవగతం బగు నన, నగు నంటి నేను
పిదప నతండు బైబి లొనంగె నాకు
శ్రద్ధమై నద్దానిఁ జదువ సాగితిని
దానిలో నున్న ప్రాతనిబంధనమ్ము
పరియించుతఱి శిరోభాధ న న్నేఁచెఁ
గొత్తనిబంధనకుం జెందుభాగ
మానందవారాశియం దోలలారై
అద్దాన విలసిల్లు * నదిప్రవచన
మెన యగు గీత కం చెఁ దలంచితిని
“ధర్మేతరంబు నధర్మంబుచేత
నిర్మూలముం జేయనేర వీ వెపుడుఁ

* సెర్మన్ ఆన్ డి హాంట్.

జెనెటియై నీకుడిచెంపపై నెవ్వఁ
 డేని గొట్టినఁ జూపు మెడమచెంపయును
 బలిమిమై నెవడేని పై వల్వఁ గొనిన
 సంతరీయముసైత మాతని కొనఁగు”
 మనెడినూక్తులు నన్ను నలరించె మిగుల
 “సలిలంబు నీకు నీజాలినవాని
 కిష్టమృష్టాన్నంబు నిడుమా” యటంచుఁ
 బలికినశ్యామలభట్టాఖ్యసుకవి
 తల్లజుపద్యంబు తలఁపునం బాతెఁ
 దాదృశంబగునట్టి త్యాగంబె జగతి
 మంచిమతం బంచు మది నమ్మినాఁడ.

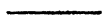
౧౧

వ. అంత నీవ్యాసక్తి నన్నితరమతస్థాపకులచరిత్రంబుల
 నెఱుంగం ద్వరపెట్టుడు. “గార్లయిలు” రచించిన* “వీరులు-
 వీరపూజ” యనుగ్రంథముం జదువఁ దొడంగి యందలి
 మహమ్మదుజీవసకథం బఠించి యతనిగొప్పతనంబును, మగ
 తనంబును, దబిసితనంబును దెలిసికొంటి సంతలోఁ బరీ
 క్షలు చేరువయగుటంజేసి తత్పఠనంబు నాపవలసివచ్చెఁగాని
 సర్వమతధర్మమర్మంబుల నెఱుంగవలయు ననిమాత్రము
 నిర్ణయము గావించుకొంటి సత్తురుణంబున నాస్తిక

* హీరోస్ అండ్ హీరోవర్షిష్.

మతతత్త్వంబు నెఱుంగఁ గోరి తత్సంబంధిగ్రంథమ్ము నొక
దానిం జదివితఁ గాని నే నప్పటికే నాస్తికతామరుదేశముం
గడచియుంట నయ్యది నాకు నించదయ్యె నపుడ
♦ నసంతాదేవి నిరీశ్వరవాదంబు విడిచి సేశ్వరవాదంబు
నవలంబించె నప్పరిణామమ్ము పై తము నాస్తికతయెడ నా
కనాసక్తి కలుగఁ దోడయ్యె నింకను గొన్ని కారణంబులు
సాయపడుటం జేసి నా కమృతంబుదెస నసూయ వొడమె.

౧౨

♦ బిసెంటు.

౨౧ దిక్కులేనివారికి దేవుడే దిక్కు

వ. అర్హమతంబుతోడను మహామృదీయ క్రైస్తవాద్యనృ
మతంబులతోడను నా కించుక పరిచయ మున్నను సంకటనమ
యమ్ములం దయ్యది న న్నుద్ధరింపజాల దని నాకుఁ
దెలియదయ్యెనిక్కట్టు లొదవినపుడు తనకు దేన రక్షణము
గల్గు దానిఁగూర్చి మనుజున కపు డెఱుక యుండనేరదు.
నా స్తికుండు తనవిపత్తు తొలఁగుటకు నిసర్గమే మూలంబను.
ఆ స్తికుఁడు తన్ను భగవానుఁడు మనిచె ననియు నందులకుఁ
దన తత్త్వజ్ఞానమును, దపస్సాధనయు నొకహేతు వనియు
భావించు; నిట్టెల్లరుం దమయిచ్చవచ్చిన ట్లూహింప నడ్డు
లేదు. మానవుం డెపుడు తనసాధనాబలంబున కహంకరించు
నపుడ తద్బలంబు నిర్మూలం బగునని యెఱుంగవలయు

నిట్టివేళల యందు శాస్త్రజ్ఞానముకంటె ననుభూతి పర
మావశ్యకము. కేవలశాస్త్రజ్ఞానము నిరర్థకం బనువిష
యమ్ము నే దొలుత నీమహో దేలిసికొంటి; దత్పూర్వము
వాటిల్లిన యాపదలనుండి యే నెట్లు బయటఁ బడితినో
చిన్న వాడ నగుట నాకెఱుకవడదయ్యె. నేడన్ననో వింశతి
వర్ష ప్రియుండ. గార్హస్థ్యసౌఖ్యము నాచే జక్కగా
నవగతంబయ్యె బైపెచ్చు బిడ్డనండిని సైత మైతి నిట్లు
నే నాంగ్లానని న్వసించు తుదివత్సరమ్మున.

తే. “పోర్బుమతు” నాఁ జెలంగెడి పురమునందు
జరిగె శాకాన్నభోక్తలసభ యొకండు
దానిఁ దిలకింప నొకసేస్త కానిఁ గూడి
యేను వెడలితి వేడ్క నాహ్వనమంది. ౨

తే కడలికరవాక యగుటచే గర్జధారు
లుండి రవ్వీటఁ బెక్కు; రందున్న వాలుఁ
గంట్లు పెక్కుండు) వెలయాండు) కారుఁ గాని
యించు కేనియుఁ జక్కటి నెంచఁ బోరు. 3

తే. అట్టిచానలతో నిండినట్టియింట
విడిసితిమి మేము వివరముల్ తెలియకునికి
రాత్రిభోజన మెనతర్వాత మొదలు
పెట్టితిమి నెయ్యరం గూడి పేకరంతు. ౪

అ త్మ క థ

స్వీతమయింటియతిభిబృందముతోడఁ జెలులు పే

కాడునాచార మయ్యాంగభూమిఁ

దనగు నయ్యాటలోఁ దప్పులేని ఛలోక్తు

లెలమిమైఁ బల్కెద రెల్లవారు

మేమున్న గీమునచామ లీనడవడిం

బాటించి మాతోడ నాటనాడఁ

దొడఁగి రయ్యది రెండుగడియలే సాగె న

ప్పడతు లంతట నీతిబాహ్యమైన

ఆ. వేడుకలకు మొదలువెట్టిరి బీభత్స

రసము వెల్లివిరిసె రచ్చలోన

నందుఁ బాలుగొనియె నక్కట! నామిత్తుఁ

డెఱుంగనైతి నాతఁ డిట్టి డనుచు.

౫

ఆ. ఇచ్చవడితి నేను నిమ్ముచ్చటల కయో

ముదురసాగె సరసములు కరమ్ము

వేకముక్క లవలఁ బెట్టనవస్థయు

సిద్ధమయ్యె నేమి సెప్పువాడ.

౬

వ. ఇంతలో భగవానుండు నాసంగడినియంతరంగమ్మునఁ జేరు

టంజేసి యతండు నన్నిట్లనియె.

౭

తే. బళిరే! యీ ఘోరకలికి నిప్పాపమునకు
నకట! నీవును బానిస వగుదువోటు?
వలదు వల దిందు నీ వుండవలదు వలదు
లెమ్మ లేలెమ్మ పొమ్మ పోపొమ్మ వెలికి. ౮

క. అనవుడు లజ్జాంబుధి నే
మునిగితి నప్పనుపు మస్తమునఁ దాల్చితి నా
తని మది మెచ్చితిఁ బదపడి
జననికడ న్నొడువుబాస జ్ఞప్తికి వచ్చెన్. ౯

వ. పదంపడి. ౧౦

క. ఊడనిఁబాడితి గడగడ
లాడితి నానిల్చునజ్జ కరిగితి మృగయా
పిడకుఁ దప్పినహరిణము
జాడ న్నాగుండె లదరె జడిగొనెఁ జెమటల్. ౧౧

ఆ. నాటిరేయి నిదుర నను డాయదాయె నా
యాత్మఁ బెక్కుచింత లలముకొనియె
నిదియె నాకు లాఁతియింతులపట్ల వి
కార మొదవ మొదటిసారి యాయె ౧౨

ఆ. అంత నెంతచెట్ట యయ్యె దైవంబ! యి
ష్టేమరిల్లి యున్న నెట్టులగునో?
యని తలంచి యింకనై నఁ బరాకును
దలఁగవలయు నంచుఁ దలఁచినాఁడ. ౧౩

తే. అవల నిది వాసయోగ్య మైనట్టితావు
కాదు కాదని యెంచి సంగాతి నెడసి
నాటివలువాత పేచి పై నంబుగట్టి
వీడనాడితి నప్పాడువీడు నేను.

౧౪

మంజరి.

భగవానుఁ డపుడు న న్బాలించె ననుచు
లెస్సగాఁ దెలియంగలేనైతిఁ గాని
సకలకష్టములందు సాకె న న్నతఁడె
ఇప్పు డవ్విషయంబు నెఱిగికొన్నాఁడ
ఈపరిజ్ఞానమం దింకను నాకు
సంపూర్ణ మగుచట్టి చతురత లేద!
అనుభూతిచేఁ గాక యన్యమార్గమున
వేద్యంబు గాని దవ్విషయ మెవ్వనికి
ఆధ్యాత్మికక్రియలందుఁ బెక్కింట
నల న్యాయవాదికృత్యంబునయందు
నైకసంస్థల సల్పి నడుపుకాలమున
రాజకీయాఖిలారంభంబులందు
నేచి న న్బొదివినయిక్కట్ల నెల్లఁ
దొలఁగంగఁ ద్రోలి నిస్తులదయ న్నన్న
నేలినజగదీశు నేలీల మఱియె?
వెరవులు సకలంబు విఫల మైనపుడు

తోడున్న వారెల్లఁ దొలఁగినయప్పు
డవకాశ మంతయు నడఁగారినప్పు
డెట్టులో చేకూఱు నీశ్వరుసాయ
మే ననుభుక్తిచే నెఱిఁగితిం దీని.

౧౫

వ. మఱియు స్తుత్యుపాసనాపార్థసంబు లంధవిశ్వాసమ్ములు
గావు అన్న పానాదులకంటె నయ్యవి కడుంగడు సత్యం
బులు. ఇవియ నిక్కంబులు. శేషంబు లెల్లం గల్ల అనుట
స్వభావోక్తికి దూరం బనరాదు. ఇయ్యుపాసన నడికారంపు
సాంపు గాదు. దీనికి నాధారము చిత్తంబు గాని జిహ్వా
గాను. కాన మానసికమాలిన్యమును భక్తిరసమ్ముచేఁ
గడిగివైచికోన్నవార లప్పరమాత్మం బ్రాపింపఁ గలరు.
అమ్మాలిన్యంబును నిర్మూలింప మనఃపూర్వక మగు
నుచాసనకంటె సమర్థం బగు సాధనం బితరంబు మృగ్యంబు.
అయ్యది కడుంగడు విధేయతతో నెనసియుంట యెంతయు
నావశ్యకంబు.

౧౬

౨౨ నారాయణహేమచంద్రుడు

క. భారతమునుండి యత్తటి

“నారాయణహేమచంద్ర” నాముఁడు సీమం

జేరె నతఁడు లేకరియై

పే రందినవాఁ డటంచు వినియున్నాఁడ౯.

సీ. ఆకారమున వేసమందు వాగ్దోరణి

నొకవికారపురీతి నొప్పు నాతఁ

డతనితోఁ బరిచయం బయ్యె నా కొకచోటఁ

బిలిచితి నతని నానిలుచుబసకు

ఇంగ్లీషు బోధింపుమీ! యంచు నతఁడు న
 న్నర్థింప నీకొంటి నందులకును
 మొదలిడితిం బాఠములు సెప్ప వ్యాకృతి
 జ్ఞాన మాతని కించుకేని లేదు
 తే. “బాలుఁడును దానిఁ గిరియ యంచుఁ బలుకుఁ “జదివె”
 నన్నది విశేష్య మని చెప్పు, నతని దిద్దఁ
 దరముకాదయ్యెఁ దనకు వ్యాకరణ మిట్లు
 రామి కతఁ డెన్నఁడును విచారంబు వడఁడు. ౨

వ. అతం డొకమఱి నన్నుఁ గాంచి “మిమ్ముంబలె నే నెన్న
 డుం బాఠశాల కేఁగనైతి. నాయభిప్రాయంబుల వెల్లడించు
 తఱి శబ్దశాస్త్రంబుతోడియక్కఱ నా కెన్నఁడుం బొడకట్ట
 దయ్యె. హిందీ మరాఠీ బంగళీబాసలం దేను గృతాభ్యా
 సుండ. మహర్షి దేవేంద్రనాథతాకూరువిరచితంబులగు వంగ
 కృతుల ననువదించి ఘూర్జరసోదరుల కొసఁగితి నింకను
 బెక్కునద్గ్రంథముల లాఁతిబాసలనుండి యనువదించి గుజ్జ
 రాతివారికి సమర్పింప నాకుఁ దలంపు గలదు. మూలము
 నందలిభావమ్మును దెచ్చుట మాత్రమ నాయనువాద
 లక్ష్యము. లక్షణశిక్షాదూరుండనై యే నెఱింగినబాసయే
 నాకుఁ బదివేలు. ప్రస్తుతమునం దాంగ్లేయభాషఁ జదువఁ
 దొడఁగితిఁ బదసముదాయంబుసర్థమ్ముఁ దెలిసికొనుటయ
 నాకుఁ గర్తవ్యంబు. కాలక్రమంబున బరాసు *శార్మణ్యము

* జర్మనీ.

మున్నగు బాసలసైత మభ్యసించి నే నాయాయి దేశ
మ్ములం జూడనెంచితి ననవుడు నే నతనిఁ గాంచి. 3

తే. అమెరికాఖండమునకు మీ రరుగ రొక్కో!
యనుడు సంశయమేల యే నవ్వినూత్న
విశ్వసౌభాగ్యసౌందర్యవీక్షణంబు
సేయ కేరీతి భారతక్షితికిఁ జనుదు. ౪

క. విత్తవిచారము నాదగు
చిత్తమ్మున లేదు నాదుచెలికాండును నా
పొత్తంబులు నా కొనఁగెడు
విత్తంబే చాలు నాదువెచ్చమ్మునకున్. ౫

క. డంబములతోడుత న్నా
కుం బనిలే నేను బొట్టకుం బట్టకు న
ల్పంబుగ వెచ్చింతు వినో
దంబులకుం బోక దవ్వుదవ్వుల నుందున్. ౬

తే. ఏను మూఁడవతరగతిలోనె పయన
మాచరించుచునుందు రే నమెరికాకుఁ
బోవుచో “డెక్కు”మీఁదనే పోదుఁజమ్మి
రిత్తవెచ్చమ్ము నేల భరింపఁ జెపుమ. ౭

వ. అని యతండు మాటువలెఁ నిట్టి మేలినడత హేమచం
దునిసొత్తై వెలయు. వెండియుఁ దత్ప్రసన్నంబున కుద్ది

యగు నుల్లంబును మిడిసివాటులేమియు నతనికి నవరింపని
రవణంబులై హవణిల్లుఁ గాని తనసామర్థ్యముం గూర్చి
యతనికి మితిమీరిన విశ్వాసం బొకటి కలదు. మే మను
దినంబును గూడుచుండువార మతండును శాకాహారంబు
భుజియించు. మా కుభయులకుం బెక్కుచేష్టల సామ్యంబు
దనరు, నిర్వరము స్వయంపాకులము. ఒకనాఁ డతండు నా
కతిధి యగు నమ్మఱునాఁ డే నతనికి విందనయ్యెడివాఁడఁ
బ్రా్యికమ్ముగా మే మొక్కతాపునంద యారగించు
చుండువార, మిట్లుండ నయ్యవసరంబున.

౮

తే. కార్మికులదెన నెంతేని కరుణసూపు
సుకృతి“మానింగు” కీర్తి యస్తోక మగుచు
లండనుపురంబునం దెల్ల నిండుకొనుడు
హేమచంద్రుం డతనిఁ జూడ నిచ్చగించె.

౯

ఆ. అతనిసాహసంబు నరసి మిత్రమ! మేల
తరము వాఁ డతం డుదారచరితుఁ
డతనిఁ గాంచ శక్యమగునోటు? మనబోటి
యలఁతివాండ్ర కనుచు నంటి నేను.

౧౦

వ. అనుటయు నతం డిట్లనియె.

౧౧

మ ం జ రి.

“ఏల సందియ మందె దిటు నేస్తకాడ
తప్పక యతని సందర్శింపవచ్చు
వినుము దానికిఁ దగువెర వెఱింగింతు
నే గ్రంథకర్తనై యెసఁగినయట్లు
నతనియకాదార్యంబు నతనిశీలంబు
నాలించి కడుముదం బందినయట్లు
గనులార నాతనిఁ గాంచి కృతజ్ఞ
తను వెల్లడింపఁగాఁ దలఁచినయట్లు
నాంగ్లభాష నెఱుంగనట్టిహేతువున
నిను దుబాసిగఁ దేర నే నెంచినట్లు
నతనికి నా పేర సంపుమా! కమ్ము”
అనవుడు నే నట్ల యాచరించితిని;
“విడువక మీరు రా వేడుచున్నాఁడ”
ననుచు బదుల్పాబు సంపె “మానింగు”
హేమచంద్రునియత్న మిట్లు ఫలింప
నొదవె నాశ్చర్యం బనూనమై నాకు.

౧౨

వ. అంత నొకనాఁడు మే మమ్మహాశయుం జూడ బయలుదేరి
తిమి. నే నత్తఱిఁ దగు పటాటోపమ్ముతో నుంటిఁ గాని
చెలికాఁడు యథాపూర్వమ్ముగాఁ దనవికారవేషంబుఁ
దొలఁగింపఁడయ్యె నందుల కే నించుక గేలిసేయుడు. ౧౩

క. డంబముల మెచ్చెదరు పా

ఱుంబోతులు మీరు సత్పురుషు లెప్పుడుఁ జి

త్తంబును మెత్తురు గాని ము

దం బందరు వేసమునకుఁ దళుకుంబనకున్.

౧౪

వ. అని యతండు వల్కెఁ బదంపడి మే మమ్మానింగుభవ
నంబు సేరి యతనిం దర్శించి వానిసమర్పించు సత్కా
రంబులం బడసినవెన్న నారాయణ హేమచంద్రుం
డతని యథోచితమ్ము గౌరవించి యాయనదీవనలం బడసె
నంత నేము మా మనికీపట్టులకుం జేరితి మిట్లుండ నొక్క
నాఁడు.

౧౫

క. అరచట్టఁ దొడిగి కొకిలికి

పరిధానమ్మును ధరించి బౌరేడుగడ్డం

బరుదుగ నెసంగ నాబస

కరుదెంచెను మద్వయస్యుఁ డాంగ్లము సేర్వన్.

౧౬

సీ. అది కొత్తబస యశాట నయ్యింటిమగువ త

త్పూర్వంబు హేమచంద్రుని నెఱుంగ

దయ్యె నట్లాట నయ్యతివ కవాటంబు

విచ్చునంతనె బిట్టు వెఱపు నంది

సంభ్రమంబున నాదుసరసకుఁ బేరెమ్ము

వాఱుచు వచ్చి యెవ్వఁడో వెడఁగు

నీకొఱ కేతెంచి వాకిట నున్నవాఁ

డనవుడు నంగణమ్మునకు నేఁగి

ఆ. హేమచంద్రువేస మీక్షించి తద్దయు

నక్కజంబువడితి నతఁడు వెట్టి

నవ్వు నవ్వుసాగె నామిత్రునకు సహ

జంబు లిట్టిలక్షణంబు లరయ.

౧౭

వ. అయ్యవసరంబునం దేను నెచ్చెలీ! నీయీవికారవేషంబు
గాంచి వీధిలోనిబాలురు గోలసేయక మానిరో? యనుడు
నతఁడు.

౧౮

ఆ. గోలఁ జేసినారు గుంపులుగుంపులై

పిఱుద నడచినారు పిల్ల లెల్ల

వారిదెసకు దృష్టి సారింపనై తి నే

నంత వెనుక వెనుక కడుగు లిడిరి.

౧౯

వ. అని వాకుచ్చె నిట్లతండు లండనునగరమ్మునం గొంతకాల
ముండి యవ్వలఁ బరాసునాటికిం జని యాదేశమ్మునందలి
బాస నేర్చి యందలిగ్రంథములం గొన్నింటి ననువదించి
పదంపడి పూర్వోక్తప్రకారంబున సమెరికా కేఁగి యందుఁ
దనకు సాజం బగువేసంబుతోఁ దిరుగాడఁ దొడంగుడు
నయ్యది యాసీమ ననాగరకవేషం బగుట సంయుక్త
రాష్ట్రంబులలో నతండు దొరతనమువారిచే నిర్బంధితుండై
యెట్టకేలకు విముక్తుం డయ్యె.

౨౦

౨౩ గొప్ప సంత

క. పదునెన్నిదివందల తొం

బదియగు వత్సరము కైస్తవశకమ్మునయం

దొదవినతటి “ప్యారిసు”లో

న దొడ్డవస్తుప్రదర్శన మొకటి జరిగెన్.

ఆ. ఏను దానిఁ జూడ నేగితి దృశ్యముల్

పెక్కు లచటఁ గంటి నక్కజముగఁ

గాని కేవలం బయోనిర్మితంబు గో

పురము నింతవట్టు మఱవ నైతి.

క. పొడుగువెడల్పులు దక్కన్

నుడువంగాఁ దగినయట్టి నూత్నత కానం

బడదయ్యె నందు దానన్

దొడరెడుసంతృప్తి యెట్టిదో కన్పెనైతిన్.

3

వ. దానిం దెగడినవారు పల్కురు గల రందు “టాల్ స్టాయి”
ప్రథమగణ్యం డతం డిది మానవునియెఱుంగమికి నంగ
మచ్చం బనియు ధూమపానంబుచే మతివోయినమానుసు
లిట్టిబయలిమేడల నిర్మింతు రనియుఁ బల్కె వెండియు. ౪

క. నాగరకతయును స్వేచ్ఛయు

భోగపరాయణతయ్యన్ బ్రభూతమ్ముగ న

చ్చోఁ గలదు గాని కోవెల

లోఁ గా లిడినంత నాత్మలో మార్పొదవున్.

గి

వ. “వర్జ్మమేరీ” విగ్రహమ్మునెదుట మోఁకటిల్లి చేదోయి
నేలనూఁది జోహారు లర్పించువారి డాసినతటి నెవ్వనికి
భయభక్తు లుప్పతిల్లకుండు? మోఁకటించుటయు వేడికో
లును గుడ్డినమ్మికలు గావని నాయాశయంబు. మఱియు
నాభక్తులు మోఁకారించుట నిరర్థక మ్మగు పాపాణము
నకా? కాదు! కాదు! తదర్థమైనభగవానునకు. వా రిట్టి
విగ్రహారాధనంబుచే భగవన్మహిమను గుంచక పెంచు
చున్నా రనియ నాతలంపు. తత్ప్రత్యము లగు పురాతన
దేవాలయముల గొప్పతనము నే నింకను మఱవనైతి. ౬

౨౪ పట్టా పుట్టినది - కాని పిమ్మట?

తే. న్యాయశాస్త్రంబు చదువంగ నాంగ్లభూమి
 కేను వెడలితిఁ గాని యద్దానిగుఱిచి
 యింతకు న్మున్ను వివరించి యెఱుంగనైతిఁ
 దదృణభారంబు నిచ్చొటం దలఁగువాఁడ.

వ. బారిష్టరుపరీక్షకుం జనువువిద్యార్థికి నియతకాలపరిపాలనం
 బును బరీక్ష లొసంగుటయు ననురేండుకట్టడలు గల; విప్ల
 రీక్షకుం జనువవలసిన కాలంబు మూఁడేడు లయ్యది
 యీరాఱువాళ్ళుగా విభక్తమై యుండు నందలిప్రతి
 భాగంబునందును విందు లీర్పడినాల్గు ప్రవర్తిల్లు నం దధమ
 మాఱువిందులకై నను బరీక్షార్థి యేగునేని యతండు నియత
 కాలపరిపాలన మొనరించినట్ల యెన్నంబడు; వెండియు. ౨

అ త్మ క థ

సీ. తొలుతొల్ల నియ్యామెతలయందు గురుశిష్యు
లొండొరు భాషించుచుండఁతెఱఁగు
వ్యాఖ్యానము లొనర్చు నాచారమును బ్రవ
ర్తిల్లుచుండెడివి; తత్క్రియలవలనఁ
జదువుగోరెడివారు చదురు తొనని ప్రశం
సించుపోల్కి నుపన్యసించువెరవు
గణుతికెక్కినలొకికజ్ఞానమును దగు
నాణియమ్ము గడించి రాణసెందు

ఆ. వార; లేఁ బఠించువడి కవెల్లఁ దొలంగె
గురుఁడు శిష్యు నెడసి కూరుచుండెఁ
దత్ప్రియోజనంబు దవ్వయ్యె నడవడి
యొండె సాగివచ్చుచుండెఁ జెడక.

3

వ. పూర్వాచారపరాయణం బగు నాంగ్లదేశమున కయ్యది
సహజలక్షణంబ; మఱియు.

౪

క. పలలాహారముతోడఁ

బలుదినుసులమధువుతోడఁ బ్రాయికముగ విం
దులు సాగు, నందు నాకుం
గలదుగదా! రొట్టెముక్క కాలము గడపఁ.

౫

క. ఇటు విందులు గుడుచుటచే

నెటు బారిస్తరుపదంబు నెనయుదురో యి

ప్పటికిం దెలియద నా; క

ప్పటియుక దత్పట్ట మంద వలచినవారల్.

౬

తే. చదువవలయుపొత్తమ్ములు చాల సులువు

లగుట బారిస్తరునకు హాస్యంపుఁబేరు

రెక్కొనియె “దిండిపోతుబారిస్త” రంచు

నెల్లరికి వానికందువ తెల్లమయ్యె.

౭

వ. మఱియుఁ బాఠ్యగ్రంథములకంటెఁ బరీక్షావిధానంబు
తద్దయు సులభంబు. ప్రతిమాసత్రయమ్మునందు నొక్కపరి
శీలనంబు జరగుచుండుఁ దదధికారు లెంతయు సుదారులై
యుందు రయ్యభ్యర్థులలోఁ గనిష్ఠము నూర్వురకు నెను
బండ్రి విజయలక్ష్మిం జేపట్టువారు. కావుటంజేసి విద్యా
ర్థులు వర్షత్రయంబున న్మాసత్రయంబు శ్రమంపడినఁ
గృతార్థు లయ్యెడివా రనుట యతిశయోక్తి కానేరదు. కాని
నే నిట్టి నామమాత్రవిజయమ్మునకుఁ దనివిసెందక పఠనీ
యముల నెల్ల సవిశేషమ్ముగఁ జదువనెంచితి నట్లు సేయమి
వంచన యని నాయాశయంబు. నే నింతకుమున్ను “లండను
మెట్రిక్యులేషను” పరీక్షలో లాటినుభాష నేర్చియుంటిఁ
గాన “రోమన్” న్యాయశాస్త్రంబు నబ్బాసయంద చదివితి

నియ్యది దక్షిణాఫ్రికా కేగినతఱి నా కెంతయుం దోడు
పడియె నిట్లుశ్రమించి నేఁ బరీక్షలో గెలుపొందితి నంత. ౮

తే. * కాశ్యపీ ధాతృ వసు నిశాకాంతసంఖ్యఁ
గైత్రినవశశాబ్దము వెలుంగుకాలమందు
షష్ఠమాసంపుదశమవాసరమునందు
బిరుదపట్టంబు నాకు లభించు టాయె.

౯

ప. కాని యింతకప్పించినను న్యాయస్థానంబునందు నోరువిప్ప
నర్హుండఁ గాఁజాల నను నుత్తరపాటు నాచిత్తంబున హత్తు
కొనె నయ్యవస్థ నెల్ల వివరింప వేటొం డధ్యాయమ్ము
వలయు.

౧౦

* ౧౮౯౧ వ సం॥ జూను ౧౦ వ తేది.

౨౫ నా బెంగ

క. బారిష్టరుపట్టము చే
కూరుట సుకరంబ కాన్పి'కోర్టులలోన
బారిష్టరుగా రాజులు
టారయ నెల్లరికి సాధ్య మయ్యెడి పనియే.

ఆ. మొదటినుండి తుట్టతుదిదాఁక నే ధర్మ
శాస్త్రసూత్ర'కోటిఁ జదివినాఁడఁ
గాని రచ్చలందుఁ గమనీయఁఫక్కి వా
దించునట్టివెరవుఁ గాంచనైతి.

ఆ. శ్రీధ్ర వెలయ ధర్మసిద్ధాంతములు నెఱిం
గితిని గాని యెట్టితతుల వాని
వాదమం దిముడ్పవలయు నయ్యోడికంబు
నే నొకింతయేని యెఱుంగకుంటి.

3

వ. “లాఠివారికి నొప్పమి చొప్పడకుండునట్లు నీవస్తువు నుప
యోగించుకొ” మ్మనునది యొకధర్మవచనంబు. ఇయ్యది
తనవ్యాజ్యేగానికిలాభించుట కెట్లుపయోగింపవలయునో నా
కెఱుకవడదాయె నేతత్సిద్ధాంతశ్రీరి కకుంజెందిన సుప్రసిద్ధమ్మ
లగు వివాదమ్ములఁ బెక్కింటిఁ బఠించితిఁ గాని యీధర్మ
సూక్తి వాదాడువేళ నుపయోగించునను నమ్మిక నయ్యవి
హత్తింపఁజాలవయ్యె; మఱియు.

౪

సీ. చదువనైతిని న్యాయశాస్త్రంబు భారత
దేశసంబంధిని లేశమైన

* మనవిపత్రింబు నెమ్మయి సంతరింపంగ

వలయు నవ్వెరి వింత తెలియనైతి

నడివారక సుడిసీటఁ బడి తల్లడంబందు

కై వడి నుంటి సక్కాలమందు

వింటిఁ గోర్పులలోన పీరవిహారంబు

నలుపుచుండు “ఫిరోజిషా” యటంచు

* ప్లయింటు.

ఆ. ఆంగ్లభూమి నెట్టు లతఁ డిట్టినేర్పు నా
 జ్జించె నొక్కొ యని విచిత్ర మంది
 యతనివగ్గె నాకు నబ్బ దీపుట్టువం
 దిది యథార్థ మంచు నెంచికొంటి. ౫

క. ఆపిదప న్యాయవాది
 వ్యాపారము పొట్టకూటి నై నను నాకున్
 జేపఱుపంగలదో? యను
 ద్వాపర మెసరేఁగి నన్ను దందడివెట్టెన్. ౬

క. ఈసందియములు న్యాయా
 భ్యాసం బొనరించుకాలమందే నను బల్
 గాసింజెట్ట వచించితి
 నానంగడికాండ్ర) కిమ్మనస్తాపంబున్. ౭

తే. అంత నాచింత నెఱిఁగి యిట్లనియె మిత్ర)
 మొక్కరుండు “దాదాభాయియొద్ది కేఁగి
 యతనిహితబోధనము నందు మమ్మహాత్ముఁ
 డతులరాగంబు సూపు విద్యార్థి యనిన.” ౮

సీ. ఆంగ్ల దేశమున కరుగుకాలమున
 నౌరోజిమహనీయునకు నొకండు
 పరిచయలేఖ సంపాదించుకొనిపోయి
 తి నటంచుఁ దొలుతనే తెల్సినాఁడ

అకమ్మఁ బెక్కునా ల్లెసపిమ్మట వెల్వ
రించితిఁ బురుషవరేణ్యు నతనిఁ
గనుఁగొన నెంతవాఁడను నేను? విద్యార్థి
జనులకష్టముల సౌఖ్యములను

ఆ. దెలియ సంఘమొండు నిలిపె నతండు త
త్సభల కెల్ల నేను జనుచునుందు
మఱియు నమ్మహాత్ముమాటాడురచ్చల
కెల్ల నేఁగి వేడ్క నెనయువాఁడ.

౯

క. అతనికి విద్యార్థులదేస
నతులం బగు కూర్చి వెలయు నలవిద్యార్థుల
సతతంబు భక్తి భావము
జతపడఁ గీర్తింతు రతని సమ్యగ్విధులక.

౧౦

సి. ఇటు లుండ నొక్కనాఁ డెట్టెటులో సాహ
సించి యమ్మేటి దర్శించి కాశాని
పించితి నక్కమ్మ నంచితచరితుఁ డా
నౌరోజి పదపడి నన్ను మిగుల
నాదరించి మదీయ మగునుప దేశంబు
నావశ్యకం బగునప్పడెల్ల
వచ్చి నీవు గృహింపవచ్చు నటంచు భా
షించెఁ బ్రేమరసంబు చిప్పిలంగ

ఆ. నట్టలయ్యుఁ దగినయక్కఱ లేనప్పు
డమ్మహాత్మునకు శ్రమమ్ము నొసఁగు
టనుచితమ్ము గాన నయ్యవకాశంబు
నొదవుకొనుట కెపుడు నొల్లనైతి.

౧౧

తే. కావుటంజేసి నాచెల్మికాఁడు నీదు
చింత లన్నింటి నారోజిచెంత విన్న
వించుకొ మ్మన్నహితము నవ్వేళయందు
నియ్యకొనుటకు నేఁ దెగియింపనైతి.

౧౨

వ. అంత నొకానొక నెయ్యనిహితవు ననుసరించి సుప్రసిద్ధాం
గ్లేయన్యాయవాది యగు “ఫ్రేడరిక్ వికటు”సన్నిధికింజని
నాసందియములనెల్ల నతనితోడ విన్నవించితి నతండు భార
తీయవిద్యార్థులయెడ నిష్కళంకంబును స్వార్థదూరంబునగు
కూరిమిం జూపు నయ్యదారచరితుండు నన్నుఁ దననెచ్చెలిం
బోలె గారవించి నాదిగులు నెల్ల నొక్కనగవుతోఁ బటా
పంచ లొనరించి యిట్లనియె.

౧౩

సీ. జగమునందు ఫిరోజిషా బదుగుద్దీను
లను బోలుప్రతిభావిలాసు లెంద
ఱుందురు? తల్లడం బందకు సాధార
ణన్యాయవాదియై నడచుపొంటె

నక్కటలేదును మ్రొక్కుడునేర్పు నా
మాన్యమైనట్టి ప్రామాణికతయు
నాసక్తియును జాలు నద్దాన విత్తంబు
గడియింపవచ్చుఁ బుష్కలముగాఁగఁ

తే. దగవు లన్నియుఁ జిక్కులం దగిలియుండఁ
బోవు పఠనీయపు స్థకంబులను గాక
వితపాత్తంబులను జదివితినె? వాని
పేరు లెట్టివియో వినిపింపవయ్య. ౧౪

అ. అనుడు నాపఠించు నలఁతపాత్తమ్ముల
నెఱుక నేయ నాతఁ డించుకంత
చప్పరించె, నదియు క్షణికంబ పిదప ని
ట్లనియె నతఁడు మందహాస మొలయ. ౧౫

తే. శెల్లమయ్యెను నాకు నీ యుల్లమెల్ల
నసదుసూ! లౌకికజ్ఞాన మరయ నీకు
నదియపో! న్యాయవాదియై బ్రదుక నెంచు ౧౬
నాతనికి జీవగఱ్ఱయై యలరుచుండు.

క. వినుము పఠితౌపాఠ్యము
లను మాత్రమే చదివి తీవు లాఁతికృతులఁ గ
న్గొన వైతివి తద్దోషమె
నిను నీ చందమున భీతినీరధి ముంచెన్. ౧౭

సీ. బొర! భారతదేశచారిత్ర మైన నీ
 వెఱుంగ వై తివి కదా! యింతవట్టు
 తచ్చరిత్రము భారతమునఁ బుట్టినవాని
 కరయ నవశ్యపాఠ్యంబుగాదె?
 మొనమొన్న నీదేశమునఁ బ్రవర్తిల్లిన
 సైనికవిప్లవచరిత్రసైత
 మయ్యరే! పఠియింపవైతివి మఱి న్యాయ
 వాది మర్త్యస్వభావ మ్మెఱుంగ

ఆ. వలయు మొగమువంక తిలకించి నరుఁ డెట్టి
 వాఁడో గుఱుతుపట్టవలయు నట్టి
 మార్గమెల్ల నెఱుంగ మాఖిలసాముదిరి
 కమ్ముఁ జదువు టవసరమ్ము సుమ్ము. ౧౮

వ. అని పల్కి యతండు నా కవశ్యపఠనీయమ్ములగు గ్రంథ
 మ్ములపేళ్ళను వానిలభించుతావుల నొకకాగితమ్ముపై
 వ్రాసియిచ్చి నన్ను వీడుకొలిపె; నిమ్మహానీయునిసల్పినమే
 లెన్నఁడు స్మృతనఁజాల సతనిముందు నాసంక్షోభమ్ము
 పంచబంగాళ మయ్యెఁ గాని యడుగుఁ గదలించినంతనే
 వెండియు నయ్యది సాక్షాత్కరించె నంత నిలుసేరి మఱు
 సటినాఁడ, సాముదిరికగ్రంథమ్ముల నివ్వలిచి చదివితఱిగాని
 నా కయ్యవి యెంత శ్రమంపడినను దురవగాహంబుల
 యయ్యె నివ్వధంబున. ౧౯

క. అల“పిన్కటు”హితవచనం

బులు నాకు ఫలమ్ము నీకపోయినను విని
ర్మలమై విలసిలు నాతని
చెలిమి కడుంగడు శుభంబు చేకుటఁజేసెన్.

౨౦

తే. చిటునగవు చిందులాడునగ్గటువమొగము
నతనియాదార్యభరితమై యలరుమూర్తి
వానిపల్కినమధురంబు లైననుడులు
మఱపునకు రావు నాకు జన్మంబునడుమ.

౨౧

క. మంచివక్తీలై ధన మా

జ్జించుటకు ఫిగోజిపాగరీయోమేధా
భ్యంచత్ కాశల మేటి క
టంచు నసామాన్యశక్తి యది యేలంచున్.

౨౨

తే మఱియు సాధారణంపుఁబ్రామాణికతయు
నొడలు వంచి పనుల్ దిద్దు నడవడికయు
న్యాయవాది కుండినఁ జాలు ననుచు నతఁడు
సలుకుహితమందు నాకు విశ్వాస మొదవె.

౨౩

క. ఈలక్షణములు రెంటం

బాలుండినవాడ నగుటఁ బాదుకొనియె నా
శాలత మన్నాససమునఁ
దూలెను నా బెంగ దూరదూరమ్మునకున్.

౨౪

వ. ఇట్లుండునంతలో నాకు బిరుదపట్టంబు లభించె నయ్యది
ప్రాప్తించినమఱునాఁడ వలయుసుంకమ్ము నొసంగి లండను
నగరోన్నతన్యాయస్థానంబున బారిష్టరులపట్టికలో నాపేరు
చేర్చించికొని తదనంతరదినమ్మున. ౨౧

తే. చెలులవీడ్కోలు గైకొని సీమ విడచి
యమ్మనాడికకుం బయనమ్ముగట్టి
యెలమి తొలఁకాడఁ బొగయోడ నెక్కి వరుస
డాయవచ్చితి నేను బొంబాయిరేవు. ౨౬

క. రంగత్తుంగాభంగత
రంగాళిఁ జెలంగుచుండె రత్నాకర ము
ప్పొంగుచు నే * నావిరిపడ
వం గట్టెక్కితిని మిత్రవర్గము మెచ్చున్. ౨౭

త ప్ప ప్ప లు

పాఠం	బంతి	తపస్సు	ఒప్పు
౩౫	౧౭	నలుబది	నలువది
౪౯	౫, ౬	నితఃపూర్వమం	నింతకుమున్నెపెద్ద
		పెద్దన్నపెండ్లి	యన్నకుసుపెండ్లి
౭౨	౧౩, ౧౫	కోర్కె	కోర్కె
౭౯	౫	తగదంచునస్మ	పోలని దనియ
		దాశయము	నాతలపు
౮౪	౧౬	యోజనల్	యోచనల్
౧౦౭	౧౭	పడక	పడుక
౧౫౯	౧౪	యొక్కటి	యొక్కటి
౧౬౧	౧	నాటిరేయు	నాటిరేయి
౧౬౭	౧౦	బరింప	పరింప
౧౭౬	౧౦	ననుసరించయు	ననుసరించయ
”	౧౨	గర్జైక్య	గర్జైక్
౧౮౫	౧౫	యితఁడు	యితఁడు
౨౨౩	౧౪, ౧౫	కాసుపించి	కానిపించి

ఇంకి ను అరసున్నల, బండితాల వ్యత్యయములు కొన్నిగలవు.
 కులు వానిని దిద్దుకొందురు గాక!

